

Śrī
Guru
ve
Lūtfu

Śrī Guru ve Gaurāᅅga'ya Övgüleri Olsun

Śrī
Guru
ve
Lütfu

Kutsal Lütufları
SWAMİ B.R. SRİDHAR

SRI CHAITANYA SARASWAT MATH

© 1999 Śrī Chaitanya Saraswat Maṭh
Bütün haklar Sri Chaitanya Saraswat Math'ın
Başkan Acharyya'sına aittir
Sri Chaitanya Saraswat Math, Kolerganj,
P.O. Nabadwip, Dist. Nadia, W.Bengal Pin. 741302, Hindistan
www.scsmath.com

İngilizce İlk Baskı 1983 – 5000 kopya Guardian of Devotion Press
Derleyen ve Yayına Hazırlayan:
Śrīpad Bhakti Sudhīr Goswāmī & Śrīpad B.V. Mahāyogi Mahārāj

Türkçe İlk Baskı 2005 – 2000 kopya Saraswata Yayınları
e-posta: turkish@scsmath.org, saraswata@gmail.com
web sayfası: turkish.scsmath.org

Kitabın özgün adı:
Sri Guru and His Grace

Śrīla Bhakti Sundar Govinda Dev-Goswāmī Mahārāj'ın yüksek
izinleriyle Saraswata Yayınları, Krishna Bilinci, Varlık Bilgisi ve
Bhakti Yoga ile ilgili aşkın eserleri yayınlamaya devam ediyor.

Kitabın hazırlanışı sırasında rehberliğini esirgemeyen
Śrīpad Mahānanda Dāsa Bhakti Rañjan Prabhu'ya
en derin saygılarımızı sunarız.
Saraswata Yayınları

Basım evi: Pelin Ofset
Tel: 0312 418 70 93

ISBN: 975-98204-4-7

İçindekiler

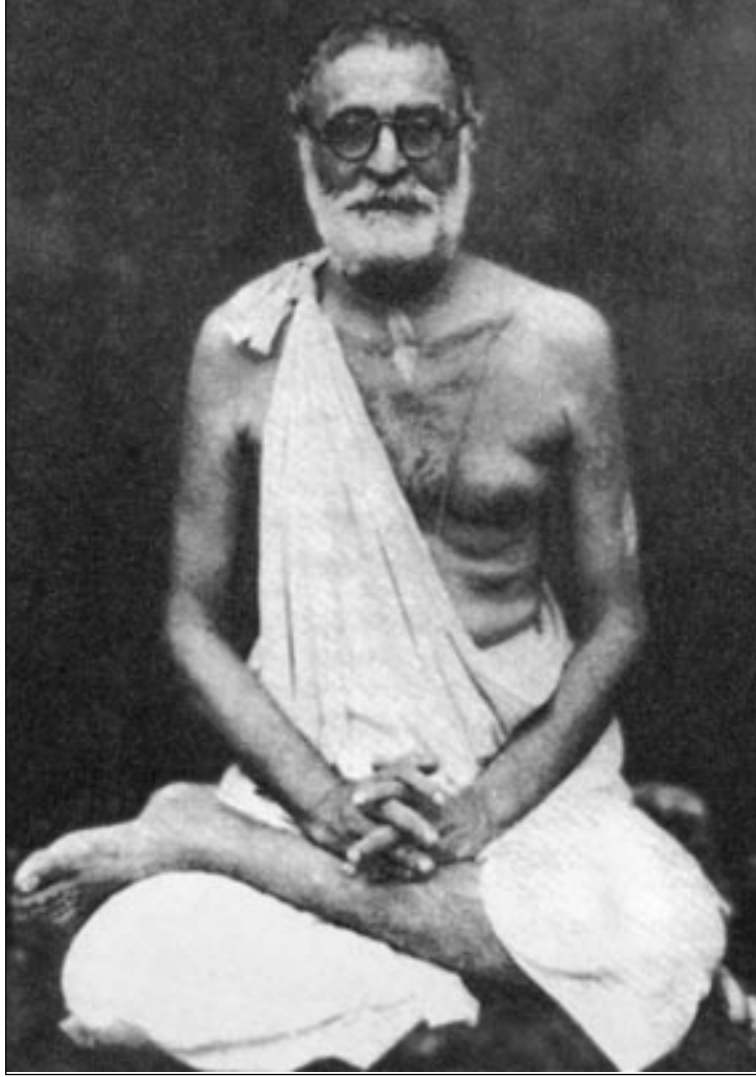
Önsöz	11
Giriş	19
Śrī Guruya Teslim Olmak	23
Aşkın Bilime İnişine Olmak	31
Vahiyle İnen Gerçek	43
İlk Guru	51
Toplum Bilincine Karşı Tanrı Bilinci	62
"Size Emrediyorum — Guru Olun!"	75
İnisiyasyon Veren Manevî Öğretmen	85
Śrī Gurudan Ayrılış	97
Nāma Guru ve Mantra Guru	109
Öğreti Zinciri	123
Eğitim Veren Manevî Öğretmenler	125
Gurular Ülkesi	141
Hizmetkârın Hizmetkârı	147
Azizlerin Yaşamı	155
Śrī Rūpa'nın Çizgisi	167
Maṭh'ın Logosunun Açıklaması	187
Dünyadaki Merkezlerin & Şubelerin Listesi	189
Yayımlar	192

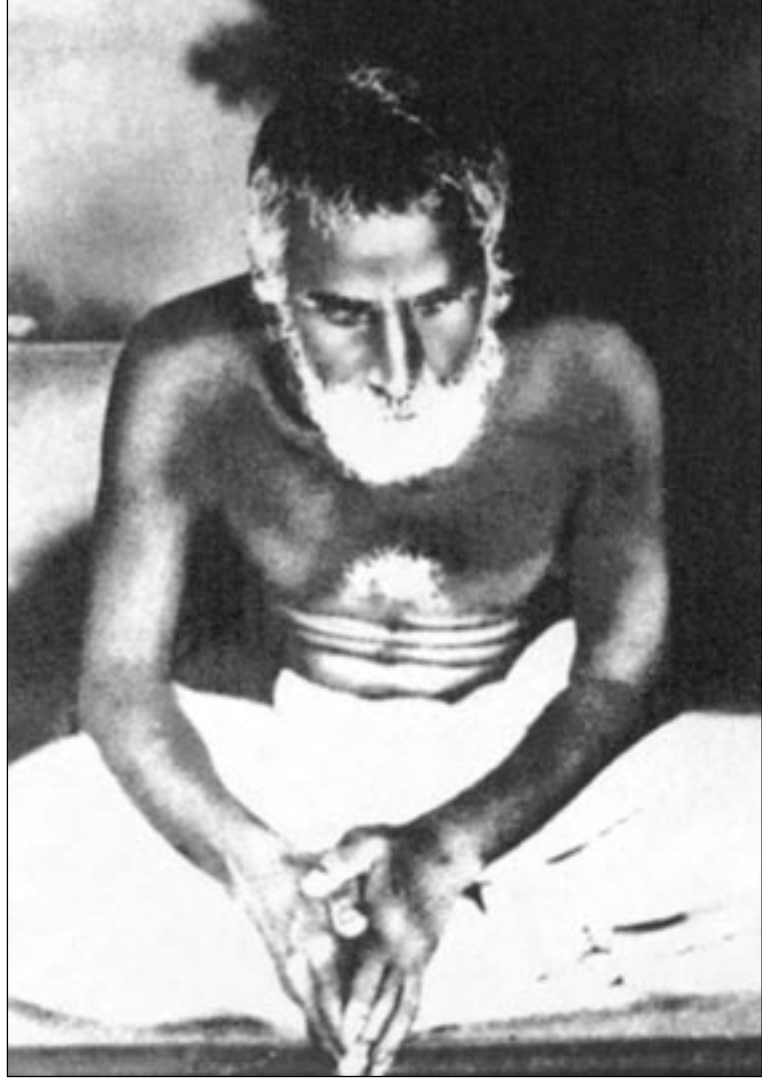
*Śrī Chaitanya Sāraswat Maṭh'in Bařkan-Āchārya'sı
Śrīla Bhakti Sundar Govinda Dev-Goswāmī Mahārāj*

*Śrī Chaitanya Sāraswat Math'in Kurucu-Āchārya'sī
Śrīla Bhakti Rakṣak Śrīdhar Dev-Goswāmī Mahārāj*

Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura

Śrīla Gaura Kiśora Dāsa Bābājī Mahārāj

Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura

Önsöz

Kutsal Lütufları
A.C. Bhaktivedānta Swāmī Prabhupāda
Uluslararası Krishna Bilinci Topluluğunun
Kurucu-Āchāryası

Bhaktivedānta Swāmī Prabhupāda, on yıl gibi kısa bir sürede, dünyaya Krishna Bilincini yaydı. O makalelerinden birinden alınmış olan aşağıdaki kısa yazıda, tarikatlerin yanlışını, yani manevî öğretmenin belli bir kişiyle, formla veya kurumla sınırlı olduğu yanlışını yerle bir eder ve evrensel guru kavramını yerleştirir.

**sākṣād-dharitvena samasta-śāstrair
uktas tathā bhāvayata eva sadbhiḥ
kintu prabhor yaḥ priya eva tasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam**

"İfşa olunan kutsal yazıtlarda, manevî öğretmene aynı Tanrı'nın Yüce Şahsiyetine tapar gibi tapılması gerektiği ifade edilir ve Tanrı'nın saf kulları bu emre itaat ederler. Manevî öğretmen Tanrı'nın en yakın hizmetkârıdır. Bu nedenle saygı dolu minnetlerimizi manevî öğretmenimizin lotus ayaklarına sunalım."

Baylar, Gauḍīya Maṭh'ın Bombay şubesi üyeleri adına, dünya öğretmeninin, *āchāryadevanın*, yani Gauḍīya Misyonunun kurucusu ve Śrī Śrī Viśva Vaiṣṇava Rāja Sabhā'nın Başkan-*āchāryası*, benim ebedî manevî öğretmenim, Om Viṣṇupāda Paramahansa Parivrājakācārya Śrī Śrīmad Bhaktisiddhānta Saraswatī Goswāmī Mahārāj'ın lotus ayaklarına hep beraber saygılarımızı sunmak üzere bir araya geldiğimiz bu akşam, nazik katılımlarınızdan ötürü hepinize hoşgeldiniz diyorum.

Āchāryadeva altmış iki yıl önce, bu kutsal günde, Ṭhākura Bhaktivinod'un Śrī Kṣetra'daki çağrısı üzerine Puri'deki Jagannātha Dhāma'da zuhur etti.

Baylar, *āchāryadeva* için bu akşam düzenlenen saygı sunma töreninin tarikatle ilgisi yoktur, çünkü *gurudevanın* yani *āchāryadevanın* temel ilkesinden söz ettiğimiz zaman, evrensel olarak uygulanan birşeyden söz ediyoruz. Kendi *gurumu* sizinkinden veya bir başkasınınkenden ayırt etmek söz konusu değildir. Sizi, beni, herkesi eğitmek için sonsuz formda görünen sadece tek bir *guru* vardır.

Muṇḍaka Upaniṣad'da (1.2.12) şöyle denir:

**tad-vijñārtham sa gurum evābhigacchet
samt-pāniḥ śrotriyam brahmā-niṣṭham**

"Aşkın bilimi öğrenmek için kişinin, Zihni Mutlak Gerçeğe odaklanmış, öğretici zinciri içerisinde yer alan, güvenilir bir manevî öğretmene yaklaşması gerekir."

O hâlde, burada belirtildiği gibi aşkın bilgiyi elde etmek için *guruya* yaklaşılmalıdır. Dolayısıyla, eğer Mutlak Gerçek tek ise, ki sanırız bu konuda fikir ayrılığı yoktur, *guru* iki tane olamaz. Bu akşam naçiz saygılarımızı

sunmak üzere onun için topladığımız *āchāryadeva* bir tarikat organizasyonunun *gurusu* veya gerçeğin çok çeşitli taraftarlarından biri değildir. Aksine, o *jagad-gurudur*, yani hepimizin *gurusudur*: aradaki tek fark şudur, bazıları ona bütün kalpleriyle itaat ederler, diğerleri ise ona doğrudan doğruya itaat etmezler.

Bhāgavatam'da (11.17.27) şöyle denir:

**ācāryam mām vijānīyān
nāvamanyeta karhicit
na martya-buddhyāsūyeta
sarva-deva-mayo guruḥ**

"Kişi, manevî öğretmenin Benim kadar iyi olduğunu anlamalı," dedi Yüce Tanrı. "Kimse manevî öğretmeni kıskanmamalıdır ya da onu sıradan birisiymiş gibi düşünmemelidir, çünkü manevî öğretmen, yarı tanrıların hepsinin toplamıdır." Yani *āchārya* Tanrı'nın Kendisi ile özdeşleştirilmiştir. Onun bu maddesel dünyanın işleriyle bir ilgisi yoktur. Bizlere Vedaların ışığını göstermek ve gerçek özgürlüğün nimetini bahşetmek için önümüzde belirir, öyle ki artık bundan sonra yaşam yolculuğumuzun her adımında özlem duymamız gerekir.

Vedaların aşkın bilgisi, Tanrı tarafından ilk olarak Brahmā'ya yani bu görünen evrenin yaratıcısına söylendi. Bilgi Brahmā'dan Nārada'ya indi, Nārada'dan Vyāsadeva'ya, Vyāsadeva'dan Madhva'ya; ve aşkın bilgi, öğretici zincirinin bu şekildeki işleyişi yoluyla, Śrī Īśvara Purī'nin öğrencisi ve mirasçısı rolündeki Lord Gaurāṅga'ya yani Śrī Krishna Chaitanya'ya ulaşmaya kadar bir öğrenciden diğerine iletildi. Şimdiki *āchāryadeva*, öğretici zinciri içinde

Śrī Rūpa Goswāmī'den sonra gelen onuncu temsilcidir; o, bu aşkın geleneği bütün yönleriyle vaaz eden Lord Chaitanya'nın özgün temsilcisidir. *Gurudevamızdan* elde ettiğimiz bilgi Tanrı'nın Kendisi tarafından ve Brahmā'nın ilkelerinin çizgisindeki *āchāryalar* tarafından açıklanan bilgiden farklı değildir. Bu uğurlu doğum gününe *Śrī Vyāsa-pūjā-tithi* olarak büyük saygı duyuyoruz çünkü *āchārya*, Vedaların, Purāṇaların, *Bhagavad-gītā*'nın, *Mahābhārata*'nın ve *Śrīmad-Bhāgavatam*'ın derleyicisi olan Vyāsadeva'nın yaşayan temsilcisidir.

Kendi sınırlı, çarpık gözlem ve deney yöntemimizle aşkın bölge hakkında hiçbir şey öğrenemeyiz. Ama hepimiz, *śrī gurudevamın* yani *Śrī Vyāsadeva*'nın saf aracılığı ile o bölgeden buraya nakledilen aşkın sesin alıcısı olsunlar diye hevesli kulaklarımızı kullanabiliriz. Bu nedenle baylar, boyun eğmez tavrımızla geliştirdiğimiz tüm anlaşmazlıkların yok edilmesi için bugün kendimizi *Śrī Vyāsadeva*'nın temsilcisinin ayaklarına teslim etmeliyiz. *Bhagavad-gītā*'da da söylendiği üzere (4.34):

**tad viddhi praṇipātena
paripraśnena sevayā
upadekṣyanti te jñānaṁ
jñāninas tattva-darśinaḥ**

"Erdem sahibi ve güvenilir manevî öğretmene yaklaşın yeter. İlk başta ona teslim olun ve onu soru sorma ve hizmet yoluyla anlamaya çalışın. Böyle erdemli bir manevî öğretmen sizi aşkın bilgi ile aydınlatacaktır; çünkü Mutlak Gerçeği çoktan tanımıştır."

Aşkın bilgi almak için, coşkuyla soru yöneltme ve hizmet sunma ruhu içinde kendimizi tamamen gerçek

āchāryaya teslim etmeliyiz. Mutlak'a *āchāryanın* rehberliği altında hizmet etme, aşkın bilgiyle bütünleşmemiz için tek araçtır. *Āchāryadevanın* ayaklarına naçiz hizmetlerimizi ve saygılarımızı sunmak için olan bu toplantı bizlere, onun ayırım yapmadan, sevgiyle herkese aktardığı aşkın bilgiyi özümseme becerisi bahşedecektir.

Baylar, kusurlu yaratılmış olsak da, *āchāryadevamızın* üstün mesajlarını onun lütfu sayesinde anlamak için, onun kutsal dudaklarından gelen ilahî mesajın, acı çeken insanlara en uygun mesaj olduğunu kesinlikle farketmiş olduğumuzu kabul etmeliyiz. Hepimiz onu sabırla dinlemeliyiz. Eğer aşkın sesi gereksiz tepki göstermeden dinlersek, kuşkusuz o bize merhamet gösterecektir. *Āchāryanın* mesajı bizi başlangıçtaki evimize, Tanrı'ya geri götürmektir. Bu nedenle, tekrarlamama izin verin, onu sabırla dinlemeliyiz, kendi inancımız ölçüsünde onu izlemeliyiz ve Mutlak'a ve tüm ruhlara hizmet etme konusundaki nedensiz isteksizliğimizden bizleri kurtarması için onun lotus ayaklarına secde etmeliyiz.

Āchāryadevanın ayağında otururken, bu aşkın bilgi kaynağından kim olduğumuzu, bu evrenin ne olduğunu, Tanrı'nın ne olduğunu ve Onunla ilişkimizin ne olduğunu anlamaya çalışalım. Lord Chaitanya'nın mesajı canlı varlıklara mesajdır; yaşayan dünyaya mesajdır. Lord Chaitanya, haklı olarak *Martyaloka* denilen, herşeyin ölüme mahkûm olduğu bu ölü dünyayı kalkındırmak için kendisini yormadı. Bizlere herşeyin sürekliliğe sahip olduğu ve herşeyin Mutlak'ın hizmeti için var olduğu aşkın evren hakkında birşeyler söylemek üzere dört yüz elli yıl önce karşımızda belirdi. Ancak son zamanlarda Lord Chaitanya bazı vicdansız kişilerce yanlış tanıtıldı ve Tanrı'nın en üst

felsefesi, en alt türden toplumun tapınma şekli olarak yanlış yorumlandı. Bu akşam duyurmaktan dolayı mutluyuz ki, *āchāryadevamız* her zamanki iyiliği ile bizleri bu korkunç aşağılanmadan kurtardı, bu nedenle bütün tevazumuzla onun lotus ayaklarına secde ediyoruz.

Kutsal Lütüfları'nın merhameti sayesinde bu korkunç hastalıktan kurtulduğumuz için mutluyuz. O bizim 'göz-açıcımız'dır, ebedî babamız, ebedî önderimiz ve ebedî rehberimizdir. Bu nedenle bu kutsal günde onun lotus ayaklarına secde edelim.

Baylar, Aşkılık bilgisinde bir çocuk gibi cahil olduğumuz halde, deneysel bilginin boyun eğmez karanlığını yok etmek için *gurudevam* herşeye rağmen içimizde ufak bir ateş alevlendirdi. Şimdi öylesine güvenli taraftayız ki deneysel düşünce okullarının hiçbir felsefî tartışması bizleri Kutsal Lütüfları'nın lotus ayaklarına ebediyen bağlanma konumundan bir milim bile saptıramaz.

Baylar, o bizleri bu kaba ve dünyasal yanılgıdan kurtarmak için önümüzde belirmeseydi hiç kuşku yok ki, çaresiz esaretin karanlığında, yaşamlar ve çağlar boyu kalmamız gerekirdi. Eğer önümüzde belirmeseydi, Lord Chaitanya'nın yüce öğretisinin ebedî gerçeğini idrak etmemiz mümkün olmayacaktı.

Şahsen, bu yaşamımda, gelecek doğumlar için doğrudan hizmet umudum yok, ama inanıyorum ki, şu an içine gömülmüş olduğum yanılgı bataklığından er ya da geç kurtulacağım. Bu nedenle bütün içtenliğimle manevî öğretmenin lotus ayakları dibinde dua edeyim ki geçmiş hatalarımın tümü için kaderimde olan acı çekmeme izin versin, böylece şunu hatırlama gücüne sahip olabileyim; ben ma-

nevî öğretmenimin cömert merhameti sayesinde, Herşeye Gücü Yeten Mutlak Tanrı'nın aciz bir hizmetkârıyım sadece. Bu nedenle onun lotus ayaklarına bütün tevazumla secde ediyorum.

Abhay Charan Das
Üyeler İçin, Śrī Gauḍīya Maṭh
Bombay

—*Bu konuşma ilk kez 1936'da, The Harmonist'te, Kutsal Lütüfları, Om Vişṇupada Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura'nın zuhur günü yayınlanmıştır.*

Giriş

Kutsal Lütufları

Śrīla Bhakti Rakṣak Śrīdhar Dev-Goswāmī Mahārāj
Śrī Chaitanya Sāraswat Maṭh'ın Kurucu-Āchāryası
tarafından yazılmıştır.

Yanılmak insana mahsus-
tur. Mükemmel olmadığı-
mız için yanılığa düşmek
kaçınılmazdır. Yine de, kim-
se kusurlu kalmak istemez.
Herkesin içinde mükemmeli-
yete yönelen canlı bir unsur
bulunmaktadır. Eğer böyle
olmasaydı hiçbir eksiklik
hissetmezdik. Mükemmeli-
yete olan eğilimimiz kuşku-
suz çok zayıf ve sınırlıdır;

aksi hâlde hedefe bir anda ulaşabilirdik. Sınırlı kapasitemiz
ve mükemmeliyete olan eğilimimiz rehberine yani *guruya*
yer açar.

Mükemmel olmayan, dış yardıma ihtiyaç duymasa
mükemmel olurdu. Mükemmel olan, Kendi rızasıyla
kudretini gösteremez veya başkalarına yardım edemezse
mükemmel olmazdı. O hâlde insanı mükemmeliyete yani
Mutlak Gerçeğe ulaştıran rehberlik kaçınılmaz olarak
Mutlak'ın Kendi işlevidir ve bu işlevin tezahür ettiği aracı
ise, Śrī Guru yani manevî rehberdir.

Mutlak Gerçeğin peşinde olan kişinin *guruya* boyun
eğmesi kaçınılmazdır. Oysa, bir grup düşünür şuna inanır,

bilimsel araştırmalar yapılabilirken, neden daha ileri ruhanî bilgi de aynı şekilde içsel olarak gelişmesin? Bu tür kişiler mutlak bilginin en temel yapısı konusunda cahildirler; sadece O, Mutlak Özne'dir; ve bizler de dahil diğer herşey, Onun herşeyi bilen nazarı karşısında yapısal açıdan sadece bir nesne olarak durur. Gözün zihni görmesi olanaksızdır; eğer zihin onu dikkate almak isterse, ancak o zaman göz zihinle bir ölçüde bağlantı kurabilir. Benzer şekilde, bizlerin mutlak bilgiyle bağlantı kurmamız esas olarak Onun güzel iradesine bağlıdır. Bizler salt Onun aracısına yani manevî öğretmene güvenmeliyiz. O kendisini onun vasıtasıyla yaymaktan hoşlanır.

Bizim insan toplumumuz en gelişmiş kültür biçimleriyle dinamik mutlak'ın yalnızca tek bir zerresini oluşturur. Nasıl olur da, dolaysız ve pozitif bir yöntem olan vahiy dışında, şartlanmamış sonsuzun doğa üstü bilgisini kavramayı, ya da içimizde geliştirmeyi umma cesaretini gösterebiliriz? Kendisini Kendi araçları vasıtasıyla yayma hakkını saklı tutan; mutlak, herşeyi bilen, herşeye gücü yetenin karşısında tüm entellektüel devler cüceden başka birşey olmadıklarını kanıtladılar.

Ancak bildiğimiz kadarıyla ve içtenliğimiz ölçüsünde, sahte bir aracıya boyun eğmemeye dikkat etmeliyiz. Burada elbette kendimize çok fazla yardımcı olamayız; çünkü şu anki durumumuzda esas olarak önceki *samskaramız* yani edinmiş olduğumuz yapımız tarafından yönlendirilmekteyiz. "Tüyleri aynı olan kuşlar bir araya toplanırlar." Yine de, genellikle alışkanlığın güdümü altında olduğumuz halde belli ölçüde özgür seçim olasılığı hâlâ mevcuttur, özellikle de insan türünde; aksi hâlde düzelme olanaksız, ceza ise intikamdan ibaret olurdu. Gerçek kendisini gösterebilir. İşik kendi pozitif kanıtı için karanlığa gerek duy-

maz. Güneş kendi başına diğer bütün ışıklar üzerinde yüceliğini tesis edebilir. Açık ve tarafsız bir gözle bakıldığında, *sad guru* (gerçek rehber) gerçeğin bütün uzman kişilerini aşarak ışık saçar.

Śrī Guru kendisini esas olarak iki şekilde tezahür ettirir — içteki yöneten olarak ve dıştaki önder olarak. Mutlak'ın her iki işlevi de bireysel ruhun — öğrencinin — mutlak hedefe ulaşmasında yardımcı olur. Düşmüş hâlimizle içsel rehberin doğru talimatını yakalayamayız, dolayısıyla dıştaki önderin merhametli tezahürü bizim yegâne yardımcımız ve umudumuz olur. Ama bir yandan da, dıştaki gerçek önderi ancak içteki *gurunun* lütfuyla tanıyabiliriz ve onun kutsal ayaklarına teslim olabiliriz.

Has öğrenci, sahip olduğu en üstün ruhanî servetin, Mutlak Tanrı'nın ona cömert bir armağanı olduğu, talep edilecek veya uğruna savaşılabilecek bir hak olmadığı gerçeğinin her an tam anlamıyla farkında olmalıdır. Yapımız gereği bizler sadece Tanrı'nın desteğinin doğru alıcıları olmak üzere donatıldık. Bu açıdan bakıldığında net olarak anlaşılmalıdır ki bireysel ruh asla Mutlak Kişi ile temelde aynı olamaz. Hatta özgürlük ya da tam farkındalık durumuna ulaşıldığında bile bireysel ruh Tanrı ile bir olmaz. Teklik yanılgısı, Mutlak Şahsiyetle, ebedî, ruhanî ve mutluluk dolu evini çevreleyen ışıklı yörüngenin bir olduğu şeklindeki tembelce yapılmış bir açıklamadır. Aslında bireysel ruh, Yüce Tanrı'nın orta değerdeki belli bir enerjisinin bir parçasını oluşturur ve böyle olduğu için her iki taraftan da yönlendirilebilecek kapasiteye sahiptir. Mutlak Varlık'tan hem nicelik hem de nitelik açısından farklıdır ve Mutlak'a tâbi bir varlıktır sadece. Başka bir deyişle, Mutlak Tanrı Krishna efendidir ve bireysel *jīva* ruh ise yapısı gereği Ona tâbi olandır, yani Onun hizmetkârıdır.

Böyle bir ilişki sürekli ve *jīva* için gerçekten de sağlıklıdır. Seçim yapma özgürlüğü ve çok büyük pozitif kazancı olduğu için kölelik korkusu uyanmaz. *Jīva*'nın özgürlüğü ve bireyselliği Mutlak İyiye teslim olduğunda değil zarar görmek, aksine sadece Onun içinde beslenip gelişir. Bireysel özgürlük ve bireysel çıkar mutlağa ait olanların birer parçasıdır, bu nedenle onlar orada kendilerini adeta evlerinde hissederler, balık sudayken, hayvan sağlıklı ortamayken nasıl hissederse öyle. Oysa, Yüce Şahsiyetin özgürlüğü ve diğer vasıfları sınırsızdır ve aşkındır ve dolayısıyla onlar bütün görelilikler arasındaki uyumu sadece kısmi işlevleri vasıtasıyla sağlarlar.

Śrī guru Tanrı'nın Kendisi ile bir olma ayrıcalığına sahip değildir, ama bütün normal enerjinin özünü tam olarak temsil eder ve Tanrı'nın en kapsamlı ve mükemmel hizmetini ve takdirini kendisinde barındırır. O, Tanrı'nın en uygun hizmetkârı olduğu için yanlış yönlendirilmiş ruhları en üstün çıkarlarına iade etmek üzere Lord tarafından yetkili kılınır. Bu nedenle *guru* bu ölümlü ve mutsuz dünyada, ölümsüz umudun ve coşkunun ilahî habercisidir. Onun geliştiği acı çeken canlılar için en hayırlı ve mutlu olaydır; o çölde kaybolmuş gezgine yönünü gösterebilecek sabah yıldızının doğuşuna benzetilebilir. *Śrī gurunun* merhametli elinin hafif bir dokunuşu ağlayan gözlerin durmak bilmeyen yaşlarını silebilir. Oysa bir kahraman veya yardımsever acı çeken ruhun kök salmış kederini kendi fanatik ve boş girişimiyle hafifletmek yerine sorunu içinden çıkılmaz hâle getirir, aynı cahil bir doktorun talihsiz bir hastaya hevesle müdahale etmesi gibi. Ah, bu zavallı ruh, *Śrī guru-devanın* nedensiz lütfunu ne zaman farkedecek.

Swāmī B.R. Śrīdhar

—bu makale ilk olarak 1934 yılında The Harmonist'te yayınlanmıştır.

Śrī Guruya Teslim Olmak

Büyük bilginler bile neyin iyi neyin kötü olduğunu, neyi kabul edip neyi reddetmek gerektiğini anlama konusunda şaşkınlığa düşerler (*kiñ karma kiñ akarmeti kavayo'py atra mohitāḥ*). Büyük bilginler bile bunların gerçekten gerekli olduğunu anlayamazlar. Bu maddesel dünya şaşkınlıklar ormanıdır, orada ruh farklı bilinç türlerinde çok çeşitli bedenler almıştır. Manu Yasalarında şu yazılıdır:

**jalajā nava-lakṣāni
sthāvarā lakṣa-vimśati
kṛmayo rudra-saṅkhyakāḥ
pakṣiṇām daśa lakṣaṇam
triṁśāl-lakṣāṇi paśavaḥ
catur-lakṣāṇi mānuṣaḥ**

900.000 tür suda yaşayan, 2.000.000 tür ağaç ve bitki, 1.100.000 tür böcek ve sürüngen, 1.000.000 tür kuş, 3.000.000 tür dört ayaklı hayvan ve 400.000 tür insan bulunmaktadır. Manu ağaçların kendi *karmaları* sonucu çok umutsuz durumda olduklarını söyler. Onların acı ve zevkleri bizimkiyle aynıdır; onların ruhları daha alt düzeyde değildir. Yine de, kendi *karmaları* sonucu böylesine içler acısı durumdadırlar. Kendileri dışında suçlayacakları kimse de yoktur. Bu dış dünyada durum böyledir.

Ciddi boyutlara varan yanlış, yanlış anlama, yanlış yönelme ve yanlış davranıştan ötürü acı çekilen bir çevrede yaşıyoruz. Neyin iyi neyin kötü olduğunu, neyin pe-

şinden koşmamız gerektiğini, neyi reddetmek gerektiğini nasıl belirleyebiliriz? Sayısız alternatif, kalabalık kitleler hâlinde bizi etkilemeye geliyor. Ve yanlışla örtülü olan ve yanlış anlamının etkisi altındaki bu alan böylesine çeşitlilikle dolu olunca nasıl olur da Vaikunṭha'nın sonsuz ruhanî dünyasını tanımayı umabiliriz? Duyular ve zihin ülkesinin ötesinde, *adhokşaja* olan o aşkın ülkeye hangi tavırla yaklaşmalıyız?

GERÇEK GURU

O ülkeye girmemize yardımcı olacak her türlü yolu ve ittifakı kabul etmeliyiz. İçsel beklentimizin o mükemmel hedefi ile en önemsiz bir bağlantıya bile sahip olmaya çalışmalıyız. Çaresiziz; hayal kırıklığı ortamında umutsuzuz. Çok büyük tehlike içindeyiz. Kendi iyiliğimiz için, kendi özgür irademize, kendi seçme kapasitemize güveniyoruz oysa bu kapasite bize yol gösterme konusunda çok zayıf ve acizdir. Ne büyük bir tehlike içindeyiz! Etrafımız bu tehlikenin şahitleri ile çevrili. Bizleri gerçek servetimize yönlendirebilecek gerçek bir *guru* ne kadar da önemlidir.

Bizleri farklı yönlerle çeken, bizleri sürükleyen güçlerin ortasındayız; o hâlde doğru rehberlik hepimiz için en değerli ve en önemli şeydir. Eğer gelişigüzel bir yerden talimat kabul edersek, yanlış yönlendiriliriz. Bu nedenle, doğru talimat almaya özen göstermeliyiz. O talimat Krishna tarafından *Bhagavad-gītā*'da (4.34) verilmiştir:

**tad viddhi praṇipātena
paripraśnena sevayā
upadekṣyanti te jñānaṁ
jñāninas tattva-darśinaḥ**

"Aşkın bilgiyi anlamak için, kendini-tanımış bir ruha yaklaşmalısınız, onu kendi manevî öğretmeniniz olarak kabul etmelisiniz ve ondan inisiyasyon almalısınız. Teslimiyet ruhuyla ona soru sormalı ve hizmet sunmalısınız. Kendini tanımış ruhlar size bilgi aktarabilirler, çünkü onlar gerçeği görmüşlerdir."

ÖĞRENCİNİN NİTELİKLERİ

Burada Krishna bize güvenilir bir kaynaktan, neyin ne olduğunu anlayacağımız ölçütü vermiştir. Gerçeği ve gerçek olmayanı tartmanın ölçütü yozlaşmış, zaaf dolu mekândan değil gerçek bir mekândan gelmelidir. Ve bunu gerçekleştirmek için şu üç niteliğe sahip olmalıyız: *praṇipāt*, *paripraśna* ve *seva*. *Praṇipāt*, bu bilgiye teslim olmalıyız demektir çünkü bu sıradan bir bilgi değildir, özne olarak hedef edinebileceğimiz bilgidir; bu bilgi süper öznedir. Bizler bu dünyadaki öznelere olabiliriz ama o boyutun süper bilgisi tarafından yönetilmek için nesne olmamız gerekir.

Praṇipāt kişinin manevî öğretmene şunları söyleyerek yaklaşmasıdır, "Benim bu dış dünyanın deneyimi ile işim bitti; hâlihazırda yolculuk yapmış olduğum bu mekânda olan hiçbir şey beni çekmiyor. Şimdi kendimi tamamen sizin altınıza sunuyorum. Sizin lütfunuza sahip olmak istiyorum." O ileri bilgiye bu ruh hâliyle yaklaşmalıyız.

Paripraśna dürüstçe, içtenlikle soru sorma demektir. Soru sorma, görüşme eğilimiyle veya tartışma ruh hâliyle olmamalıdır, aksine bütün çabalarımız kuşku veya şüphe ruhu olmaksızın gerçeği anlamanın pozitif çizgisine yoğunlaşmalıdır. Bütün dikkatimizle gerçeği anlamaya çalışmalıyız, çünkü bu bizim şimdiye kadar hiç karşılaşmadığımız daha üst bir gerçeklik mekânından gelmektedir.

Son olarak da *sewayā* yani hizmet vardır. Bu en önemli şeydir. Bu bilgiyi o mekânın yardımını almak için kazanmaya, o deneyimi burada yaşamak için kullanmaya çalışıyor değiliz; bunun yerine o mekâna hizmet etmek için söz vermeliyiz. Sadece bu yaklaşımla o bilgi mekânına yaklaşabiliriz. O daha üst bilgiye hizmet edeceğiz; bize hizmet etmesini sağlamaya çalışmayacağız. Aksi hâlde bize o mekâna girme izni verilmeyecektir. Mutlak bilgi, bu daha alt mekâna hizmet etmeye gelmez. Bizler kendimizi Onun tarafından kullanılmak için Ona sunmalıyız, kendi bencil yöntemlerimizle, alt amaçlarımızı tatmin etmek için Onu kullanmaya çalışmamalıyız.

Kendimizi hizmet ruhuyla Ona adamalıyız; O, bizlerin alt, hayvanî amacımızı tatmin etmek için kendisini Bize adamaz. Gerçek bilgi mekânını işte bu yaklaşımla aramaya çalışmalı ve o belli anlayışı elde etmeliyiz. O zaman ne olduğunu anlayabiliriz ve çevremizin doğru değerlendirmesini yapabiliriz.

Bu Vedik kültürdür. Mutlak bilgi her zaman sadece bu yolla aktarılmıştır, asla entellektüel yaklaşımla değil. Śrīla Prabhupāda Bhaktisiddhānta, arı benzetmesini verirdi: bal kavanozdadır. Kapağı kapalıdır ve arı da camın üzerinde yerini almıştır. Şişeyi yalayarak balı tatmaya çalışır. Ancak arı nasıl şişenin camını yalayarak balı tadamazsa, akıl da ruh dünyasına yaklaşamaz. Bizler bunu elde etmiş olduğumuzu düşünebiliriz, ama bu olanaksızdır; bir engel vardır, aynı cam gibi. Entellektüel başarı daha üst bilginin gerçek başarısı değildir. Sadece inanç, samimiyet ve adanmışlıkla o daha üst mekâna yaklaşabiliriz ve üyesi olabiliriz. Ancak onlar bize bir vize bahşederlerse ve bizi kabul ederlerse o daha üst mekâna girebiliriz. O zaman ilahî yaşam ülkesine girebiliriz.

O hâlde, bir aday Mutlak Gerçekliğin daha üst mekânında bulunan gerçeğe yaklaşımadan önce bu üç niteliğe sahip olmalıdır. O, Mutlak Gerçeğe yalnız tevazuyla, içtenlikle ve adanmışlık tavrıyla yaklaşabilir. *Śrīmad-Bhāgavatam*'da ve *Vedalar*'da benzer ifadeler bulunmaktadır. *Upaniṣadlar*'da şöyle denir:

**tad vijñānartham sa gurum evābhigacchet
samit paniḥ śrotriyam brahma-niṣṭham**

"Bir manevî öğretmene yaklaş. Ona tereddüt içinde veya rasgele değil, temiz ve samimi bir kalple git."

RUHANÎ YAŞAM — TEK YÖNLÜ BİLET

Kişi ruhanî öğretmene "dönüş bileti kestirerek" yaklaşmamalıdır. Śrīla Bhaktisiddhānta Prabhupāda hep şöyle derdi, "Buraya dönüş bileti kestirerek geldin." Manevî öğretmene o tavırla yaklaşmamalıyız. Aksine, herşeyi görmüş olduğumuzu, bu ölümlü dünyadan tam deneyim aldığımızı ve burada peşinden koşacağımız hiçbir şey bulunmadığını düşünmeliyiz. Bu berrak bilinçle *guruya* yaklaşmalıyız. Yaşamak için tek yol budur. Bu dünya ölümlüdür. Burada yaşamamanın yolu, olanağı yoktur ama yine de yaşama arzusu her yerde içten gelen bir eğilimdir.

"Ben sadece yaşamak ve kendimi kurtarmak istiyorum. Ben gerçek sığınağa koşuyorum." Öğrenci, sunu için gerekli olan malzemeyi bu ciddiyet içinde manevî öğretmene getirecektir. Manevî öğretmenine sadece guruyu rahatsız etmek üzere gitmeyecektir, aksine gereksinimleri karşılanmış olarak ona yaklaşacaktır. Oraya kendi yatağı yorganıyla gidecektir. Manevî öğretmene, onun öğrencisi olup lütufta bulunmak için değil, ona ün, ünvan sağlamak için de değil.

Ve manevî öğretmenin durumu ne olacaktır? O sıradan bilgiye değil, vahyedilmiş gerçeğe vakıf olacaktır. Vahiy üst mekândan dünyaya çok çeşitli tonlarda yayılmıştır, ancak *guru* belli miktarda geniş, ayrıntılı bilgiye sahip olmalıdır. Vahyedilmiş gerçek hakkında kapsamlı bilgisi olmalıdır. Ve daima gerçek manevî yaşamı uyguluyor olmalıdır. Onun bütün faaliyetlerinin hepsi maddesel dünya ile değil ruhla bağlantılıdır. O Brahman'a, herşeyi içinde barındırabilen boyuta, herşeyin temel ilkesine (*brahma-niṣṭham*) ilgi uyar. Yaşamını ölümlü, maddesel olana herhangi bir gönderme yaparak sürdürmez. Daima aşkın mekânda yaşar ve yaşamı boyunca kendisini o mekânla bağlantıda tutar. Ne yaparsa yapsın, salt o bilinçle yapar. Bu *Upaniṣadlar*'ın yorumudur.

Ve *Śrīmad-Bhāgavatam*'da (11.3.21) şöyle denir:

**tasmād guruṃ prapadyeta
jijñāsuḥ śreya uttamam
śabde pare ca niṣṇātām
brahmaṇy upaśamāśrayam**

Māyā yanlış anlama demektir. Bizler yanlış anlamamızın tam ortasında yaşıyoruz. Bizlerin çevre ile ilgili anlayışımız tamamen yanlış anlaşılabilir bir dizi fikre ve düşünceye dayanır. Hiçbir şey hakkında, mutlak anlamda doğru kavrama sahip değilizdir. Düşüncelerimizin hepsi görelidir. Çevreye kısır bencillik dayatılmıştır ve bizler de o yanlışta içinde yaşıyoruz. Kişi çevresindeki herşeyin ölümlü olduğu ve herşeyin yok olacağı sonucuna varınca, işte o zaman o ruh hâli içinde, soru sormak amacıyla *guruya*, manevî rehber ve öncüye yaklaşma gereği hissedecektir. "Benim için en üstün iyi nedir?" Manevî öğretmene bu soruyla yaklaşacaktır.

Elli yüzyıl önce, Śrīla Vyāsadeva Himalayalar'daki *aśramas*ında *Vedik* edebiyatı Sanskrit dilinde kayda geçirdi. Bütün gerçek manevî öğretmenler Vyāsadeva'nın temsilcileri olarak kabul edilirler.

Ve kime yaklaşacaktır? Sadece vahyedilmiş kutsal metinlerin ilkelerini iyi bilen kişiye değil, aynı zamanda vahyedilmiş, tebliğ edilmiş gerçekle de temasa geçmiş kişiye yaklaşacaktır. Kutsal metinlerin amacına aşına olan ve pratik deneyime sahip olan, saf bilinçte odaklanmış olan kişi gerçek bir *gurudur*. Kişi kendi kurtuluşu için, dünyadaki en üstün çıkarın ne olduğunu ve onu nasıl elde edeceğini anlamak için böyle bir *guruya* yaklaşmalıdır. Bu gereklidir. Bu gerçektir. Bu hayal ürünü değildir. Aynı zamanda da zordur. Mutlak Gerçek gerçek bir yöntemle aranmalıdır; aksi hâlde yanlış yöne gideriz ve sonra şöyle deriz, "Ah, burada hiçbir şey yok; bu gerçek değil." O hâlde, gerçeği anlama yöntemini izlersek, ancak o zaman ruhanîyetin gerçek yapısını deneyimleriz.

Aşkın Bilime İnisiye Olmak

Adanmış: *Dīkṣā*'nın, inisiasyon'un gerçek anlamını açıklayabilir misiniz?

Śrīla Śrīdhara Mahārāj: Śrīla Jīva Goswāmī bunu *Bhakti Sandarbha*'sında açıklamıştır:

**divyaṁ jñānaṁ yato dadyāṁ
kuryāt pāpasya saṅkṣayam
tasmād dīkṣeti sā proktā
deśikais tattva-kovidāḥ**

Deneyim sahibi bilginler *dīkṣā* yani ruhanî inisiasyonu şöyle açıklarlar: *dīkṣā* aşkın bilginin öğretmen tarafından öğrenciye aktarıldığı yöntemdir. Sonuç olarak öğrencinin bütün kötü eğilimleri öğütülür. Önceden gelen bağlayıcı şeylerin tümü *dīkṣā* vasıtasıyla ortadan kalkar ve kişi aşkın Lord ile bağlantılı olarak yeni bir yaşamın ışığını elde eder. *Dīkṣā* veya inisiasyon bizlere mutlak merkezle asil bir bağlantının verildiği yöntemdir; aynı zamanda, önceki bağlayıcı şeylerin hepsi sona erer. O, yaşamın manevî bilgi getiren içsel uyanışıdır. O zenginlik orada içimizdedir ama bastırılmıştır. *Dīkṣā* kişinin kendi içsel zenginliğini bulması ve dışa ait tüm zorunluluklardan kurtulması demektir.

İçsel uyanışla dışsal bağlar yok olur; rahatınızı sağlamak için yapmış olduğunuz tüm düzenlemeler eve ulaştığınız zaman nasıl bir anda sona ererse, işte öyle. Çünkü yuvada her türlü rahata kavuşursunuz. Yabancı bir

ülkede yken otellerin konfor sağlarnasını bekleriz, ama eve varınca otelin konforu bir yana atılır; artık onlara gerek kalmaz. Bazen bir çocuk kaçırlır. O çocuk yıllar sonra doğduğu yeri ziyaret eder ve bir otele yerleşir, ama baba evini bulur bulmaz annesiyle babası onu tanırlar ve derler ki, "Ah, oğlum! Sen daha küçükken kaçırmıştın. Yüzünü tanıdık. Ben annemim, bu da babam, kızkardeşin de işte bu." O zaman otele gerek kalmaz. Aynı bunun gibi, ruhun içsel uyanışının gerçekleşmesiyle eve döndüğümüz zaman, Tanrı'ya döndüğümüz zaman huzur dolu evimizi Krishna'nın yanında bulacağız. O hâlde, gerçek yuvamızla bağlantı kurmak ve dışsal bağlardan kurtulmak *dikṣā* olarak bilinir.

MANTRA: MANEVÎ FORMÜL

Adanmış: *Śikṣā* yani manevî eğitim ile *dikṣā* arasında ne fark vardır?

Śrīla Śrīdhara Mahārāj: *Dikṣā* temelde *mantraya* yani manevî formüle inisiye olmaktır. Diğer eğitimler *mantrayı* güçlendirmek için, onu etkili kılmak için gereklidir. Belli faaliyetler de yarar sağlar. Bunların hepsi inisiyasyonun parçalarıdır. Böylece *dikṣā* ile genel bir yön verilir, ancak onu nasıl güçlendirmek gerekir? Detaylara gerek vardır.

Śrīmad-Bhāgavatam'da (7.5.23-24) şöyle denir:

**śravaṇam kīrtanam viṣṇoḥ
smaraṇam pāda-sevanam
arcanam vandanam dāsyam
sakhyam ātma-nivedanam
iti puṁsārpitā viṣṇau
bhaktiś cen nava-lakṣaṇā
kriyeta bhagavatya addhā
tan manye 'dhītam uttamam**

"Krishna hakkında duyma, Krishna'nın yüceliklerini zikretme, Krishna'yı hatırlama, Krishna'nın lotus ayaklarına hizmet etme, Krishna'nın aşkın formuna ibadet etme, Krishna'ya dualar sunma, Krishna'nın hizmetkârı olma, Krishna'yı en yakın arkadaş kabul etme ve herşeyi Krishna'ya teslim etme — bu dokuz aşama saf adanmış hizmet olarak kabul edilir." Bunların hepsi önerilen şeylerdir ve binlerce detay gerekli olabilir.

İNİSİASYON: MANEVÎ İSTİLA

Eğer bir komutan başka bir ülkeyi istila etmeyi planlarsa, önce saldırı stratejisini kapsamlı bir şekilde belirlemelidir. Planını pratikte uygulamaya gittiği zaman pek çok engel ortaya çıkar, onları çözmek ve ilerlemek zorundadır. Eğer kişi seyahat etmeyi planlamışsa, öncelikle bütün planı fındık kabuğunda, küçük ölçekte tasarlar: "Bu yabancı ülkeden ülkeme şu yolla döneceğim." Ama planı pratikte uygulamak için bir sürü detay gerekir. Önce kaba bir plan üzerinde tasarlanır, ardından uygulanmak için pek çok şey yapmak gerekir. Önce taksi kiralamalısınız, ardından uçak bileti almak için havaalanına gitmelidir — bu şekilde pek çok detay gerekir. Dolayısıyla bizler, kısmî bilgiden yola çıkıp nihaî bilgiyi geliştirmeliyiz. Bu detaylı bilgi *śikṣā*dır.

Adanmış: *Māyā*nın etkisinden henüz tam olarak kurtulmadığı hâlde, Śrī Chaitanya Mahāprabhu'nun ve manevî öğretmenin öğretisi doğrultusunda öğrenci kabul eden bir adanmışın durumu nedir?

Śrīla Śrīdhar Mahārāj: Küçük bir kapitalle işe başlayan bir adamın daha varlıklı bir kapital sahibiyle bağlantısı olması iyidir. O zaman kendi işinde zenginleşebilir. Aynı şekilde, kişi tam olarak Krishna bilincinde yer almıyorsa daha üstün bir yardımla bağlantısı olmalıdır. O zaman

güvende olur. Eğer *māyā* ile, yanılğı ile yüz yüze savaşıcağsak daha üst bir aracından gelen yardım yegâne kaynağımız olmalıdır.

*Māyā*yı kontrol etmek çok zordur. Krishna *Bhagavad-gītā*'da (7.14) şöyle der:

**daivī hy eṣā guṇa-mayī
mama māyā duratyayā
mām eva ye prapadyante
māyām etām taranti te**

"Benim yanılıcı enerjimi yenmek imkânsızdır. Yalnızca Bana teslim olan kişi onun ötesine geçebilir." *Māyā* yalnız Krishna'dan korkar, çünkü desteğini ondan alır. Eğer *māyā*yı yalnız başınıza aşmaya kalkışırsanız, bu imkânsızdır. Daha üst bir bağlantıya sahip olmalısınız. Ve yanılıgyı o bağlantı yardımıyla yenebilirsiniz. *Māyā*, sizin daha üstün bir enerjiden destek aldığınızı gördüğü zaman geri çekilir. Tek başınıza *māyā* ile çarpışıp zafer kazanamazsınız. Bu mümkün değildir, çünkü nereye giderseniz gidin *māyā*nın, yanılığının sınırları içindediniz. Bu daha fazla veya daha az yoğunlukta olabilir ama hepsi *māyā*dır. Ancak *māyā*nın üzerindeki mekân ile gerçekten temasa geçtiğiniz zaman *māyā*ya karşı savaşabilirsiniz; ancak o zaman *māyā* geri çekilir. *Māyā*nın ötesinde bir sığınağa sahip olmalıyız ki oradan yanılğı ile savaşabilelim. *Sādhu*'lara (azizlere) ve *śāstraya* (kutsal metinlere) sığınmamız tavsiye edilir. Onların yardımları yukarıdan gelir ve bizlerin de o yardımı bütün kalbimizle kabul etmemiz gerekir.

ÖĞRENCİ KABUL ETME VE KARMA

Öğrenci: Galiba öğrenci kabul edenler, öğrencilerinin *karmalarını* aldıkları için bazı fiziksel zorluklara veya acılara maruz kalıyorlar.

Śrīla Śrīdhar Mahārāj: Fiziksel zorluk dikkate alınmamalıdır. Aynı şekilde, fiziksel başarının da fazla bir değere sahip olduğu düşünülmemelidir. Bir *gurunun* fazla sayıda öğrencisi varsa onun yüce olduğu sanılmamalıdır.

Bir kişi, pek çok öğrencinin manevî yaşamlarının sorumluluğunu gönüllü olarak üzerine alabilir, ancak gelişmelerinin tatminkâr olmadığını görebilir. Sonuç olarak bazı huzursuzluklar hissedebilir. Şöyle düşünebilir, "Onların yaşamlarını üstlendim, ama onlara manevî yaşamlarında arzu edilen gelişmeyi vermekte başarılı olamadım." Bu iyi bir işarettir. Vaişṇava'ların kendilerine ait dertleri yoktur, başkaları için dertlenirler (*para-duḥkha duḥkhī*). Śrīla Raghunātha Dāsa Goswāmī, Sanātana Goswāmī için yazdığı duada, Sanātana Goswāmī'nin başkalarının acılarını görmekten dolayı her zaman acı çektiğini yazar. Bir Vaişṇava'nın kendisi ile ilgili zihinsel derdi yoktur, ama başkalarının sıkıntılarını görünce zihinsel olarak dertlenir. Bir Vaişṇava için buna katlanmak zordur. Onlar her zaman başkalarının mutsuzluklarını sevgiyle paylaşırlar. Bu orta sınıf adanmışın özelliğidir. Orta sınıf adanmış bunları görmezden gelemez.

Manevî öğretmen öğrencinin bazı kötü ve istenmeyen faaliyetlerinin sorumluluğunu hazmetmek zorunda kalacaktır. Verdiği talimatla o faaliyetleri yönetme sorumluluğu vardır. Bir doktor bir hastayı kabul ettiği zaman ve hasta acı içindeyken, doktor zihninde belli bir sıkıntı hissedebilir: "Bu hastanın sorumluluğunu üstlendim ve sorununu gideremiyorum." Bu şekilde, bilinçli bir sorumluluk hissedebilir.

Manevî öğretmen farklı aşamalarda farklı acılar deneyimleyebilir. Bazen bir *guru* şöyle hissedebilir, "Bu öğrenciye yardım etmek için elimden geleni yapıyorum." Böyle bir *guru* öğrencisinin sorumluluğunu pek fazla üstlenmez. Şöyle düşünür, "Ben görevimi yapıyorum," ve öğrencilerine karşı bu açık fikirli tavırla yaklaşır. Aynı danışman hekimle aile doktorunun tarzlarındaki gibi. Aile doktoru hastalarına bakma sorumluluğunu üzerinden atamaz, oysa yabancı bir doktor şöyle der, "Eğer isterseniz, başka bir doktora gidebilirsiniz." Danışman hekim hastayı fazla ciddiye almaz. Şöyle hissedebilir, "Ben mükemmel değilim; onu bir anda arındıramam. İyileşmesi Tanrı'nın iradesine bağlıdır. Ben sadece elimden geleni yaparım." İlişkilerinin başından beri, bir doktor hastasına nasıl bu tavırla yaklaşırsa, *guru* da öğrencilerine aynı şekilde yaklaşabilir. Öğrencisi için ne kadar sorumluluk üstlendiği konusu, özel durumlarda öğrencilerine karşı takındığı tavırla ilgilidir.

Adanmış: Öğrencinin ilerlemesi daha çok *guruya* mı bağlıdır yoksa öğrencinin kendi çabalarına mı? Öğrenci *gurusunun* ilkelerini izlerken nasıl doğru şekilde ilerleyecektir?

Śrīla Śrīdhara Mahārāj: Bu öğrencinin farkındalık aşamalarına bağlıdır. Öğrencinin kendisini *guruya* tam anlamıyla adanmış olması gerekir. *Śvetāsvatara Upaniṣad*'da (6.23) şöyle der:

**yasya deve parā bhaktir
yathā deve tathā gurau
tasyaite kathitā hy arthāḥ
prakāśante mahātmanah**

"Ruhanî yaşamda başarının anahtarı hem manevî öğretmene hem Krishna'ya cesaretle kendini adanmaktır. Hem

Krishna'ya, hem de manevî öğretmene tam inanç besleyen o yüce ruhlara kutsal metinlerin içsel anlamı tam olarak vahyolur." *Guru* Krishna'nın temsilcisidir. Bizler maneviyat peşindeyiz ve dolayısıyla tüm enerjimizi maneviyatla nerede gerçek bir bağlantı varsa orada yoğunlaştırmalıyız. Başarının anahtarı budur, çünkü Krishna bilincin kendisidir. O hâlde, adanmışlık çabalarımızın cevabı, Ona olan bağlılığımız ölçüsünde, Krishna'dan gelecektir. O her yerdedir. Sonsuz kavramında, her yerde merkez vardır, hiçbir yerde çember yoktur. Her noktada merkez olabilir. Prahlāda Mahārāj merkezin her yerde var olduğunu görmüştü. Hiraṇyakaśipu ona sordu, "Senin Tanrın bu sütunun içinde mi?" Prahlāda cevapladı, "Evet, orada." Ve Hiraṇyakaśipu sütunu yıktığı anda içinden Lord Nṛsiṃhadeva çıktı.

GURU — MUTLAK VE GÖRELİ

Adanmış: Manevî öğretmenin mutlak ve görelî durumuyla ilgili anlayışı açıklar mısınız?

Śrīla Śrīdhara Mahārāj: *Gurudeva*, Krishna'nın özel arzusuyla yetkili kılınmış güçtür. Eğer manevî öğretmenin içine yakından bakacak olursak orada Krishna'nın temsilcisini görürüz, dolayısıyla onu bu şekilde kabul etmeliyiz. Manevî öğretmen bir yandan Krishna'nın adanmış kuludur, öte yandan da içinde Krishna'nın ilhamı vardır. Bunlar *Gurudeva*nın iki yönüdür. Onun bir Vaiṣṇava olma yönü vardır; Vaiṣṇava'nın ilham almış yönü ise *gurudur*. *Ekādaśī* gibi oruç gününde o tahıl yemez. Kendisini bir Vaiṣṇava gibi kontrol eder, ama öğrencileri onun altardaki *guru* resmine tahıl sunarlar. Öğrenciler oruç günü bile manevî öğretmenlerine tahıl sunarlar.

Öğrenci, Tanrı'nın elçisiyle, *gurunun* içsel özbeniyle, içindeki ilhamla ilgilidir. Vaiṣṇava'nın içindeki ilham boyu-

tu, *āchāryayı*, yani *guruyu* yaratır. Öğrenci *gurunun* içindeki özel, ilham dolu yönü dikkate alır. Karakterinin daha çok o yönüyle ilgilidir. Ancak *gurudeva* genelde Vaişṇava rolündedir. Bu nedenle öğrencilerine karşı yaklaşımları farklı, diğer Vaişṇava'lara karşı yaklaşımları farklı olacaktır. Buna *acintya-bhedābheda*, idraki mümkün olmayan 'farklılık içinde birlik' denir.

Taklit olabilir yoldan sapma olabilir. Her ikisi de mümkündür. Kişi kast sistemi *goswāmileri* veya *sahajīya* taklitçileri gibi gizli amaçlar adına *guruluk* ticareti yapabilir. Herhangi bir nedenle kendisini *guru* olarak gösterebilir, ancak gerçek *gurunun* belirtileri kutsal metinlerde verilmiştir.

**śābde pare ca niṣṇātaṁ
brahmaṇy upaśamāśrayam**

"Güvenilir bir manevî öğretmen, Yüce Gerçeğin farkındalığına odaklanmış durumda bulunmalı ve *Vedik* edebiyatın verilerine aşına olmalıdır." (*Śrīmad-Bhāgavatam* 11.3.21).

KUTSAL YAZITLAR AZİZLERE İHTİYAÇ DUYAR

Kim olsa, "Ben *guruyum*, o *guru* değil," diyebilir. Taklit her zaman mümkündür, ama kutsal metinler gerçek *gurunun* seçimindeki ölçütleri vermiştir, gerçek *guru* kutsal metinlerdeki anlamı, özü çıkarır. *Guru* ve *śāstra* birbirine bağlıdır. Bizim düzelmemiz için biri diğerine yardım eder. Kutsal metinler bizlere, kutsal metinleri uygun bir öğretmenin, bir Vaişṇava *gurunun* rehberliğinde okumamız gerektiğini söyler (*ācāryavān puruṣo veda*). O hâlde, kutsal metin manevî öğretmene tâbidir. Manevî öğretmen kimdir? Kutsal metinler bunu da açıklar. Dolayısıyla karşılıklı

olarak birbirlerine bağılırlar: *sādhu* ve *sāstra* her ikisi de gereklidir. Onlar aktif ve pasif araçlardır.

Adanmış: Krishna'nın neden bu kadar farklı *gurular*da görüldüğünü açıklayabilir misiniz? Krishna neden tekrar tekrar ortaya çıkmak zorunda? Bilmemiz gereken herşeyi sadece *Bhagavad-gītā*'yı okuyarak öğrenemez miyiz? Sürekli açıklamalara ne gerek var? Eski kitaplar bilmemiz gereken bütün gerçekleri içermiyor mu?

Śrīla Śrīdhar Mahārāj: *Śrīmad-Bhāgavatam*'da Krishna der ki, "Ben *Vedik* bilgiyi bu dünyaya ilk olarak *Brahmā* vasıtasıyla naklettim." Ve o bilgi de öğrencilerine; dört *Kumārāya*, *Marīci*'ye, *Aṅgirā*'ya ve diğer bilgelere emanet edildi. Bilgi önce onlara aktarıldı, daha sonra da kitaplara.

Bilgi ilk önce ses şeklinde sunuldu, yazılı olarak değil. Zaman içerisinde yazıyla sabitleşti. Başlangıçta, bir insandan diğerine, dudaktan kulağa, doğrudan ses yoluyla indi. O dönemde el yazısı, yazı bulunmamıştı, ama bilgi ses olarak muhafaza edilmişti. Kulaktan ağıza ve tekrar bir başkasının kulağına geçerek zaman içerisinde kayboldu. Bu bilgi aracıya bağılı olarak bazen kaybolur ve bozulur, çarpıtılır; ve sonra Tanrı tekrar bu dünyada görünme gereği hiseder (*yadā yadā hi dharmasya*).

Bazen Krishna kendisi gelir, bazen de gerçek din standardını yeniden sağlamak için normal düşünen bir adamı gönderir. Krishna der ki, "Arjuna, sana söz etmiş olduğum bu *karma-yoga*'dan, önce *Sūrya*'ya söz ettim ve *Sūrya*'dan kuşaktan kuşağa geçerek aşağıya indi. Bu nedenle de yozlaştı ve bozuldu. Bugün o aynı şeyi sana yeniden söylüyorum." Enerjiyi zayıflatan boyut, zaman içerisinde gerçeği bozar. Gerçek ilk görüldüğü zaman parlaktır fakat zamanla, enerjiyi zayıflatan boyutla ilişkiye girince zayıf düşer,

bozulur ve cesareti kırılır ve böylece Krishna zaman zaman onu canlandırmak ve bir yeniden doğuş sağlamak için görünür.

Adanmış: *Āchārya* ve *guru* arasında herhangi bir fark var mıdır?

Śrīla Śrīdhar Mahārāj: *Guru* ve *āchārya* aynı şeydir ama genellikle *āchārya*nın işi daha kapsamlıdır. Aynı zamanda *āchārya*nın kutsal metinler hakkında kapsamlı bilgiye sahip olması gerekirken *guru* metinlerin derin bilgisine sahip olmayabilir ancak onların anlamı hakkında gerçek bilgisi olabilir. Kutsal metinlerden çok yoğun alıntılar yapamayabilir, ama onların anlamlarını hisseder. O kişi *guru* olabilir. Oysa *āchārya* çok fazla vaaz veren ve kutsal metinlerden çok yoğun alıntılar yapabilen kişidir.

GURU PAZARI

Adanmış: Masum halkı kandırmak üzere kendisine Vaiṣṇava görüntüsü veren çok fazla sahte *guru* var. Kimin gerçek *guru* ve kimin sahtekâr olduğunu nasıl anlayabiliriz? Ne zaman gerçek bilgi verildiğini, ne zaman kandırıldığımızı nasıl anlayabiliriz?

Śrīla Śrīdhar Mahārāj: Bilgisinin kaynağının ne olduğunu bulmamız gerekir. Pazarda sahte altın bulunabilir ama eğer satın aldığımız altının belli bir madenden geldiğinden eminsek, pazara gelene kadar değiştirilmediği konusunda teminat olarak satın alabiliriz. Bu yolla anlaşılabilir; kaynağı araştırarak.

Bir keresinde Gandhi, burada Hindistan'da, evde kumaş dokuma — *charkā* sistemini canlandırmak istedi. *Charkā* sistemine göre fakir halk çıkrıkla iplik eğirir ve eğer herkes *khadi* denen o cins kumaştan alırsa para fakir halkın cebine gider. Ancak, Japon ve İngiliz kumaş fabrikaları,

taklit "ev dokuması" *khadi* gönderdiler. Fakir halkın burada ürettiği sıradan ev dokuması kumaşı taklit ederek aynı cins kaba kumaştan imal etmeye başladılar. Gandhi şaşırıp kaldı, "Bu nedir?" dedi, "Benim için önemli olan paranın en fakir cebe gitmesi, oysa şimdi kapitalistler dışarıda taklit kaba kumaş üretiyorlar ve o kumaş burada Hindistan'da satılıyor. Para buradaki fakirlerin cebine değil yabancı kapitalistlere gidiyor." Bunun üzerine *Khadi* derneği adlı bir dernek kurdu ve taraftarlarına şöyle dedi, "Ev dokuması kumaşı sadece benim derneğimle anlaşmalı dükkanlardan satın almalısınız, o zaman para kesinlikle fakir halkın cebine gider." Gandhi o dönemde şöyle demişti, "Bu *guru-paramparā*dır, öğretti zinciri sistemidir." Kuşkusuz bu kaba bir örnek.

Vahyolunmuş gerçeğin belli bir yöntemle, kirlenmeden gelmesi *paramparā*dır. Bizler güvenilir bir zincirle bağlantı kurmalıyız. Ancak o sayede saf olan şeyi elde edebiliriz. Onaylanmış bağlantı gereklidir, *guru-paramparā* gereklidir. O hâlde herhangi bir kişinin kitabını okumadan önce, *gurusunun* kim olduğuna ve malzemenin nereden geldiğine bakacağız. Sadece maske mi, yoksa içinde gerçek öz var mı? Eğer gerçek bir *sādhu* ile ilişkisi olduğunu anlayabilirsek o zaman dikkatimizi ona verebiliriz.

Sık sık homeopathic (az dozla tedavi) kapsül örneğini veririm. Kapsül tek başına tıbbî bir değer taşımaz. Kapsülün içindeki enerji önemlidir. Sıradan bir *guru* öğrencisine aynı *mantrayı* verebilir, ama sesin içindeki enerji nedir? O ses, kendi içinde ne türlü bir idrak kapasitesi veya manevî niyet barındırır? Esas önemli olan odur. *Mantrayı* bir *sad gurudan*, gerçek bir *gurudan* almak demek, onun Tanrı hakkında içinde var olan iyi niyeti ya da gerçek kavramı almak demektir. Banyan ağacı tohumu ufak bir tohum ola-

bilir, ama büyük, haşmetli banyan ağacı o tohumdan çıkar. Esas önemli olan, o belli ses *guru* tarafından öğrenciye verilirken içinde taşıdığı niyettir. Bunu şu anda göremeyiz, ama zamanla, eğer uygun bir ortam oluşursa, niyet kendisini gösterir ve büyük bir şeye dönüşür. O hâlde birşey satın almaya gittiğimiz zaman taklitlerine dikkat etmeliyiz, aksi hâlde kandırılabiliriz.

Vahiyle İnen Gerçek

Krishna bilinci, yani en üstün mertebenin ruhanî kavramı, bir mertebeden diğerine akarak aşağıya iner, aynı Ganj nehrinin dağın zirvesinden aşağıya akarken zikzaklar çizmesi, bir doruktan diğerine dökülmesi gibi. Ganj'in suyu zaman zaman Saraswatî nehrinin akıntısına karışır. O suyu artık Ganj suyu olarak düşünmemek gerekir. Saraswatî'nin suyu Ganj'in akıntısına karışınca o su Ganj suyu olarak kabul edilir. İki nehir karşılaştığında Ganj'dan uzaklaşan su Ganj olmaktan çıkar; oysa Saraswatî'nin suları Ganj'in akıntısına karışınca Ganj olur. Bir söz vardır; Ganj'in yatağındaki akıntının içinde hangi su derindeyse, o gerçek Ganj suyudur. Kaynak noktası ne olursa olsun, bizleri o su arındırır.

Suyun arındırma kudretinin, bizlerin hissedebildiğimiz ve görebildiğimiz su ile hiç bir alâkası yoktur. Fiziksel gözlerimizle ne görebiliriz ki? Ganj'in akıntısı saftır. İçinde ruh ve kutsanmışlık olan şey canlı demektir ve herkesi arındırabilir.

ÖLÜ MANTRALAR

Bu bakımdan, *guru-paramparān*ın, öğreti zincirinin özü, *sikṣā*dır, manevî öğretiler ve manevî öğretisi nerede ise, *guru* da oradadır. Aşkın göze, manevî göze sahip olan kişi, nerede ortaya çıkarsa çıksın *guruyu* tanır. Mutlak ilahî aşk bilgisine safiyetle sahip olan kişi *gurudur*. Aksi hâlde, *guru-paramparā* fiziksel *paramparā*dan ibaret olur: fiziksel beden zinciri. Böyle olunca da, kast sistemi *brāhmaṇa*ları, kast sistemi *goswāmī*leri ticaretlerine devam ederler, çünkü bir bedenden diğerine geçerken *mantrayı* alırlar,

ama *mantraları* ölüdür. Bizler canlı bir *mantranın* peşindeyiz ve nerede daha üst türden bir adanmışlık hizmeti için yaşama eğilimi bulabilirsek, *gurumuzun* orada olduğunu görürüz. İdraki bu türlü uyanmış kişi *guru* nerede olursa olsun onu tanır.

Mantra inisiasyonu gerçek bilgiyi ve adanmışlık duygusunu bir kişiden diğerine aktarmak demektir. Ve bu da gerçek olmalıdır. Sadece dışsal, fiziksel bir incelemeyle bir homeopathic ilaç kapsülü hakkında hiçbir şey anlaşılamaz, enerji kapsülün içinde saklıdır. Aynı şekilde *mantranın* içindeki önemli olan şey, o sesle aktarılan düşünce çeşidi veya duygudur. Gayrişahsiyetçiler aynı *mantraya* sahipler ve Krishna'nın kutsal adını zikrediyorlar, ama bu şekildeki bir ad *brahmayoti*'de yok olacaktır. Onlar *Virajā*'yı, maddesel ve ruhanî dünyalar arasındaki nehri geçemeyecekler. Bhaktivinoda Ṭhākura şöyle der, "Bir *mayāvādī* Krishna'nın adını zikredince, onun zikri Krishna'nın kutsal bedenine aynı yıldırım gibi çarpar." Rahatlatıcı bir etki yaratmaz.

Gauḍīya Maṭh gerçeğe uğraşır, görüntüyle değil. Bizler manevî düşünce dünyasında neyin ne olduğunu anlamaya çalışıyoruz. Bizler salt şeklin büyüü altında değiliz, salt şekil tarafından tutsak edilmedik. Bizler manevî düşünce- de adım adım ilerlemeyle ilgileniyoruz. Śrīla Rūpa Goswāmī, *Upadeśāmṛta*'sında (10), şöyle demiştir:

**karmibhyaḥ parito hareḥ priyatayā vyaktim yayur jñāninas
tebhyo jñāna-vimukta bhakti-paramāḥ premaika niṣṭhās tataḥ**

"Birçok materyalist arasından bir kişi filozof olabilir. Birçok filozof içinden bir kişi özgürlüğe kavuşur ve adanmış hizmete başlar. Birçok adanmış arasından bir tanesi Krishna'nın saf aşkına kavuşur. O aşk hepsinden üstün-

dür." Bizler bu derecelendirmeyi anlamakla ilgileniyoruz: *Virajā* nehri nedir, ruhanî gök nedir, Lord Śiva'nin gezenini, Vişṇu'nun Vaikuṅṭha dünyası, Lord Rāma'nın Ayodhyā'sı ve sonra Krishna'nın Dwārkā'sı, Mathurā'sı ve Vṛndāvan'ı, nedir?" Bizler adanmış düşüncenin bütün mertebelerini gerçekçi açıdan bilmek istiyoruz. Krishna bu mertebeleri *Śrīmad-Bhāgavatam*'da gösterir (11.14.15). Orada şöyle der:

**na tathā me priyatama
ātma-yonir na śaṅkaraḥ
na ca saṅkarṣaṇo na śrīr
naivātmā ca yathā bhavān**

"Ne Brahmā, ne Śiva, ne Vaikuṅṭha'nın Saṅkarṣaṇa'sı, ne şans tanrıçası Lakṣmīdevī ve hatta ne Ben Kendim, Benim için senin kadar değerli değildir. Sen Benim en sevdiğim kişisin, Uddhava."

Bizler ruhu izlemeliyiz; izleme söz konusu olduğunda, Lord Nityānanda'nın eşi olan Jahnāvā Devī'den, Bhaktivinoda Ṭhākur'un inisiyasyon aldığı Vipina Goswāmī'ye kadar bilinmeyen, çok sayıda bayan *guru* var. *Mantra* onlar vasıtasıyla Vipina Goswāmī'ye geldi ve Bhaktivinoda Ṭhākur *mantrayı* ondan aldı. Biz Bhaktivinoda Ṭhākur'u kabul ediyoruz, ama acaba öğretti zincirindeki tüm o bayanları da saymamız mı gerekir? Onların idraki neydi?

GERÇEĞİN KÖLELERİ

Bizler gerçeğin köleleriyiz. Bizler durmadan akmakta olan gerçeğin saf akıntısının dilencileriyiz: taze akıntı. Bizler hiçbir formalitenin büyüünde değiliz. Nerede nektar

nehinin aşıya bana doğru aktığını görsem secde ederim. Kişi Mutlak Gerçeğin, en üst mekândan kendisine indiğinin bilincinde olduğu zaman, şöyle düşünür, "Kendimi buraya teslim etmeliyim."

Mahāprabhu Rāmānanda Rāya'ya şöyle der:

**kibā vipra, kibā myāsī, sūdra kene naya
yei kṛṣṇa-tattva vettā sei guru hay**

"Gerçek nerede ortaya çıkarsa, ilahî vecdın nektarı nereye inerse kendimi oraya bir köle olarak sunacağım. Benim ilgi duyduğum yegâne şey odur." Almış olduğu form fazla önemli değildir: form belli bir değere sahiptir, ama eğer herhangi bir çatışma varsa, o şeyin içsel ruhuna dış kabuğundan kat kat fazla değer verilmelidir. Aksi hâlde, eğer ruh uzaklaşmışsa ve bedensel ilişki üste çıkarsa, sözde ruhanî yaşamımız *sahajiyāya* yani ucuz taklide dönüşür.

Bizler Krishna Bilinci'nin gerçek özünün, manevî öğretmenimizden elimize geçen gerçek servetin bilincinde olunca, o zaman ruhanî yaşantımız *sahajiyāism*, taklitçilik olmaz. Bizler *gurumuzun* öğüdünü bir başkasında bulduğumuz zaman onu tanıyacak farkındalıkta olmalıyız. Uyanık olan anlayacaktır, "İşte *gurumun* öğüdü burada; onu burada, bu adamda görüyorum. Her nasılsa buraya gelmiş. Nasıl, bilmiyorum, ama *gurumun* özelliklerini, onun tarzını ve davranışını bu insanda buluyorum." Bir şeyi onun içsel değeri nedeniyle farkedebiliyorsak, o zaman, nerede bulsak bulalım, göz ardı edemeyiz.

Bu konuda Pondicherry'den Aurobindo Ghosh'la ilgili bir örnek var. Bu kişi Bengal'deki ihtilalci hareketin kurucusu ve Anarşist Party'nin ilk lideriydi. 1928 yılında

Kalküta yüksek Mahkemesinde aleyhinde bir dava sürmekteydi. Soruşturmayı Mr. Norton adında ünlü bir savcı yürütüyordu. Aurobindo ortadan kaybolmuştu ve dava sürerken izine hiçbir yerde rastlanmamıştı. Norton endişeliydi. Onu nasıl bulabilirdi? Aurobindo'nun İngilizcesi çok iyiydi. Çocukluktan itibaren İngiltere'de eğitim görmüştü ve İngilizceyi pek çok İngilizden daha iyi konuşabiliyordu. Norton Aurobindo'nun yazısını bulmak için değişik gazete ve dergileri taramaya başladı. Sonunda *Amrita Bazar Patrika* adlı bir Bengal gazetesinde Aurobindo'nun yazı stilini buldu. "İşte Mr. Ghosh burada!" dedi. Makaleyi yazanın Aurobindo olup olmadığını anlamak için *Amrita Bazar Patrika*'nın yayın sorumlusu mahkemeye çağırıldı. Norton onu sorguya çekti:

"Bu sizin gazeteniz. Bu makaleyi kimin yazdığını biliyor olmalısınız. Yayıncı sizsiniz."

"Evet, biliyorum."

"Bu adamı, Aurobindo Ghosh'u tanıyor musunuz?"

"Evet, tanıyorum. Onun dünyanın en büyük adamlarından biri olduğunu düşünüyorum."

"Yayıncı olarak bu makaleyi kimin yazdığını biliyor musunuz?"

"Evet, biliyorum."

"Bu makaleyi Mr.Ghosh mu yazdı?"

"Konuşmayacağım."

Norton ona sordu, "Cezayı biliyor musunuz?"

"Evet, altı ay hapis."

"Buna hazır mısınız?"

"Evet, hazırım." Norton makaleyi yukarıya kaldırarak şöyle dedi, "Mr. Ghosh buradadır, davaya ara veriyorum."

Norton Aurobindo'yu yazısında gördü, aynı şekilde bizler de görebilmeliyiz, "*Gurudevam* burada!" Bizim manevî

öğretmenimiz de, terk edip gitmiş olan bir öğrenci için bazen şöyle söylerdi, "Bhaktivinoda Ṭhākura bana geldi, ama onu tanıyamadım." Manevî gözle bakanlar, her yerde tanrının izlerini görürler.

PEK ÇOK GURUDA TEK KRİSHNA

Bizler *gurumuzun* mizacının varlığını farkedecek göze sahip olmalıyız. Mahāprabhu şöyle der, *mādhavendra purīra sambandha dhara jāni*. Mahāprabhu, *Sānoḍiyā brāhmaṇa* ile karşılaştığı zaman, onun bedensel hareketlerini görür görmez, bu *brāhmaṇanın* Mādhavendra Purī ile bir bağlantısı olması gerektiğini farkettiler. Şunları söyledi, "Onunla bağlantısı olmasa, onda böylesine aşkın vecd belirttilerini asla göremezdik. Bu Mādhavendra Purī'den geliyor olmalı." O hâlde Krishna Bilincini doğru öğrenmeliyiz. *Ācāryam mām vijānīyan*, manevî öğretmen ayırt edilmeyecektir, denir. Yüce Tanrı'dan tek şey aşağıya iniyor, öyleyse devamlılığın tekliği göz ardı edilmemeli. *Guru* burada olabilir, *guru* bir başka bedende de olabilir. Aynı öğretmen bize ilham vermek için farklı bir bedende de gelebilir; bize yeni umut ve daha ileri eğitim vermek üzere gelebilir. Her zaman formdan çok öze değer verilmelidir.

İlk önce Krishna bilincindeki saflığın derecesini anlayın. Formun peşinde olanlar sadece taklitçilerdir; onlar sadece Mahāprabhu'yu sömürmek isterler, ona hizmet etmek değil. Onlar bizim en kötü düşmanlarımızdır. Onlar haindir; onlar Mahāprabhu'nun *sampradāyasının* giysilerini almışlar ve uydurma şeyler söylüyorlar. Bu ucuz pazarlamadır; onlar her yerde düşük kaliteli şeyleri çok ucuza satıyorlar. Onlar en saf şeyi elde etmek için içsel gereksinim duymuyorlar (*pūjala rāgapatha gauravabaṅge*). *Guru Mahārāj*'ımız çok üstün bir Vaiṣṇava idi, buna rağmen

Śrīla Bhaktisiddhānta Sāraswatī Ṭhākura her zaman şöyle derdi,
"Ben Vaiṣṇava'ların hizmetkārının hizmetkārıyım."

kendisini yüce bir kul olarak sunmadı. Hep şöyle derdi, "Ben Vaiṣṇava'ların hizmetkârının hizmetkârıyım." Onun iddiası buydu. Şöyle derdi, "En yüce adanmışlar benim gurumdur, onlar çok üstündür." Önce gel ve bütün bu şeyleri uygula, ondan sonra amaca ulaşmayı umabilirsin. Bu o kadar kolay, o kadar ucuz değildir. "Birçok kurtulmuş kişi arasından, Lord Krishna'nın saf kulu çok ender karşımıza çıkar." (*koṭi-mukta-madhya 'durlabha' eka kṛṣṇa-bhakta*)

Krishna bilinci içsel birşeydir ve içsel gerçeği göremeyenler dış kabuğa değer vereceklerdir. Bizler bunu desteklemiyoruz. Aksine gerçek ruhla ilgilimiz. Dıştaki şeylere ilgi duyan zıt unsurlar bize dokunamazlar. Köpekler havlayabilirler, ama köpeğin havlamasının hiç önemi yoktur. Onlar dışarıyla çok fazla ilgili olduklarından, saf olanı kabul edecek, saflığın ne olduğunu ayırt edecek veya Brahmā ve Mahādevanın bile özlem duydukları *premānın*, Tanrı aşkının ne olduğunu ayırt edecek gerçek kalp temizliğine sahip değillerdir.

İlk Guru

Nityānanda Prabhu ilk manevî öğretmendir. O genel *guru* kavramını temsil eder. O manevî dünyadaki, eş ilişkisi (*mādhurya-rasa*) hariç, adanmışlığın ilk dört hazzını barındıran *guru-tattva* ilkesidir. *Mādhurya-rasada* ise Baladeva'nın temsilcisidir, Rādhārāṇī'nin kız kardeşi Anaṅgā Mañjarī'dir.

Nityānanda'nın durumu Baladeva'dan daha üstündür. Neden? Çünkü o *premā*, ilahî aşk dağıtır. *Premā* nedir? *Premā* elde edilecek bütün başarılarından daha üstündür. Eğer bir kişi ilahî aşk veriyorsa o zaman diğerleri ona tâbi olmalıdırlar. Eğer Krishna Mahāprabhu'ya tâbi ise, o zaman elbette Balarāma da Nityānanda'ya tâbidir. Onlar ay-nıdırlar, ama yücelik eklenince, Balarāma Nityānanda olur. İlahî aşk dağıtabilen, o daha üst görevi yerine getiren, buraya Nityānanda olarak gelmiştir. Temelimizin sağlam ve doğru olması gerekir. Ancak o zaman üzerine yapı yapılmalıdır. Aksi hâlde yapı olduğu gibi çöker (*heno nitāi vine bhāi rādhā kṛṣṇa pāite nāi*). Bizler sağlam temeli Nityānanda Prabhu'dan elde edebiliriz.

Bir gün Nityānanda Prabhu, Śrī Chaitanya Mahāprabhu'nun Māyāpur'daki evine gelmişti. Mahāprabhu'nun annesi Śacīdevī ve eşi Viṣṇupriyā-devī de diğer adanmışlarla birlikte oradaydılar. Birden Nityānanda, yarı çıplak içeri daldı.

Mahāprabhu ona örtünmesi için hemen bir parça kumaş bulup verdi. Adanmışlar Nityānanda Prabhu hakkında belki yanlışlığa düşerler diye kaygılanmıştı. Dolayısıyla yanlış değerlendirmeleri önlemek için Nityānanda Prabhu'dan *kaupīnasını*, peştemalını istedi. Peştemalı parçalara ayırdı, orada bulunan evli kişilere dağıttı ve şu talimatı verdi,

Śrīla Nityānanda Prabhu, ilk manevî öğretmen ve genel anlamda *guru* kavramının temsilcisi.

"Onun peştemalının parçasını *kavaca* yani tılsım olarak yanınızda bulundurun ve bir ipe kolunuza bağlayın veya boynunuza dolayın. Lütfen yanınızdan ayırmayın. Böyle yaparsanız kısa zamanda duyu kontrolünde başarıya ulaşırsınız."

Nityānanda Prabhu aşırı derecede duyusal kontrole sahiptir. O bu dünyaya ait hiçbir şey bilmez. Maddesel ilişkiler dünyasına karşı kayıtsızlığı, *vairāgyası* öylesine üst derecededir ki kadın erkek ayırt etmeden aralarında çıplak görünebilir. O nedenle, Nityānanda Prabhu'nun lütfu bizler için sağlam bir temel oluşturur. Eğer sağlam bir temel varsa o zaman üzerine büyük bir yapı inşa edebiliriz. Eğer Nityānanda'ya inanırsak, o zaman o inanç her türlü ağırlığa dayanabilir. Bize ihanet etmez. Bu bakımdan Śrīla Bhaktivedānta Swāmī Prabhupāda, Batılıların Nityānanda'ya adanmaları gerektiğini vurgulamıştır. İlk önce onun merhametini elde etmeliyiz. Ondan sonra Rādhā-Krishna'nın merhametini kazanabiliriz. Śrī Chaitanya Mahāprabhu, Rādhā-Krishna demektir (*śrī kṛṣṇa chaitanya rādhā-kṛṣṇa nahe anya*). Önce Nityānanda Prabhu'nun merhametini kazanın, sonra da Gaurāṅga Mahāprabhu'nun ve sonra Śrī Rādhā Govinda'nın. Bizler kendimizi bu üç aşamada yukarıya çekmeliyiz.

Adanmış: Bir kişi Lord Nityānanda'nın merhametini nasıl kazanır?

Śrīla Śrīdhara Mahārāj: İçinde Gaurāṅga'ya ve Onun *dhāmasına*, Onun aşkın ülkesine ve Onun hizmetkârlarına daha fazla hizmet etme eğilimi bulan kişi Nityānanda Prabhu'nun merhametini elde eder. *Gaura-līlāya* özel eğilimi olan kişiye karşı Nityānanda çok sevecendir.

"GAURĀŅGA'NIN ADINI ZİKREDİN"

Nityānanda Prabhu, Bengal'de kapı kapı dolaşarak şöyle diyordu, "Gaurāᅅga'nın adını zikredin! Kulunuz olayım. Eğer sadece Gaurāᅅga'nın adını zikrederseniz beni satın alabilirsiniz. Hiçbir ücret veya koşula gerek kalmadan bana sahip olabilirsiniz." Onun yaklaşımı böyleydi. Mahāprabhu Purī'deyken, Nityānanda Prabhu'yu Bengal'e gönderdi. Aynı zamanda da şöyle dedi, "Krishna'nın kutsal adını ya da Krishna'ya adanmışlık hizmetini Bengal'de senden başka yayabilecek kimse bulamam. Oradakiler daha çok tantrik yöntemle ve *smᅇti* ile ilgililer. Bu sıradan şeylere çok önem veriyorlar. Tüm bilgiyi öğrenip bitirdiklerini düşündükleri için yanlarına yaklaşılmıyor. Bu bakımdan Bengal vaaz için zor bir bölge. Kimse sen olmadan kitleleri uyandıramaz. Üst kastlardan uzak dur ve insanlara Krishna'nın kutsal adıyla yaklaş. Bu iş için en uygun kişi sensin."

Nityānanda Prabhu Bengal'e gitti, ancak Krishna'nın kutsal adının yüceliklerini vaaz etmeye çalışmadan Gaurāᅅga'nın adını vaaz etmeye başladı. Nityānanda Prabhu Krishna'nın oyunlarının, sefih bir ruhun maddesel ahlaksızlıklarına, yalan ve hırsızlıklarına çok benzediğini düşünme tehlikesi bulunduğunu gördü. Krishna'nın oyunları çok mahrem yapıya sahiptir. Kitlelerin Krishna-*lilā*nın safliğini anlamaları çok zordur. Kitle zihniyeti, Krishna-*lilā*nın ulaşılacak en yüksek değer olduğunu kabul edemez. Bu nedenle, Nityānanda Prabhu Krishna-*lilā* üzerine vaaz vermenin zor olacağını, oysa Gaura-*lilā* hakkında vaaz vermenin kolay olacağını anladı çünkü Gaura-*lilā*da Krishna, Kendisini topluma yaymak için zihninde çok fazla sermaye ile gelmiştir. Gaurāᅅga, Krishna'yı yaymak isteyen dinamo demektir, bu dinamo sıradan insanlara karşı en

cömert, en yoğun acıma duygusu ve iyilikle, hatta bir canıye karşı bile en büyük merhametle şarj edilmiştir. Nityānanda Prabhu onların Gaurāᅅga ile bağlantı kurmalarını sağlamak istedi, çünkü o zaman Krishna-*lilā* otomatik olarak avucunun içinde olacaktı. Onun için Mahāprabhu'nun emrettiği gibi Rādhā-Krishna hakkında değil Gaurāᅅga hakkında vaaz vermeye başladı. Bu nedenle Nityānanda Prabhu şöyle der, *bhaja gaurāᅅga, kaha gaurāᅅga, laha gaurāᅅga nāma*, "Gaurāᅅga'ya ibadet edin, sadece Gaurāᅅga hakkında konuşun ve Gaurāᅅga'nın adını zikredin."

Chaitanya-bhāgavata'da, Krishna ile Balarāma ve Gaurāᅅga ile Nityānanda arasındaki ilişkiyi anlatan bir başka örnek daha var. Śacīdevī rüyasında Krishna ve Balarāma'yı bir tahtta otururken görür. Nityānanda ise Balarāma ile savaşmaktadır, "O tahttan aşağıya in. Artık *Dvāpara yuga*'da değiliz. Kali çağı geldi ve benim Efendim Gaurāᅅga o tahtta senin yerini almalı. Sen aşağıya in!" Balarāma karşı çıkmaya başladı. "Hayır, hayır, neden aşağıya inelim? Bu tahtta onca zamandır oturuyoruz." Nityānanda Prabhu Onu zorla aşağıya çekti, Balarāma ise yavaşça boyun eğdi. Nityānanda Prabhu şöyle dedi, "Artık o yeri Efendim Gaurāᅅga almak istiyor. Onun çağı geldi." Bu da gösterir ki Nityānanda Gaurāᅅga'ya çok düşkündür. O şöyle der. "Krishna çok uzaklarda. Benim Efendim Gaurāᅅga'dır."

Bu bakımdan Nityānanda Prabhu'ya büyük minnet duymalıyız, çünkü O bizlerin *gurusudur*. Ve *gurunun* lütfu öylesine önemlidir ki Raghunātha Dāsa Goswāmī şöyle der, "Ey, Rādhāraᅅᅅ, senin lütfunu istiyorum. Sen olmadan, Krishna'yı tek başına istemiyorum. Krishna'yı sensiz asla istemem." Bir adanmışın sağlıklı yaklaşımı böyle olmalıdır. Śrīla Viřvanātha Cakravartī ᅅhākura, *Gurvāřatakam*'da bunu şöyle açıklamıştır:

**yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādāt na gatiḥ kuto 'pi
dhyāyaṁ stuvāṁs tasya yaśas tri-sandhyaṁ
vande guroḥ śrī-caraṇārvindam**

"Śrī *gurudevanın* lotus ayaklarının önünde eğilirim. Onun lütfuyla, Krishna'nın lütfuna ulaşırız; onun lütfu olmasa kaybolur gideriz. Bu nedenle her zaman *śrī gurudeva* üzerinde meditasyon yapmalıyız ve merhameti için dua etmeliyiz."

Śrī gurunun pozisyonu budur, onun lütfuyla herşeyi elde edebiliriz, Krishna'nın lütfunu elde edebiliriz, onun lütfu yoksa, başka umudumuz kalmaz. Dolayısıyla, bize Krishna bilinciyle ilk bağlantıyı sağlayan kişiye bu şekilde saygı duymalıyız.

GURU OYUNCAK BEBEK DEĞİLDİR

Ama bir yandan da *gurudevaya* saygı sunarken *gurunun* oyuncak bebek olduğunu, cansız bir figür olduğunu düşünmemeliyiz. Sadece belli bir figüre aşına olduğumuz ve onu *gurumuz* olarak kabul ettiğimiz için yolumuzu şaşdırmamalıyız. Önemli olan onun söylediği şeyler, verdiği direktiflerdir. Bizi kalbimizin en derin yerinden cezbeden budur. Ben bu beden değilim. Ben soru soranım. Soru soranı sorulan şeye cezbederek tatmin eden şey her neyse, o şeyi *guruda* bulmaya çalışmalıyım. Maddesel hesaba güvenmemeliyim. Ben bu beden değilim. Kimim ben, kim bu öğrenci? Sadece bu beden, bu figür, bu renk, bu kast mıyım? Veya bu mizaç, bu bilimsel ve entellektüel düşünce miyim? Hayır. Ben aramaya gelmiş olanım. İçimdeki şahıs kim, *gurunun* içindeki şahıs kim? Bu konunun tam farkında olmalıyız. İçsel olan şey nedir? Onu almaya geldim. Kendi çıkarımızın farkında olmalıyız.

Bir görelî ilke vardır, bir de mutlak ilke. Formu devre dışı bırakmak zorundayız, forma kulak asmamalıyız; daîma ruha sarılmalıyız. Aksi hâlde forma tapanlar, puta tapanlar hâline geliriz.

GURU: GÖZE GÖRÜNENDEN FAZLASI

Manevî öğretmeninle bağlantının ebedî olduğu kuşkusuz söylenen bir şeydir (*cakşudāna dilo yei, janme janme prabhu sei*). Ancak *gurumuzu*, fiziksel duyularımızla algıladığımız görüntü ile özdeşleştirmemeliyiz. Onunla ilgili içsel özdeşleştirmemiz, görüşümüzün gelişmesi ölçüsünde netlik kazanacaktır. Görme kapasitemiz artınca ve maddeselden aşkın şekle bürününce, onun görünüşü de buna bağlı olarak değişecektir.

Bir adam en dışta üniformasıyla, sonra bedeniyle, sonra zihniyle, sonra aklıyla tanınır. Gözümüz etraftakileri doğru görecektir. Gözümüz geliştikçe gördüğümüz şeylerin çehresi de değişecektir. Krishna şöyle der, *āchāryam mām vijānīyān*, "Aslında *āchārya* olan Benim." Bu tanrının işlevidir ve değişik aşamalarda farklı formlar olabilir. Farklı *āchārya* lar aynı anda çalışabilirler.

Bilgi, ideal, inceden kabaya doğru gelişir. Ve gözün görme derinliği, farklı *āchārya* ların farklı görüntülerini gözler önüne serer. İdrak süreci içinde zamanla, en üstün pozisyondaki farklı *rasa* lara ulaşır. Aksi hâlde bilgimiz maddesel algılamaya dayanır. Ve maddesel algılamayı maneviyata dayatmak suçtur, bilgisizliktir, hatadır.

Gerçeği, duyularımıza sunulan fiziksel formula özdeşleştirmenin pençesinden kendimizi kurtarmalıyız. Gözlerimiz bizi kandırır; bize doğru formu veya rengi veremez. Kulaklar doğru sesi veremez. Somut gerçek, duyularımızın algısının ötesindedir. O hâlde, o şey nedir? Son

derece aşığı bir durumda olduğumuz için, oraya, içsel dünyaya sadece bir *gurunun* yardımıyla yavaş yavaş gidebiliriz.

Ancak *gurumuzu* nasıl tanıyacağız? O kışın belli bir giysi giyer, yazın bir başka giysi giyer. Eğer dış giysiye çok fazla önem verirsek ne yapmamız gerekir? Giysinin bedenın vazgeçilmez parçası olduğunu mu düşünmeliyiz? *Guru* bizim karşımıza belli bir beden içinde çıkar. Farzedin *guru* genç bir adam olarak göründü. Yaşlı bir adam olunca ve genç form farklı bir forma dönüşünce, onu nasıl tanıyacağız? Nasıl ayırt edeceğiz? Dahası, bir doğumda belli bir bedende görünmüş olabilir ve bir başka zaman farklı bir bedende görünebilir. Aynı *guru* farklı zamanlarda farklı görünebilir. Onu nasıl tanıyacağız? Dışı dikkate almayı bırakıp içe gitmeliyiz.

Eğer etten ve kandan arınmış isem ve salt ince beden içinde yaşıyorsam o zaman *gurumu* da orada ince beden içinde bulurum. Yarı tanrılar, *gāndharvalar* ve *siddhalar*, cennet gezegenlerindeki mükemmel varlıklar da kendi *gurularına* sahipler, ama maddesel bir bedene sahip değiller, *guru* da maddesel bedene sahip değil.

O hâlde, dışsal algılamayı eleyerek içe girmeliyiz, geliştirmekte olan bir öğrenci için önemli olan da budur. Bu *gurumuzun* fiziksel formuna aldırış etmemek anlamına gelmez. Ancak asıl önemli olan içtedir. *Gurunun* artıklarına ibadet etmeliyiz: ceketine, çizmesine, sandaletine. Ama bu, ayakkabısı bedeninden üstündür anlamına gelmez; biz onun şahsına hizmet etmeliyiz. Aynı şekilde, eğer onun için fiziksel hizmet yapmaya hevesliyse, eğer ayağına masaj yapmak istiyorsak ve o da arzu etmiyor ve "Hayır, hayır, hayır," diyorsa o zaman ne yapmalıyız? Ona olan içsel itaatimiz daha üstün olacaktır. Bu şekilde kabadan inceye doğru geliştirmeliyiz.

Guru kimdir? Nerede bulunur? İdeali nedir? Aslında benim ne yapmamı istiyor? Bunlar kulağımızdan eksik olmamalı. Sadece resmî bağlılık içinde olmamalıyız. Manevî yolu istiyoruz. Manevî insan, manevî idrake ulaşmak için manevî dünyaya gidiyor. Bunların hepsi manevî alışverişidir. Ve eğer özün iç dünyasına gitmek istiyorsak yolculuğumuz sırasındaki tüm dünyasal kavramlar, ister fiziksel olsun, ister zihinsel veya entellektüel olsun, elenmelidir.

İLERLEME: ELEME VE KABUL ETME

Bizim gerçek ilerlememizi, yaşamımızın gerçek amacını bu yaklaşım belirleyecektir. Doyumumuz, daima içeriden gelir. Eğer bir kişi o ipi yakalayabilirse, o zaman gidip daha üstün olan manevî niteliğe sahip şeyleri elde edebilir. Manevî öğretmenin güzel yapısını, stilini, hareket tarzını ve entellektüel yardımını takdirle karşılayabiliriz ve daha pek çok şey beğenimizi çekebilir. Ama farkındalığımızın en üst odak noktası ne olmalıdır? Uğruna herşeyi dışlayacağımız en üstün amacımız ne olmalıdır?

İlerleme; eleme ve kabul etme anlamına gelir. Ve ruhanî yaşamımız her zaman dinamik birşey olmalıdır; aksi hâlde ölü sayılırız. İlerleme; kabul etme ve eleme demektir. Bilim adamları da "en güçlünün hayatta kalması" yani doğal seleksiyon teorisi için aynı şeyi söylerler. Doğa bazı şeyleri seçer, bazılarını da eler. Yaşam dinamiktir; bizler dinamik bir dünyada yaşıyoruz. Her yerde kabul etme ve eleme ile karşılaşıyoruz. Bu ilerlemedir. Yaşamımız geliştirici olmalıdır, durağan değil.

Nityānanda Prabhu'nun lütfunu elde etmek için elimizden geldiği kadar Śrī Gaurāṅga Mahāprabhu'nun karakterini incelemeye, Ona hizmet etmeye, Onun *dhāmasına* hizmet etmeye, Onun kullarına hizmet etmeye çalışmalıyız.

Bu bizim kolaylıkla Nityānanda Prabhu'dan puan elde etmemizi sağlar. Ve şimdi içinde bulunduğumuz aşamada her zaman çok fazla sayıda günlük uğraş karşımıza çıkar, ancak biz her zaman en üstün ideali başımızın üzerinde taşımalıyız. Bu idealle ilerleme yapabiliriz. İdealimiz, en üstün modelimiz yaşamdaki herşeyimizdir. İnsanın yaşamındaki en büyük zenginlik, en üstün ideal kavramı ile tanışmış olmak ve o amacı gerçekleştireceği yolda bulunmaktır.

Śrīla Raghunātha Dāsa Goswāmī şöyle dua eder, "Ben tek şey için özlem duyuyorum. Günü geldiğinde Rādhikā ile Mādhava'nın bütün ihtişamlarıyla oyun oynadıkları boyuta buyur edilebilme umudunu besliyorum." Bizim amacımız bu olmalıdır. Bu, Raghunātha Dāsa Goswāmī'nin *gurusuna* duasında mevcuttur:

O şöyle der:

**nāma-śreṣṭhām manum api śacī-putram atra svarūpam
rūpam tasyāgrajam uru-purīm māthurīm goṣṭavāṭim
rādhā-kuṇḍam giri-varam aho rādhikā-mādhavāśām
prāpto yasya prathita-kṛpayā śrī guruṁ tam nato 'smi**

"Ben *śrī gurudevaya* karşı her bakımdan borçluyum. Neden mi? O bana çok fazla şey verdi. Bana Krishna'nın kutsal adının en üstün kavramını, içinde en üstün düşünceyi, özlemi, ideali herşeyi barındıran sesin en üstün formunu verdi. Sonra da *mantra* verdi." Ad orada *mantranın* içinde. Ad olmadan *mantra* hiçbir şey ifade etmez. Eğer Krishna'nın adı çıkarılırsa ve başka bir adla değiştirilirse, *mantra* zıt sonuç verir. Krishna'nın adı herşey demektir. Ve ad, *mantranın* içerisinde belli bir şekilde, bir tür dua gibi ifade edilir.

Ve sonra şöyle der, "O bana; yüce kurtarıcının, Śacī Anne'nin oğlunun, Krishna-*līlā*nın yönünü göstermek için

altın renkli bir dağ gibi duran Śrī Chaitanya Mahāprabhu'nun hizmetini verdi. Ve *gurudeva* beni Mahāprabhu'nun can dostu, özel yardımcısı ve Rādhikā'nın en gözde arkadaşı Lalitā-devī'nin temsilcisi olan Svarūpa Dāmodara'nın lotus ayaklarına getirdi.

"Ardından, *rasayī*, yani en üstün ilahî aşk türlerini dağıtma emri almış olan Śrī Rūpa ile bağlantı kurmamı sağladı." *Vaidhī-bhakti*, Lord'a korku ve saygı ile ibadet etme, daha aşağı mertebededir. Oysa *rāgānuga-bhakti*, kendiliğinden ortaya çıkan aşk, kalbin o en gizli uğraşları, Śrīla Rūpa Goswāmī vasıtasıyla dağıtıldı. Mahāprabhu, Śrī Rūpa'yı en iyi *rāgānuga-bhakti* uygulayıcısı kabul etti.

Dāsa Goswāmī şunları söyler, "Sonra, *gurumun* lütfuyla, pozisyonumuzu *rāgānuga-bhaktiye* göre düzenleyen Śrīla Sanātana Goswāmī'nin beraberliğine mazhar oldum. O *vaidhī-bhakti* yolunu açıklar ve bizlere *sambandha-jñānayı* yani neyin ne olduğunu açıklayan, çevre ile doğru şekilde ilişki kurma bilgisini verir." Sonra şöyle der, "*Gurudeva* bana Rādhā ile Govinda'nın Oyunlarının geçtiği yer olan Mathurā Maṇḍala'yı vermiştir; orada orman, tepeler, her sarmaşık, çalı, kum zerresi, her biri Rādhā-Krishna *lilāya* aşınadır ve ben bakışımı nereye çevirsem, onlar bana Rādhā ile Govinda'yı hatırlamamda yardımcı olurlar. Bunların hepsini *gurudevamdan* aldım: Vṛndāvana, ineklerin ve sütçülerin köylerinin bulunduğu yerdir. Ben onların dostluklarıyla, yapılarıyla ve Krishna'ya olan aşklarıyla yakınlık kuruyorum.

"*Gurudevanın* lütfü sayesinde, Rādhā ile Govinda'nın en sevdikleri oyun yeri olan Rādhā-kuṇḍa ile ve şu büyük Govardhana ile tanıştım. Ve son olarak o bana, bir gün Śrī Śrī Rādhikā ile Mādhava'nın hizmetini elde edebileceğim konusunda umut verdi. Tüm bu güvenceler bana

gurudevam tarafından verildi, bu bakımdan onun lotus ayakları önünde en derin saygılarımla başımı eğiyorum."

O hâlde bizler, bütün bu ruhanî konuların bilincindeyssek, o zaman *gurudevamıza* doğru bir şekilde yaklaşmış olduğumuzu düşünebiliriz. *Gurumuz* nedir? Misyonu nedir? İçerik hep bunlarla doludur. Bunlar olmadan çıkarımız olabilir mi?

ISKCON NEDİR?

Adanmış: Uluslararası Krishna Bilinci Derneği (ISKCON) hakkında pek çok görüş var. Ama ISKCON'la ilgili gerçek görüş ne olmalıdır?

Śrīla Śrīdhara Mahārāj: Bu ayette Raghunātha Dāsa Goswāmī ISKCON'un ne olduğu hakkında gerçek bilgi veriyor (*nāmasreṣṭham manum api śacī-pūtram atra svarūpaṁ*). ISKCON bu çizgiden sapmamalıdır. Bizler buraya kendimizi kandırmaya gelmedik, içsel doyum için geldik. ISKCON herkesin içsel talebini karşılayacaktır, hatta sebzelere ve taşlara kadar uzanıp onları Mahāprabhu'nun ve goswāmīlerin ayaklarına götürecektir. Köy köy, herkese, her yere ulaşılacaktır, "Krishna'nın adını zikredin! Mahāprabhu'nun bayrağı altında toplanın!" Bu dünya çapındaki görkemli misyon büyük başarı sağlayacaktır; göklere ulaşacak, Dünya'yı ve diğer gezegenleri saracaktır. Bhaktivedānta Swāmī Prabhupāda'nın amacı buydu, bunu anlıyor ve takdirle karşılıyoruz.

Toplum Bilincine Karşı Tanrı Bilinci

Öğrenci: Manevî gerçeği arayış sırasında kişi yaşamın en yüksek amacına doğru ilerlemek için bir dinî misyona katılabilir. Ancak bir süre sonra, bölücü politikalar ilerleme yoluna engel koyabilirler. O toplum içerisinde, maddeci kaygıların ruhanî ideallere göre öncelikli olduğunu görebilir. Eğer başka yöne bakma gereği hissederse, başındaki otoriteler ona, aranacak daha yüksek gerçek olmadığını söyleyebilirler. Ayrıca eğer toplumu terkederse ciddi tepkilerden dolayı acı çekeceği konusunda uyarılabilir. Toplumun temelini oluşturduğuna inandığı ideali içtenlikle izlediği için dışlanabilir, isyankâr olarak damgalanabilir. Bu kişi otoritelerin uyarısını göz ardı ederek içinde bulunduğu toplumu terk etmeyi mi göze almalıdır, yoksa toplum içinde kalmaya mı çalışmalıdır?

Śrīla Śrīdhar Mahārāj: İlerleme, eleme ve yeniye kabul etme demektir. Bu nedenle, görelî (relative) ve mutlak (absolute) açıdan bir çatışma söz konusu olunca, görelî olan bir kenara bırakılmalı ve mutlak olan kabul edilmelidir. Farzedin ki Amerikalısınız, ama kalben bir sosyalistsiniz. Genel yaşantınızda, bir Amerikalı olarak uyum içinde yaşarsınız, ancak kapitalistler ve sosyalistler arasında bir çatışma olduğunda hangi tarafı tutarsınız: sosyalist tarafı mı yoksa kapitalist tarafı mı?

İnancınız sosyalistin inancıdır. Çoğunluğu kapitalist olan bir ülkede yaşıyorsunuz. İki parti arasında farklılık yoksa çatışma da yoktur, ancak bir çatışma olduğu zaman hangi tarafı tutacaksınız? İçsel olarak kendinizi bir sosya-

list olarak tanımlayabilirsiniz, ancak barış uğruna ve ülkenin çıkarı için bunu dış olarak ifade etmeyebilirsiniz. Ama farzedin ki siz tam bir sosyalistsiniz. İlkelerinize, sosyalistlere olan inancınızın safiyetine sadık kalmaya çalışacaksınız. Ülkeyi terketmeye ve sosyalistlere katılmaya çalışacaksınız.

O hâlde mutlak ve görelî, farklı iki çıkar sınıfıdır. Ve bizler mutlak çıkarın çok daha önemli olduğunu düşünüyoruz. İnancımızda samimi olmalıyız. Etrafımızdaki şeyler bize uymuyorsa bazen bırakmak zorunda kalırız. Aynı şekilde, Krishna bilinci hareketinin saflık kavramında, yani Vaiṣṇava inancında bile saflık ve form vardır. Form, şu anki durumumu sürdürmede genel olarak bana yardımcı olması bakımından gereklidir. Bunun yanı sıra, sahip olduğum 'daha üstün ideal' kavramı beni daima ilerlemeye, daha ileriye gitmeye yöneltecektir ve nereye gidersem gideyim, daha büyük modeli, daha büyük ideali izlemem gerekir. Manevî, ruhanî yaşam geliştirecidir, durağan değildir. Anlıyor musun?

Öğrenci: Evet.

KATOLİKLER, PROTETANLAR VE PURİTANLAR

Śrīla Śrīdhara Mahārāj: Geliştiricidir. Biz *sādhana* yani ruhanî uygulama aşamasındayız ve yaşamımızda gelişim isteriz. İleriye gitmek isteriz, geriye değil. Kurallar şu anki durumumu korumama yardımcı olur, ideale olan olağanüstü yakınlığım ise beni önlere doğru iter. Pek çok misyonda çok sayıda ilerici partinin olması gibi: İlerici Komünist, İlerici Hristiyan. İlk önce Katolikler vardı, sonra Protestanlar, tekrar Puritanlar, Hristiyanlık bu şekilde gelişti. O hâlde, doğru şekilde gelişme var, yanlış şekilde gelişme var. Śrī Krishna'yı arayış dinamik ve canlıdır, bu

nedenle uyarılma ve tekrar uyarılma her zaman sürmektedir. Biz de şimdiki pozisyonumuzu ona bağlı olarak değiştirmeliyiz, böylece buraya gelmemize neden olan üstün ideali feda etmek zorunda kalmayız.

Doğanın düzenlemesi sonucu bir kişi belli bir ülkede doğar, ancak yüksek ideali bazen ondan ülkeyi terketmesini ister. Einstein, yaşamının yüksek ideali uğruna Almanya'yı terkedip Amerika'ya gitmek zorunda kalmıştı. Dünyada buna benzer pek çok durum var. İdeal herşeydir. Bir insanın en üstün ideali onun en değerli mücevheridir. En değerli taşımız idealimizdir.

Kutsal metinlerde çok şeyler tavsiye edilir, ancak onlar bizleri gerçeğe dolaylı olarak yükseltmek içindir (*sva-dharme nidhanam śreya*). Belli bir aşamada yakın arkadaşlarımız uğruna yüksek idealimizden vazgeçmemiz önerilir. Oysa *Bhagavad-gītā*'da Krishna'nın son talimatı şudur: *sarva dharmān parityajya mām ekaṁ śaraṇaṁ vraja*: "Eğer en üstün ideali korumak gerekiyorsa, arkadaşlarını terketmelisin. Bana teslim ol. Ben kutsal metinlerin gerçek anlamıyım." En yüksek idealistler ülkelerinden, ailelerinden, dostlarından, herşeyden vazgeçerler, ancak ideallerinden vazgeçemezler.

Bhagavad-gītā'da Krishna der ki, "Kişinin kendi görevini yaparken ölmesi, başkasının görevini yapmaya çalışmasından daha iyidir." Bu görelî düşünceyi anlamının bir aşamasıdır. *Bhagavad-gītā*'da mutlak düşünce de verilmiştir: *sarva dharmān parityajya mām ekaṁ śaraṇaṁ vraja*. Krishna der ki, "Herşeyi bırak. Doğruca Bana gel." Bu devrimci yoldur. Bu mutlaklıktır. Ve şu ise görelidir: "Kendi klanına bağlı kal. Onları terketme." Bu ulusal kavramdır. Ulus bilinci ve Tanrı bilinci vardır, toplum bilinci ve Tanrı bilinci. Tanrı bilinci mutlaklıktır. Eğer toplum

bilinci Tanrı bilincinin gelişmesini engelliyorsa, geride bırakılmalıdır. Bu *Śrīmad-Bhāgavatam*'da da onaylanmışır (5.5.18):

**gurur na sa syāt sva-jano na sa syāt
pitā na sa syāj jananī na sā syāt
daivam na tat syān na patīś ca sa syān
na mocayed yaḥ samupeta-mṛtyum**

"Eğer bir manevî öğretmen, akraba, ebeveyn, koca ya da yarı tanrı bizi tekrarlanan doğum ve ölümden kurtarmıyorsa derhal terk edilmelidir." Kaldı ki sıradan şeyler. *Guru* bile terk edilmelidir. Kişi kendi ruhanî rehberinden bile vazgeçmek zorunda kalabilir, Bali Mahārāj'ın durumunda olduğu gibi. Ya da akrabalarından vazgeçmesi gerekebilir, Vibhiṣana'nın durumunda olduğu gibi. Prahlaḍa'nın durumunda baba terk edilmelidir ve Bharata Mahārāj'ın durumunda söz konusu annesidir. Khaṭvāṅga Mahārāj, yarı-tanrıları terk etmişti ve *yajña-patnī*ler (*brāhmaṇa*'ların karıları), Mutlak Şahsiyete ulaşma çabasıyla kocalarını terk ettiler.

Topluma, sadece bize yardımcı olsun diye ihtiyaç duyarız. Eğer topluma olan yakınlığımız bizi aşağıda tutuyorsa, o zaman terk edilmeli ve biz de ileriye doğru yürüyüşümüzü sürdürmeliyiz. Mutlak düşünce ve görelî düşünce vardır. Aralarında çatışma olduğu zaman görelî olan terk edilmeli, mutlak olan kabul edilmelidir. Eğer içsel sesim, manevî bilincim bu tür bir beraberliğin bana gerçekten de yardımcı olamayacağına karar verirse, o zaman vazgeçmek için ve manevî bilincimin beni yönelttiği hedefe koşmak için acı bir ihtiyaç duyarım. Başka türlü bir yol ikiyüzlülük olur ve gerçek gelişimimi engeller. Eğer girişimimizde sa-

mimi isek, o zaman yeryüzünde kimse bizi engelleyemez ve kandıramaz; bizler sadece kendimizi kandırabiliriz (*na hi kalyāṇa-kṛt kaścid durgatiṁ tāta gacchati*). Bizler kendi benimize karşı dürüst olmalıyız ve Yüce Lord'a karşı dürüst olmalıyız. İçten olmalıyız.

GURUNUN AYRILIŞI

Öğrenci: Manevî öğretmenin kaybindan sonra, öğrenciler onun misyonunu nasıl devam ettirmelidirler?

Śrīla Śrīdhara Mahārāj: Vicdanınızı ihmal etmemeniz gerekir. Ülkenizi, insanları, şerefınızı kurtarmak için asker olarak savaşa gidebilirsiniz. Çevreniz sizin keyfinize bağlı değildir. Çevre aşırı derecede rahatsız edici olabilir, ama buna katlanmanız gerekir. Savaş alanı ne kadar karmaşık olursa olsun, asker olarak savaşmak zorundasınız. Aksi hâlde kendi amacınıza inancınız yok demektir.

Huzursuzluklar olabilir. Aslında olmalıdır demeliyiz. Hatta adanmışlar arasında çatışmalar bile olabilir, ancak bütün anlaşmazlıklara rağmen Mahāprabhu hakkında vaaz vermeyi bırakmamalıyız. Huzursuzluk mutlaka olacaktır çünkü sevgili *gurumuz* aramızdan ayrıldı. Başımıza böylesine büyük bir lanet yağmışken huzur içinde yaşamak mı istemeliyiz? Kaybın ardından huzursuzluklar başgösterecek, bizler de buna katlanacağız. Herşeye rağmen samimi olmalıyız; zor olanla doğru şekilde başa çıkmalıyız. Bu zorluk bize doğru yönde gitmeyi öğretmek üzere geldi.

Manevî öğretmenimizden elde ettiklerimizi sadece kaba bir değerlendirme şeklinde anladık. Şimdi ise olaylar öylesine gelişti ki kendimizi her açıdan dikkatle incelememiz gerekir. Kendimizi analiz etmemiz gerekir. *Ātma-nikṣepa*, öz-analiz başlamıştır. Deneniyoruz. Manevî öğretmenimizden elde ettiklerimizi hangi yoldan elde ettik? Doğru

bir şekilde mi yoksa sadece göstermelik olarak mı? Kendimizi arındırma zamanı geldi, gerçek öğrenciler miyiz, gerçek müritler miyiz, yoksa dış görünüşte veya günah çıkarırken mi onun öğrencileriyiz, bunları sınama zamanı geldi. Gerçek öğrencinin pozisyonu nedir? Eğer bir toplum içinde yaşıyorsak inancımızın derinliği nedir? Hangi tavır içinde onun öğretilerini benimsedik? İçimizde ne kadar derine kök saldık? Dayanma gücümüzü sınamak için bir yangın çıktı. Kabullenişimiz gerçek mi? Yoksa taklit mi, sahte mi? Bu yangın onu ispatlayacaktır.

KARMA İLE KUŞATILMIŞ

Bu bakımdan olumsuz ortamlardan korkmamalıyız. Krishna *Bhagavad-gītā*'da şöyle der. "Senin karşına çıkan bu savaşa, mutlu bir *kṣatriyā* özlem duyar." (*sukhinaḥ kṣatriyāḥ pārtha labhante yuddham idrśam*). *Karmamız* bizimle yüzleşmeye, bizi kuşatmaya geldi, bundan kaçınmayız. Bu rahatsızlıklar kendi *karmamızın* sonucudur; içimizden dışarıya çıktılar. O hâlde kavga etmemeliyiz. Onunla doğru şekilde başa çıkmalıyız. Anladığımız şeyi daha ayrıntılı şekilde gözden geçirmeliyiz. Herkes kendisine sormalı, "Ben neredeyim? Benim asıl ihtiyacım olan şey nedir? Ve o gerçek şey için ne kadar özlem duyuyorum?" Bütün bunlar ifade edilecek ve insanlara duyurulacaktır. Dolayısıyla, *sādhananın* yani uygulamanın gerçek alanı budur. Bütün bu zorluklar uygulamamız ve ilerlememiz için gereklidir. Aksi hâlde, gelişmenin ne olduğunu bilemeyiz ve ikiyüzlü oluruz, başkalarına da bu saf olmayan şeyi veririz. Bu nedenle kendimizi arındırmanın için huzursuzlukların ortaya çıkması gereklidir.

Ve Tanrı hatasızdır. O çevreye hükmeder. Çevre bizim sorumluluğumuzda değildir. Çevrenin sorumluluğu bizle-

rin omuzlarında değildir. Bizim sorumluluğumuz salt kendi içimizdedir. Çevre Lord'un ellerindedir. O bana hiç haksızlık yapmadı. Eğer ben samimi isem, o zaman kendimi bu çevre içerisinde uyarlamalıyım ve inancımı Onun önüne koymalıyım. Vatanseverliğimiz, savaş koşullarındaki dayanıklılığımızla sınanacaktır. Gerçek asker olup olmadığımızı anlamak için sınava alınacağız.

Herşey gelebilir, ama katlanmalıyız. Hiçbir koşulda Lord'umu, *gurumu*, Gaurāṅga'mı Rādhā-Govinda'mı unutmamalıyım. Her türlü elverişsiz koşulda başım dik olarak şöyle demeliyim, "Evet! Ben o topluluğun, o *sampradāya*'nın hizmetkârıyım. Herkes beni terk edebilir, ama ben tek başıma ayaktayım!" Koşullar ne olursa olsun, bu tavırla yolumuza devam etmeliyiz. O zaman ilgi benim yararına üzerimde toplanır, "Evet, böylesine bir sınanma ortamında o hâlâ orada." Üstlerimiz bizden hoşnut olacaklardır.

Kendimizi analiz etmeliyiz. Ne kadar benciliz? Kalbimizde hâlâ var olan istenmeyen kötü alışkanlıklarımızın, *anarthaların* yüzdesi nedir? Dışarıya çıkması ve farklı şekillerde elenmesi gereken ve gerçek inançla karışmış olan karmanın, *jñānanın*, zihinsel arzuların ve diğer kirli şeylerin oranı nedir? Eğer gerçek iyiyi istiyorsak, kimse bize engel olamaz. Bu ruhla hareket etmeliyiz, işte o zaman neyin ne olduğunu anlayabiliriz.

İSA VE YEHUDA

Hatta İsa bile izdeşçilerine şöyle dedi, "İçinizden biri bana ihanet edecek." Yehuda on iki kişi arasındaydı. O nedenle İsa, "Bu gece on iki kişi içinden biri beni düşmanın eline teslim edecek," dedi. Bu bile mümkündür. Şöyle dedi, "Hatta sen Peter, horoz ötmeden önce, üç kere beni inkâr edeceksin." "Ah! hayır, hayır, hayır. Seni inkâr ede-

mem." Ancak Lord adanmışın gururuna tahammül etmez. O teslimiyet ister, tam teslimiyet. "Hayır, hayır," dedi, Peter, "Ben senin sadık hizmetkârınım." Kişide bu türlü bir ego da bulunmamalı. Lider olan Peter'in de maskesi düştü. Demek ki Lord, gururun hiçbir türlüsünü hoşgörmez.

Adanmışlar Lord'un ellerinde araçtan ibarettirler. Bir Müslüman kral bir keresinde bir 'evet efendimci' çağrısında bulunmuştu. Eskiden kralların saraylarında dalkavuk bulunurdu. Kral ne derse, evet efendim derdi. Kral bir yaltakçı istediğini ilan etti ve bir sürü insan gelip işe başvurdu. Kral onlarla görüşmeye başladı: "Görevini doğru dürüst yapabileceğine inanıyor musun?"

"Evet, yapabilirim."

"Bence doğru dürüst yapamayacaksın."

"Hayır efendim, yaparım."

Biri dışında hepsine yol verildi. Kral o kişiye: "Bence yaltakçılık görevini yerine getiremeyeceksin," dediği zaman sona kalan adam şöyle cevap verdi, "Ben de böyle düşünüyorum."

"Yok, yok, yok, yapabilirsin, en uygunu sensin."

"Evet, en uygunu benim."

"Hayır, hayır, kuşkum var."

"Evet, benim de kuşkum var."

Sonunda Kral şöyle dedi, "İş için uygun olan adam işte budur."

Sürekli olarak uygun olduklarını iddia edenler dağılıp gittiler, red edildiler. O nedenle, Tanrı'nın hizmetinde ruhumuz böylesine bir esnekliğe sahip olmalıdır. Hiçbir egoya sahip olmamalıyız. Elbette, dıŒsal anlamda, çünkü ruh o en yüksek ülkeye girdiğinde, kalıcı egomuz içimizde mevcuttur. Onun pozisyonu ayrı birşeydir. Ama bu maddesel ego, işte o hepten eritilmelidir. Ateşe atıldığı zaman yanıp kül olacaktır.

Ve gerçeğe ulaşma amacımızda kararlı olmalıyız. *Droṇāchārya* silah uzmanıydı, *Pāṇḍava*'ların *astragurusuydu*. Bir gün öğrencilerinin ilerlemelerini sınarken ağacın tepesine sahte bir kuş koydu. Kardeşlere teker teker öne çıkıp nişan almalarını söyledi. Yudhiṣṭhira öne çıktı. *Droṇāchārya* ona şöyle dedi, "Kuşu vurmak üzere kendini hazırla. Hazır mısın?"

"Evet."

"Ne görüyorsun?"

"Kuşu görüyorum."

"Başka şey var mı?"

"Evet. Hepinizi görüyorum."

"Sen çekil." Sonra kardeşlerden bir başkası yaklaştı. *Droṇāchārya* ona şöyle dedi, "Kuşu gözünden vur. Okunla hedefi belirlemelisin. Nişan al. Ne görüyorsun?"

"Kuş."

"Başka şey var mı?"

"Evet. Ağacı da görüyorum."

"Ya! çekil."

Sonra Arjuna geldi. *Droṇāchārya* ona, "Hazırlan," dedi.

"Evet, Lord'um, hazırlandım."

"Kuşu görüyor musun?"

"Evet, görüyorum."

"Ağacı?"

"Hayır."

"Ne görüyorsun?"

"Sadece başını."

"Başın tamamını mı?"

"Hayır."

"Ne görüyorsun?"

"Sadece gözü."

"Başka şey göremiyor musun?"

"Başka şey göremiyorum."

"Pekala, oğlum! Okunu fırlat!"

Yaşamımızın amacı böyle olmalı — yap ya da öl. Beni korkutmak için ne türlü koşullar oluşursa oluşsun, korkmayacağım. Eğer benim kendi adamlarım benim düşmanım-mış gibi hareket ediyorlarsa, bu önemli değil. Benim ait olduğum tek şey Odur. Ve O da kimsenin Kendi ortağı olmasına tahammül etmez. O Mutlaktır. O benim Mutlak sahibimdir. O ortaklık kabul etmez. İşte bu şekilde, manevî vicdanımın beni götürdüğü yere gitmeliyim. Tanrı'nın iradesiyle, dostlar düşman olabilir. Düşmanlar dost olabilir, ama ben idealime sadık kalmalıyım. Eğer gelişen bir yapıya sahipsem, o zaman eleme olmalıdır ve yeni başlangıçlar olmalıdır. Farkındalığımız sürecinde bu kaçınılmazdır.

Okuldayken herkes sınıfı geçmezdi; bazıları kalırdı ve yeni sınıf arkadaşlarıyla karşılaşmak zorunda kalırdık. Yine ilerliyoruz ve yeni sınıf arkadaşlarıyla karşılaşıyoruz, eskiler arkada kalıyor. Bu çok normaldir. Bu bizim onları kıskandığımız anlamına gelmez. Onlara sempati besliyoruz. Onlara yardım etmek için elimizden geleni yapacağız. Ama buna rağmen böyle olur. Bizim elimizden birşey gelmez; manevî yaşamın yapısı böyledir. O hâlde mutlak ve görelî ilkeler daima çatışırlar. Adeta birbirleriyle savaşırlar, ama mutlak olan kabul edilmeli, görelî olan ise feda edilmelidir

ZİHİN HAPİSHANESİ

Yine de, görelî olan gereklidir. Bir çocuk ilkokul öğretmenini bütün inancıyla izlemelidir, yoksa gelişimi engellenir. Öğretmenin onlara öğrettiği şeylerin yanlış veya yetersiz olduğunu düşünmemelidir. Büyüyünce, daha ileri eğitimi için başka bir öğretmeni kabullenecektir; ancak bu,

ilkokul öğretmeninin ihmal edilmesi veya aşağılanması anlamına gelmez. Kendi çıkarımız için, *guru mahārāj*'ımız tarafından bize verilmiş olan şeylere yakın olan ne bulursak, bizi daha fazla aydınlatacak ne bulursak ve *guru mahārāj*'ımızdan duyduklarımızı daha net anlamamıza yardımcı olacak ne bulursak, kabul edilmelidir.

Aksi hâlde, zihnimin hapisanesine eğitimim vasıtasıyla neler depolamış olurum? Tanrı sonlu değildir. Sonsuzdur. Ben ise Onu zihnimin bir hücresine hapsedebildiğim kadarıyla mı yetineceğim? Nedir bu? Farkındalığım canlı mı yoksa ölü mü? Hiç gelişme var mı? Manevî öğretmenimden aldığım şey — gelişebilir mi? Yoksa gelişme bitti mi? Artık daha fazla ilerlememin mümkün olmadığı sonsuz standarda mı ulaştım?

Eğer bir kişi o standarda geldiğini söylüyorsa ve gerçekleştirilecek başka şey kalmadı diyorsa o zaman ona uzaktan saygılarımızı sunuyoruz. Bizler buna ibadet etmiyoruz. Eğer bir kişi işinin bittiğini, mükemmeliyete ulaştığını söylüyorsa — biz bundan nefret ederiz! Bir *āchārya* bile kendisini bir öğrenci olarak görmelidir, herşeye sahip bir profesör değil. Kişi kendisini daima güvenilir bir öğrenci görmelidir. Bizler sonlu bir şeyi değil, sonsuzluğu tanımaya geldik. O hâlde, sonlu ve sonsuz bilgi arasındaki bu savaş her zaman sürecektir.

"Anladığım şey mutlak, " diye mi düşünmeliyiz. Hayır! Bilginin sonu gelmedi, daha öğrenmeliyiz. Brahmā, şahsen şöyle der, "Efendim, Senin kudretin tarafından hep-ten kandırıldım. Boşluktayım." Sonsuzla temasa geçen kişi şunu söylemeden geçemez: "Ben bir hiçim." En belirgin nokta bu olmalıdır. Gauḍīya Vaiṣṇavismin en büyük kutsal yazıtını derleyen Śrīla Krishnadāsa Kavirāja Goswāmī şöyle der: *purīṣera kīṭa haite muñi se laghiṣṭha*, "Ben dışkı

içindeki solucandan daha aşağı durumdayım." Bu onun ifadesidir ve çok içtenlikle söyler. Bir öğrencinin gerçek serveti olan, negatif karakterimizi, negatif gelişmemizi ifade etmek bizi utandırmalı mı? Dolayısıyla, onun tarafından bize böylesine negatif bir karakter gösterildiği için, onun ayaklarına kapanıyoruz. Eğer biri çıkar da, "Ben bütün bilgiyi bitirdim. Tanrı, Chaitanya benim öğrencimdir," derse dünyadaki en büyük düşman kabul edilerek vurulmalıdır!

"Size Emrediyorum — Guru Olun!"

Śrīmad-Bhāgavatam'da şu ifade yer alır (10.31.9):

**tava kathāmṛtaṁ tapta-jīvanam
kavibhir īditam kalmaṣāpaham
śravaṇa-maṅgalaṁ śrīmad-ātataṁ
bhūvi gṛṇanti te bhūri-dā janāḥ**

"Ey Krishna, Senin sözlerinin nektarı ve oyunlarının öyküleri, bu maddesel dünyada acı çeken bizlere hayat verir. Bu nektar yüce ruhlar tarafından bütün dünyaya yayılır ve bütün günahkâr tepkileri yok eder. İçinde tüm iyilikleri barındırır ve manevî kudretle doludur. Tanrı'nın bu mesajını yayanlar kuşkusuz insan toplumu için en büyük yardım çalışmasını yapıyorlar, onlar en cömert hayır işçileridirler."

İşte gerekli olan budur, evrensel olan da budur. Herkesi, kalben en üst derecede hoşnut edebilecek tek şey, Krishna'nın sözleri ve Onun faaliyetlerinin nektarıdır. Bunun nedeni, Krishna'nın *raso vai sah*, tüm zevklerin kaynağı ve *akhila rasāmṛta murtiḥ*, vecdin Kendisi olmasındandır.

Krishna'nın öz yapısı tatlıdır:

**madhuraṁ madhuraṁ vapur asya vibhor
madhuraṁ madhuraṁ vadanam madhuraṁ
madhu-gandhi mṛdu smitam etad aho
madhuraṁ madhuraṁ madhuraṁ madhuraṁ**

Śrī Caitanya Mahaprabhu şöyle dedi, "Size emrediyorum. Korkmayın; *gurunun*, vericinin yerine geçin ve herkese Krishna'yı verin."

"Ah, Lord Krishna! Aşkın formunun güzelliği tatlı, ama güzel yüzün daha da tatlı. Balın tatlı kokusuna benzeyen yüzündeki tatlı gülümseme ondan da tatlı."

"NEKTARLAŞIYORUM!"

Bu ayet Bilvamaṅgala Ṭhākur'un, *Krishna Karṇāmṛtam*'ında (92) yer alır. O şöyle der, "Tatlı, tatlı, tatlı, tatlılık. Krishna tatlılığın beden almış hâlidir. İlk bakışta Krishna'yı, herkesi esir alan Küpid (Aşk Tanrısı) sandım. Ama sonra gördüm ki hayır, bu sadece maddesel dünyada yaşanabilen şehvetin bedenlenmiş hâline benzemiyor. Bu *cinmayadır* yani manevî öze sahiptir. Görüyorum ki, bu tatlılık nitelik olarak manevîdir. Bunu hissediyorum. Bu bütün tatlılıkların özüdür. O ne? Bakışım nektarlaşıyor. Nektarın gözlerime aktığını hissediyorum. Ah! Krishna kalbimi ele geçirdi bile. Ben bedenlenmiş tatlılık tarafından tutsak edildim, büyülendim."

**mārah svayaṁ nu madhura-dyuti-maṅḍalaṁ nu
mādhuryam eva nu mano-nayanāmṛtaṁ nu
venī-mṛjo nu mama jīvita-vallabho nu
bālo 'yam abhyudayate mama locanāya**

"Sevgili dostlar, Küpid'in bedenlenmiş hâli olan, *kadamba* çiçeği gibi ışık saçan Krishna nerede? Tatlılığın ta kendisi, gözlerimin ve zihnimin en tatlı nektarı Krishna nerede? *Gopī*lerin saçlarını çözen Krishna nerede? O ilahî mutluluğun en yüce kaynağıdır. O benim hayatım, ruhumdur. Yine gözlerimin önünde mi belirdi?"

Bu, Bilvamaṅgala Ṭhākur'un ifadesidir (*Krishna Karṇāmṛtam* 68). Üzüntü ve kederin hangi çeşidi olursa olsun, acının bütün farklı seviyeleri yok olur.

"Ah, Lord Krishna! Aşkın formunun güzelliği tatlı, ama güzel yüzün daha da tatlı. Balın tatlı kokusuna benzeyen yüzündeki tatlı gülümseme ondan da tatlı."

Krishna'nın sözlerinin ve oyunlarının nektarı bize hayat verir. Bize daha üstün bir yaşam sürebileceğimiz konusunda umut verir; bu ölümlü dünyada sadece acı çekmek için yaratılmadığımızı, ıstırap veren ölümlü yaşamın üzerine

çıkabilen ve onu aşabilen bir hayatın yaşanabileceğinin umudunu verir. Biz kendimize özgü formumuz içinde bu türlü bir canlı yaşama sahibiz. Spekülyasyonculara göre Krishna bilinci yalnızca tüm günahları yok eder, ancak onlarınki Krishna bilinciyle yüzeysel bir tanışıklıktan ibarettir. Onun arındırma kapasitesi ile kıyaslanırsa günahın sözü bile edilmez. Krishna ile bağlantı kurar kurmaz, hatta yalnız kulaktan ses formunda bile olsa, gerçek bolluk uyanmaya başlar: *śreyah kairava candrikā vitarāṇam*. Krishna bilinci bolluğun bütün kaynaklarıyla sonsuz ölçüde şarj edilmiştir. Ve Krishna bilincini dünyaya yayabilenler gerçekten de cömert ve iyi kalplidirler. Çaresiz ve hayal kırıklığı içinde olanlara Krishna'yı verenler en büyük yardımı yapmış olurlar. Dünyada sadece bu türlü bir çalışma sürdürülmeli; yani acı çeken ruhları, ölümlü olana bağlanma hastalığından kurtarma uygulaması.

İLAHÎ NEKTAR

Krishna ile ilgili tanımlamalar aynı ilahî nektar gibidir. Onun için, bu uygulamaya devam edin, her an Krishna bilinci verin, eğer Krishna bilinci verirsiniz, bol miktarda Krishna bilinci birikimine sahip olursunuz. Bu aşağıya daha yüksek mertebeden iner. Eğer Krishna bilincini yayma konusunda samimi iseniz, sermayenizden hiç eksilmez. Başkalarına verebildiğiniz ölçüde yeni sermaye sağlanır. Sonsuz kaynakla bağlantı kurulur. Öyleyse devam edin. Śrī Chaitanya Mahāprabhu der ki:

**yāre dekha, tāre kaha 'kṛṣṇa'-upadeśa
āmāra ājñāya guru hañā tāra' ei deśa**

"Karşınıza kim çıkarsa onunla sadece Krishna hakkında konuşun. Başka işimiz yok. Kimi bulursanız, hangi ruhla

karşılaşırsanız onu bu ölüm çölünden kurtarmaya çalışın. Size emrediyorum. Korkmayın; *guru* yani verici pozisyonunda olun ve bunu herkese verin."

Mahāprabhu daha sonra şöyle der:

**kabhu nā vādhibe tomāra viṣaya-taraṅga
punarapi ei ṭhāñi pābe mora saṅga**

"Ve bu işte benim desteğimi bulacaksınız. Eğer tek tek herkese dağıtma konusunda benim emrime uyarsanız, o zaman Benim orada olduğumu, sizi bu işte desteklediğimi görürsünüz." Dolayısıyla, büyük öğretmeniniz sizleri adanmış askerler gibi görevlendirdi. Şimdi, bu geçici ve ölümlü dünyada kurtarma çalışması yapmalısınız. Yardım çalışması yapın. Bir şekilde kendi adımıza Krishna bilincine sahip olmalı, aynı zamanda da bu haberi komşularımıza taşımamız gerekir. Mahāprabhu der ki, "Kiminle karşılaşırsanız ona Krishna'dan söz edin ve bu yolla insanları kurtarın." Onların tümü ebediyen ölümlü olarak kalmanın etkisindedir. Onların durumuna uygun olan tek yol budur; diğer bütün konuşmalar yersizdir.

ÖLÜMÜN PENÇELERİ

Herkes ölümün pençelerine koşuyor. Dünya haberlerinin hepsi bundan ibaret; yegâne haber budur. Herkes her saniye, ölümün pençelerine koşuyor. Gerçek sorun budur —başka şey değil. Tüm sorun, eğer özetlenirse bunda noktalanır; her saniye, buradaki her bir atom ölümün pençesine giriyor. Dünyadaki büyük ve yegâne tehlike budur. Bu bakımdan, diğer bütün konuşmalar yaşamın bu sorunu

karşısında yersiz kalır; onlara ölümün pençelerinden kurtulmaları için yardım etmeye çalışın. Dünyadaki yegâne sorun budur.

Öne çıkın ve herkese Krishna'dan söz edin. Ne yaparsanız yapın onları Krishna, Krishna, Krishna hakkında konuşturun. Kendinizi kurtarın ve en yüksek amaca hazırlayın. Birisiyle karşılaştığınız zaman, nerede olursa olsun, sadece Krishna hakkında konuşun. Diğer bütün konuşmalar yersiz ve gereksizdir.

Mahāprabhu der ki, "Bu benim emrimdir. Eğer bunu yaparsanız ve bir *gurunun* yerine geçerseniz, insanlar size saygı göstermeye geldikleri zaman, kendi sıradan konumunuzu unutup, *gururla* kabarak cehenneme gideceğinizi düşünmeyin. Hayır, hayır, hayır! Size emrediyorum, 'Devam edin!' Kurtarma görevi orada. Seyirci gibi öyle hareketsiz duramazsınız. Bu nedenle diyorum ki, "Fırlayın! Yardım çalışmasına başlayın." Böyle yapmanızı emrediyorum. Ne kadar sorumluluk varsa ben üstleniyorum. Bütün dünya ölüyor. Onun için gerçekten ihtiyaç duyulan şey, her an, her saniye *Krishna-kathā*dır. Benim beraberliğimi, ancak benim emirlerime uymakla ve size yüklediğim görevi yerine getirmekle elde edebilirsiniz. Emrime itaat ederken, size verdiğim görevi yerine getirirken Beni yanınızda bulacaksınız."

Bu akla yakın mı, değil mi? Hepimiz bunu değerlendirebiliriz. Ölümlü dünyadakileri kurtarmak için nasıl bir yardım çalışması olacak? İnsanlara gerçek yardım nedir? Onları giydirmek ya da doyurmak değil. Herkes düşüp ölüyor. Bir keresinde ben Madras Maṭh'da iken, birisi geldi ve şöyle diyerek bizleri eleştirdi, "Siz sadece Krishna hakkında konuşuyorsunuz, insanlar ise aç ölüyor. Buna aldırmaz etmiyorsunuz musunuz?" Ben, "Hayır," dedim.

Śrī Chaitanya Mahāprabhu öylesine ince bir titreşim yaratmıştı ki, filler, geyikler ve kaplanlar hep birden, "Krishna! Krishna!" diye zikretmeye ve dans etmeye başlamışlardı.

Bana şöyle dedi, "Ramkrishna Misyonu çok sayıda kişiyi besleyerek gerçek yardım çalışması yapıyor. Eğer bir insan açlıktan ölürse sizi nasıl duyacak? Eğer ölürse nerede dinleyici bulacaksınız? Önce onları yaşatın, besleyin, ondan sonra onlara Krishna'dan söz edebilirsiniz."

Ben ona şöyle dedim, "Farzedin kıtlık var. Bende de yiyecek var. Bir sürü kişiye yiyecek dağıtıyorum. Önümde büyük bir kalabalık var. Eğer, ben yiyecek dağıtırken kalabalık içinden biri kaçarsa, ne yapmalıyım? Yiyecek mi dağıtmalıyım, yoksa onu yakalamak için peşinden mi koşmalıyım? Şöyle dedi, "Yiyecek dağıtmalısın; bu

normaldir." Ben de şöyle dedim, "Kalabalık benden Krishna'yı dinlemeye her an hazır. Neden bir adamın peşinden koşarak zamanımı boşa harcıyorum? Bir çok insan Krishna'yı duymak için bana geliyor ve ben hepsiyle ilgilenemiyorum. Neden nektar dağıtmayı bırakıp bir adamın peşinden koşayım? Bu aptalca bir davranış."

Biz insanlara Krishna-*kathā* dağıtarak yardımcı olmakla ilgileniyoruz ve sözüm ona tehlikeye hiç aldurmuyoruz. Herkesin bu rehberliğe ihtiyacı var. Sadece Krishna-*kathā* ile uğraşmalısınız. Krishna hakkında konuşmaya devam edin ve o titreşimi devamlı kılın.

Śrī Chaitanya Mahāprabhu Purī'den Vṛndāvan'a, orman yolundan giderken filler, geyikler ve kaplanlar "Krishna! Krishna!" diye zikir yapıyorlar ve dans ediyorlardı. Nasıl mı? Onun Krishna-*kathā*'sı öylesine ince bir titreşim yaratmıştı ki kaplanların, geyiklerin ve fillerin kulaklarından girmiş ve kalplerini uyandırmıştı. Hepsi de "Krishna! Krishna! Krishna!" diye zikretmeye ve dans etmeye başlamışlardı. Mahāprabhu'nun Krishna'nın adını zikredişindeki titreşim öylesine ince ve öylesine enerji doluydu ki ses hayvanların içlerine işledi ve fil ya da kaplan bedeni ile örtülü olan kalplerinin en derin boyutunu uyandırdı. Krishna'nın kutsal adının en ince akımı aynı elektrik gibi, bütün hayvanların kalplerine girdi ve ruhlarını uyandırdı. Ruhları uyanınca, hepsi birden "Krishna! Krishna!" diye zikre başladılar.

Ortam coşku doludur, Krishna-*kathā*'nın titreşimi, karanlığı delen ışık huzmesi gibi, ruhun içindeki bir tele dokunup orada Krishna bilinci doğrultusunda bir ilham yaratacaktır. O hâlde Krishna bilinci hakkında konuşmaya devam edin. Başka bir görevimiz yok, başka işimiz yok. Bhaktivedānta Swāmī Prabhupāda bütün dünyayı enine

boyuna Krishna bilinciyle dolaştı. Sizlerin, hepinizin buraya gelmiş olmanız onun cömertliği sonucudur. O daha üst dünyaya gitmiş bulunuyor, bu nedenle, biz onun adına bir tür iletişim sağlamaya devam ediyoruz.

İnisiyasyon Veren Manevî Öğretmen

*M*anevî öğretmen, *guru* görevi yapmak için ister birinci sınıf adanmış pozisyonundan aşağıya inmiş olsun, ister güvenilir bir orta sınıf adanmış olsun, görevini daima orta sınıf adanmış platformunda yerine getirir. *Gurunun* işi orta seviyede yapıldığından, öğrenci inisiye etmek *madhyama-adhikār*inin görevidir.

Manevî öğretmen üç tür öğretmenden biri olabilir. Birinci sınıf *guru* bir ayağını manevî dünyadan maddî dünyaya uzatır ve ruhları buradan oraya götürür. Orta düzeydeki *guru* burada durur ama bir ayağını oraya uzatmıştır ve ruhları manevî dünyaya götürmektedir. En alt sınıftaki *gurunun* iki ayağı da buradadır, ama en yüksek boyutu net olarak görür ve ruhları buradan oraya götürmeye çalışır. Bu bakımdan, bizler kabaca üç tür *gurudan* söz edebiliriz.

Bunlar Vaişṇava'nın mertebeleri değil, *gurunun* mertebeleridir. Birinci sınıf bir adanmış kul, *āchārya* olarak yani kendi örneği ile eğiten kişi rolünü oynamak üzere indiği zaman orta düzeydeki bir kulun yerini alır. Bir ayağı manevî dünyadadır ve Krishna'nın emri üzerine, *āchārya* görevini yapmak için diğer ayağını maddesel dünyaya uzatır. Bir ayağı burada, maddesel dünyada olan ve diğer ayağını manevî dünyaya uzatan *guru madhyama-adhikār*idir, yani orta sınıf adanmıştır. O da *āchārya* görevini yerine getirir. En alt sınıf *āchārya*nın her iki ayağı da burada maddesel dünyadadır ama bakışı manevî dünyaya yönelmiştir. O da *āchārya* görevini gerçekleştirebilir. Bunlar

*āchārya*ların mertebeleridir, Vaiṣṇava'ların farklı mertebeleri ise bir başka konudur. Onlardan *Śrīmad-Bhāgavatam*'da söz edilir. (11.2.45-47):

ÜÇ TÜR ADANMIŞ KUL

**arcāyām eva haraye
pūjām yaḥ śraddhayehate
na tad-bhakteṣu cānyeṣu
sa bhaktaḥ prākṛtaḥ smṛtaḥ**

"Sadakatle Deity'ye ibadet eden ancak bir Vaiṣṇava'ya veya genelde insanlara gereken saygıyı göstermeyen adanmışa maddesel adanmış denir ve adanmışlık hizmetinin en alt basamağında kabul edilir." Bu en alt sınıf Vaiṣṇava'dır. İkinci sınıf adanmış ise şöyle anlatılmıştır:

**īsvare tad-adhīneṣu
bālīṣeṣu dviṣatsu ca
prema-maitrī-kṛpopekṣā
yaḥ karoti sa madhyamaḥ**

"Adanmışlık hizmetinde orta sınıfta olan adanmışa *madhyama-adhikārī* denir. O Tanrı'nın Yüce Şahsiyetini sever ve Lord'un tüm kullarının samimi dostudur, masum olanlara merhamet gösterir kıskanç olanları ise görmezden gelir." Vaiṣṇavizm'in en üst mertebesi *Śrīmad-Bhāgavatam*'a göre şöyle tanımlanır:

**sarva-bhūteṣu yaḥ paśyed
bhagavad-bhāvam ātmanaḥ
bhūtāni bhagavatya ātmany
eṣa bhāgavatottamaḥ**

"Birinci sınıf adanmış herşeyde Krishna'yı görür; herşeyi Krishna'nın içinde görür." Bunlar adanmışların üç mertebesidir. Śrī Chaitanya Mahāprabhu bu üç mertebeyi Krishna'nın kutsal adını zikreden kullar açısından açıklar. Tanrının kutsal adını bir kez bile duyan ya da söyleyen, üçüncü sınıf adanmış kabul edilebilir. Adı daima inançla zikreden orta sınıf adanmıştır. Ve üçüncü sınıf adanmış o kadar güçlüdür ki, onu kim görse Krishna'nın kutsal adını zikretme eğilimi hisseder. En yüksek mertebedeki adanmışın yapısı böyledir.

İkinci sınıf adanmışta bir miktar maddesel iz olabilir, ama o bunu aşağı görür ve tamamen kendi ruhanî farkındalığı ile ilgilenir. Tam anlamıyla ruhanî yaşama yoğunlaşmıştır. Tanrı'nın cazibesindedir ancak *māyā*nın ya da yanılmanın etkisinden tamamen kaçmamıştır. Zayıf olduğu hâlde, başkalarına yardım girişimleri övgüyle karşılanır. Kendisini bütünüyle maddesel yapıdan koparmamıştır, ancak yavaş yavaş onu ele geçirmektedir. Savaş üstüne savaş kazanmaktadır ve Krishna bilincine doğru ilerlemektedir. İyi niyete sahiptir. Bir vaizdir. Kendisini sonunda bu dünyadan koparmadan, son iznini almadan ve ruhanî dünyaya girmeden bir önceki seviyeye ulaşmıştır.

Bu yola yeni girmiş olan bir adanmış tapınağa gidebilir ve orada kutsal kitapların kurallarını harfiyen uygulayarak ibadet edebilir, ancak tapınaktan dışarı çıkar çıkmaz akla gelebilecek herşeyi yapabilir. Başkalarıyla olan ilişkilerini manevî yolla halletmeyebilir: kutsal metinlerin ilkeleri onun üzerinde yalnızca kısmen etkilidir. Başka kişilere karşı davranışlarında hiçbir manevî ilke yoktur. Oysa orta seviyedeki adanmış kutsal metinlerin ilkelerini günlük yaşamında uygular. Kiminle dost olması gerektiğini, geçimi-

ni sağlamak için ne iş yapması gerektiğini ve dostlarını nasıl seçmesi gerektiğini, kutsal metinler doğultusunda değerlendirir.

MĀYĀYA KARŞI SAVAŞ

Bir adanmışın sosyal yaşamı, manevî ilkelerin etkisi ve kontrolü altında olunca, ikinci sınıf adanmış olur. Bir adanmış bu türlü bir yaşamı benimseyince, başkalarına yardıma uygundur. Dıştan gelen, olumsuz birlikteliklerden etkilenmeyecektir. Önceden deneyimlediği ve o türlü bir yaşamı sürdürdüğü için başkalarıyla nasıl başedebileceğini bilir ve manevî canlılığını korur. O şekilde deneyim kazandığı için, öğrencilerine inisiasyon vermeye uygun hâle gelebilir. Başkalarına yardım etmeye yetkilidir çünkü dış çevreyle olan ilişkilerinde kendisini değiştirmiştir. *Māyā*nın temsilcileriyle savaşarak formunu koruyabilir. Ruhanî durumunu korumuş olduğunu zaten ispatlamıştır, bu nedenle ona güvenilebilir ve *āchārya* kudreti emanet edilebilir.

Vahyolunmuş metinlerde, adanmış kişinin niteliklerini bizlere aktaran bir başka görüş noktası daha vardır. *Śāstraya* güveni, saygısı ve inancı olan, kutsal metinlerdeki tüm kuralları ve egzersizleri dikkatle uygulayan; egzersizleri ve sosyal faaliyetleri Tanrı inancıyla renklenmiş olan kişi orta seviyede bir adanmıştır. Ve her aşamada, koşullar ne olursa olsun, Krishna'ya olan inancıyla hareket eden kişi birinci sınıf adanmıştır. Krishna'ya olan inancı onun baş rehberidir. Hangi koşullar altında olursa olsun — bedenle, zihinle ve ruhla; düşüncede, sözde ve eylemde, her bakımdan — herşeyi Krishna'nın hizmeti için yapar. O Krishna'nın en üst kuludur. İşte, kutsal metinlerde

adanmışın, Krishna'nın hizmetkârının mertebeleri bu farklı bakış açılarından bizlere anlatılmıştır.

ŚRĪ GURUYU HANGİ GÖZLE GÖRMEK GEREKİR

Adanmış: Öğrenci kendi *gurudevasını* adanmış hizmetin en üst mertebesinde olan bir *uttama-adhikārī* olarak mı görmelidir?

Śrīla Śrīdhara Mahārāj: Evet ve *gurudevasını* sadece *uttama-adhikārī*, en üst mertebeden bir kul olarak görmekle kalmamalıdır, o *gurudevayı* Tanrı'nın veya Onun yüce kudretinin özel yetkilisi olarak bile görecektir. *Gurudevasını*, *Mādhurya-rasada* Rādhārāṇī'nin yetkilisi olarak, Śrī Rūpa Mañjarī olarak görecektir.

Bu şekilde, manevî öğretmenimizle ilgili farklı bakış açılarımız vardır. Manevî öğretmenimizle ilgili görüşümüz, Krishna bilincinde zaman içerisindeki ilerlememize göre değişir. Adanmış hizmetin ilk aşamasında öğrenciye, *guruyu* Krishna'nın Kendisi olarak görmesi emri verilmiştir (*sākṣād-dharitvena samasta śāstrair*). Sonra, öğrenci *guruyu* Krishna'nın enerjisi, kudreti olarak görür ve sonunda onu, kendi içsel talebine göre, Krishna'nın belli türden bir enerjisi olarak görür. Manevî öğretmenin adanmışlığın belli bir ruh hâli içinde olduğunu farkeder; onun ya hizmet, dostluk, ebeveyn ya da eşler arasındaki sevgi yaklaşımı içinde olduğunu görür. Kişi Krishna'nın Kendisini, Krishna'nın içindeki içsel enerjiyle (*svarūpa-śakti*) birlikte görünceye kadar bu ayırt etme sürer.

Adanmış: Bazı kişiler, öğrencileri inisiye etmek için yukarıdan inerek ikinci platformda hareket eden kişinin en üst mertebeden olması gerektiğini düşünüyorlar. *Gurular* arasında sıralama kabul etmiyorlar. Onlara göre, kişi en üst *guruyu* bulmalı ve yalnızca ondan inisiyasyon almalıdır.

KRĪSHNA 'NIN BAŞAĞRISI

Śrīla Śrīdhara Mahārāja: İlk başta, benim düşüncem de böyleydi, ama anlayışım belli ölçüde değişime uğradı ve yaklaşımım değişti. Śrīla Bhaktisiddhānta Prabhupāda'nın aramızdan ayrılışından sonra başlangıçta öğrenci edinmeye kalkışmadım, ancak üç olay beni değiştirdi. Ardından tevazuyla ve saygı duyarak bu işi üstlendim. Önceki gün bir adanmış bana aynı soruyu sordu. Ona Krishna'nın baş ağrısı öyküsünü anlattım. Belki öyküyü biliyorsun.

Bir zamanlar, Krishna Dvārakā'dayken, Nārada Muni'ye şiddetli bir baş ağrısına yakalandığını ve tek çarenin de adanmış kullarının ayak tozu olduğunu söylemiş. Nārada, Dvārakā'da bulunan pek çok adanmışa gitmiş, ancak kimse ona ayak tozu vermeye yanaşmamış. Şöyle demişler, "Ah, bu mümkün değil. Bunu yapamayız, cehenne gidemeyiz."

Nārada, çaresizlik içinde Krishna'ya geri gelmiş. Krishna, "Ah, korkunç acı çekiyorum. Ayak tozu getirdin mi?" demiş. "Hayır efendim, kimse ayak tozu vermek istemedi." Nārada acz içindeymiş. Krishna ona, "Vṛndāvana'da deneyebilirsin," demiş.

Nārada, olanları hemen gopilere aktarmış; *gopī*ler o anda ayak tozu vermişler. Şöyle demişler, "Krishna acı mı çekiyor? Ayak tozuna mı ihtiyacı var? Lütfen ayak tozumu al ve derhal git." Nārada şaşkınlığa uğramış. "Neler oluyor?" diye düşünmüş. "Hiçbir adanmış Krishna'ya kendi ayak tozunu sunmadı, ama bu insanlar bunu yapıyorlar." Onlara demiş ki, "Eyleminizin sonucunu biliyor musunuz?" *Gopī*ler şöyle cevaplamışlar, "Evet. Ebediyen cehennemde kalmak. Biz buna aldırıyoruz! Bizim tek kaygımız Lord'umuzun az da olsa rahatlamasıdır."

O dönemde aklıma gelen bir nokta buydu. Bir diğeri ise şöyle: Śrī Chaitanya Mahāprabhu der ki, *amāra ājñāya guru hañā tāra ei deśa*. "Benim emrimle *guru* ol ve ülkeyi kurtar." O hâlde şöyle düşünmeliyiz, "Ben yanılabilirim, ama inanıyorum ki *gurumun* bana vermiş olduğu şey sıradan olmayan, yaşamsal ve nektarsı birşey. Ve benden bunu başkalarına vermemi istedi. Önemli değil. Riski göze alacağım. Bana emretti. Ben onun hizmetkârıyım. O bana bakar." Öğrenci risk alma ruhuyla sorumluluğa yaklaşır ve şöyle düşünür, "Cehenneme gidebilirim, ama *gurudevamın* emrini yerine getirmeliyim. Ölebilirim, ama komutanımın emrini yerine getirmeliyim." Bu ruhla göreve yaklaşmalıdır ve eğer bu bilinç korunursa hiçbir tehlike söz konusu olmaz; ama eğer bu bağlantıdan saparsa ve maddesel amaç uğruna kendi çıkarını kollarsa, sonu kötü olur. Aksi hâlde, hiçbir kötülük ona dokunamaz.

Bu içsel ruh hâli korunmalıdır, öğrencinin gerçek özelliği budur; "Evet, *gurudevamın* emrini yerine getirmek için ölmeye hazırım. İçimden öyle geliyor ki bu nektardır ve insanları kurtarmak için bunu onlara dağıtmam gerekir."

RĀMĀNUJA'NIN GİZLİ MANTRASI

Risk alma ruhu ile ilgili Rāmānuja'dan bir örnek daha var. En üst *mantraya* sahip olan, Güney Hindistan'dan bir *guru*, bir alvar varmış. Rāmānuja ondan bu *mantrayı* kendisine vermesini istemiş. Alvar Rāmānuja'ya demiş ki, "Eğer bu *mantrayı* hiç kimseye aktarmazsan, sana veririm." Rāmānuja kabul etmiş, bu yeminle ona yaklaşmış ve *mantrayı* almış. Halka önceden Rāmānuja'nın bu *mantrayı* alacağı duyurulmuş, bu yüzden çok sayıda insan dışarıda toplanmış bekliyormuş. Rāmānuja'nın bu koşulu kabul

ettiğini ve *mantrayı* o *gurudan* aldığını duymuşlar. Rāmānuja dışarıya çıkar çıkmaz, kalabalık sabırsızlıkla ona sormaya başlamış, "Sana ne tür bir *mantra* verdi? Bu *mantra* nedir? Hepimizi kurtaracak kadar üst mertebeden mi?"

"Evet."

"O zaman, nedir bu *mantra*?"

"*Mantra* budur."

Mantrayı açıklamış, *gurusu* ise onu azarlamış. "Ne yaptın? Sonucun ne olacağını bilmiyor musun?"

"Evet, biliyorum: ebedi cehennem, ama ben cehenneme gitsem bile onlar kurtulacaklar, *mantranın* meyva vermesi mümkün değil." Eğer böyle bir riski göze alabiliyorsanız, *gurunuz* sizi kutsar ve mahvolmaktan kurtulursunuz. Bu türlü bir risk öğrenci tarafından ruhanî ilhama, ruhanî güce bağlı olarak alınmalıdır. Eğer böyle yaparsa asla kendi mahvına neden olmaz. Lord'un gözü oradadır. Tanrı oradadır. *Guru* oradadır. Kurtulmaması imkânsızdır. Onu tehlikede bırakıp, "Bizim emirlerimizi yerine getiren adam cehenneme gidiyor," diye düşünerek mutlu olamazlar. Böyle bir şeye katlanabilirler mi? Koruyucularımız yaşıyorlar mı, yoksa öldüler mi?

Öylesine bencillikten uzak olmalıyız ki şöyle düşünebilmeliyiz, "Cehenneme gidebilirim ama *gurumun* emrini yerine getirmeliyim. Böylece, benim vasıtamla görev sürebilir." Uygulamaya, *mantraya* olan bu türlü bir inanç bize *āchārya* görevi yapmamız için güç verir. Eğer, "Bu ilaç bana iyi geliyor; ben iyileşme sürecindeyim ve bu ilaç da bana iyi geliyor," diye düşünürsem, o zaman benzer bir vakada ilacı karşıdaki kişiye verebilirim.

Jīva Goswāmī şöyle der; *jñāna śāṭhya vitta śāṭhya*. Benim param varsa ve parasız olan bir kişi acı çekiyorsa, eğer ben parama sımsıkı sarılmışsam ve o kişi yiyecek olma-

dığı için aç yatıyorsa, onun acı çekmesinden ben sorumlu olurum. O hâlde, eğer biraz birşeyler biliyorsam, eğer komşuma yardım edebilirsem ama bunu yapmıyorsam, sorumlusu ben olurum. Ona yardım etmemekle topluma karşı suç işlemiş olurum.

Bir keresinde bir doktora sordum, "Hastalıklar hakkında mükemmel bilgiye sahip misiniz? O zaman neden hastayı tedaviye kalkışıyorsunuz? Az bilginiz var. Onun bedenini tam olarak tanımıyorsunuz. Ona tedavi uyguluyorsunuz ve yanılıyorsunuz." Doktor söylediklerime boyun eğdi. Ama aklıma bir cevap geldi, şöyle ki eğer her doktorun hastalıklar hakkında herşeyi mükemmel olarak bilmesini talep edersek, o zaman tedavi diye bir yöntem hepten ortadan kalkar. Hepsinin bilgisi yarım olduğu için ve tam bilgiye sahip bir kişi de bulunmadığından, bu iyileştirme uygulaması terk mi edilmeli? Bu mümkün değil.

Elimizde ne tür bilgi varsa, inançla, içtenlikle başkalarına yardım etmeliyiz. Kişi o ruhla *āchārya* görevini üstlenebilir; aksi hâlde kınanır. Ancak orada daha üst niteliklere sahip bir *guru* olduğu zaman, başkalarının onu kabul etmelerine yardımcı olmalıyız. Onun alanına tecavüz etmemeliyiz. *Hari Bhakti Vilāsa*'da da bundan söz edilir. Eğer daha üstün bir kişi varsa, o zaman daha alttakiler öğrenci almaya kalkışmamalıdır. Farzedin ki bir çiftçi verimli toprağa ve iki tür tohumu sahip. İyi olan tohum önce ekilmelidir. Eğer iyi tohum yoksa, o zaman normal tohumlar ekilebilir. Hasadın bereketi için daha iyi olan tohumu öncelikli olarak fırsat verilmelidir. Eğer bağımlı değilsek, kalbimiz saf ise ve eğer bencil değilsek, o zaman daha iyi olan tohum önce ekilmelidir. Daha alt kalite tohum bir kenara konmalıdır. Dolayısıyla, herhangi bir ortamda daha üstün bir *guru* varsa, daha alt *guru* müdahale etmemelidir.

AŞAĞIDAN DAHA AŞAĞI

Adanmış: Ama bir adanmış kul daima kendisinin en aşağıda olduğunu düşünür, bu yüzden bulduğu kişiyi hep daha üst *guruya* götürmek isteyecektir.

Śrīla Śrīdhara Mahārāj: Krishna'ya adanmışlık derecesi bizi şöyle düşünme noktasına getirecektir, "Ben bir hiçim, ben aşağıdan da daha aşağıyım." Ancak *guru* olarak hareket etme ilhamı akmaya başlayınca bize Krishna'nın emriyle öğretme ihtiyacı gelir: "Yapmak zorundasın." Bu durumda yapmak isteyen Krishna'dır. Bu Onun akışıdır. Chaitanya Mahāprabhu der ki, "Sanātana, Krishna'nın lütfu Benim içimden sana doğru akıyor; benim içimden geçiyor, ama bütün bu sözleri anlamıyorum." Ben de buna benzer birşey hissediyorum. *Āchārya*nın emrini yerine getiriyorum. Bu kadar aşağıda olduğum hâlde, *āchārya* yapmamı emrettiği için bu görevi kabul ettim. Kişi içten gelen bu gereklilik duygusu ile *āchārya* görevini yapabilir.

Bu sadece dışla değil, aynı zamanda içle ilgili. *Āchārya* bizden istekte bulundu, "Vaaz vermeye devam edin, niteliklisiniz. Eğer yapmazsanız o zaman size bunu neden verdim? Ben nasıl mesajı yayıyorsam, siz de yaymalısınız." Eğer bir kişi kalbinde samimi bir dürtü hissediyorsa, o işi yapmalıdır. Eğer ondan özüksediğimiz şeyle topluma hizmet etmezsek, o zaman *gurumuza* karşı sorumlu oluruz. O bize şunları söyleyerek azarlayacaktır, "Benden çok fazla enerji aldın ve şimdi onu içinde saklı tutuyorsun? Başkalarına yardım etmek için bu enerjiyi serbest bırakmalısın." Eğer bir kişi böyle bir ilham alıyorsa, emri yerine getirmelidir ama güçlük hâlâ vardır. Bir *guru* olmak, bir *gurunun* konumunu, saygınlığını ele geçirmek birşeydir; görevi yerine getirmek ayrı birşey. Samimiyet gereklidir. Bu elbette zordur. Zor olduğu kuşku götürmez; eğer kişi başarısız

olursa mahvolur, diğerleri de mahvolurlar. Kendisi sahtekârlıkla doluysa, başkalarına yardım adına onları kandırır. Bu bakımdan, *gurumuzdan* elde etmiş olduğumuz şeylere dikkat etmeliyiz ve bu görevi yürütmeye uygun olup olmadığımızı, başkalarına yardıma uygun olup olmadığımızı anlamak için özen göstermeliyiz.

GURUYU ELE GEÇİRMEK İÇİN TUZAK

Adanmış: İnisiyasyon vermeden de manevî rehberlik yapabilirsiniz. Kendi manevî öğretmeninizden duyduklarınızı başkalarına açıklayabilirsiniz. Öyleyse inisiyasyon vermek neden gerekli?

Śrīla Śrīdhar Mahārāj: O da *Guruyu* yakalamak için bir tuzaktır. Siz başkalarına manevî yaşama ilgili eğitim verirsiniz, sizden eğitim alanlar da şöyle derler, "Sizden başka kişiye gidemem. Sadece sizden duyduklarımı kabul edebilirim, sizden başkasını *guru* olarak kabul edemem."

Adanmış: Ama şöyle diyebilirsiniz, "Eğer beni kabul ediyorsan, o zaman sana o kişiyi kabul etmeni söylüyorum."

Śrīla Śrīdhar Mahārāj: Eğer samimiyetle böyle hissediyorsa şöyle diyebilir, "Eğer bana gerçekten inancın varsa, o zaman ben sana o baya gitmeni söylüyorum." Başka kişinin kendisinden üstün olduğuna samimiyetle inanıyorsa bunu söyleyebilir. Ama eğer kurumlaşmış *āchāryanın* toplum içinde saygınlığını yitirdiğini görüyorsa, o zaman şöyle düşünür, "Bu samimi baya o kişiyle bağlantı kurmasını nasıl söylerim?" Bu durumda, kendisi aşağıya inmek ve *gurusunun* görevini sürdürme sorumluluğunu almak zorundadır. Bunlar hep samimi farkındalığa dayanır.

Śrīla Śrīdhar Mahārāj (solda), Bhaktivedānta Swāmī Prabhupāda (sağda) ile. Bhaktivedānta Swāmī Prabhupāda birden fazla durumda, onunla ilgili olarak şöyle demiştir, "Ben Śrīla Śrīdhar Mahārāj'ı kendi *śikṣā-gurum*, eğitim veren öğretmenim olarak görürüm, onun yanında bulunabilenlerin bundan ne kadar çok yarar sağladıklarını söylemeye gerek var mı?"

Śrī Gurudan Ayrılış

*K*utsal Lütüfları A.C. Bhaktivedānta Swāmī Prabhupāda eski öğrencilerine, ayrılışından sonra eğer daha yüksek ruhanî otoriteye danışma gereği doğarsa kendisinden yaşça büyük olan ruhanî kardeşi Śrīla Śrīdhar Mahārāj'a danışılmasını tavsiye etti. Birden fazla durumda da şöyle dedi, "Ben Śrīla Śrīdhar Mahārāj'ı kendi śikṣā-gurum, eğitim veren öğretmenim olarak görürüm, onun yanında bulunabilenlerin bundan ne kadar fazla yarar sağladıklarını söylemeye gerek var mı?" Ayrılışının hemen ardından eski öğrencileri Śrīla Śrīdhar Mahārāj'a yaklaştılar ve Uluslararası Krishna Bilinci Topluluğunun nasıl yönlendirileceği konusunda tavsiyesini sordular. Aşağıdaki bölüm aralarında geçen konuşmadan alınmıştır.

Adanmış: Sevgili manevî öğretmenimizin aramızdan ayrılışından sonra, size saygılarımızı sunmak ve aynı zamanda da eğer cevap vermek nezaketinde bulunursanız, sizin belli konulardaki büyük takdir uyandıran tavsiyenizi almak üzere buraya geldik.

Śrīla Śrīdhar Mahārāj: Manevî öğretmenin ayrılışından *śāstrada* bir örnekle söz edilmiştir. Öğrenci lotus çiçeği gibidir. Manevî öğretmen ise lotusu çevreleyen su gibidir, aynı bir havuzdaki veya göldeki gibi. Sizlerin aranızdan ayrılan *Gurudevanızın* durumu suya benzer, Krishna ise güneş gibidir. Lotus suyun üzerinde yüzdüğü sürece güneş onu besler. Ama eğer su yok olursa, aynı güneş lotusu yakar. Su olmazsa Krishna güneşi lotusu yakar. *Gurunun* yardımı olmazsa öğrenci kaybolup gider.

GURU YOKSA, HERŞEY BOŞTUR

Raghunātha Dāsa Goswāmī şöyle demiştir. "*Gurudevamın* yokluğunda, Krishna'nın Kendisini temsil eden Govardhana tepesi beni yutmaya gelen koca bir piton gibi görünür. Ve Rādhā-kuñda, *Gauḍīya-sampradāyanın* en kutsal mekânı beni yutmaya gelen bir kaplanın ağzı gibi görünür. *Gurudevamın*, en sevdiğim, en üstün manevî koruyucumun yokluğunda onlar beni çok heyecanlandırırlar. Bana en yoğun sevgiyi veren *gurudevam* burada yok mu? Bu nasıl mümkün olabilir? Herşey bomboş. Onun ayrılığı ile birlikte herşey yok oldu." Samimi bir öğrencinin kalbine böyle derin ayrılık duygusu dolar.

Bir keresinde, adanmış kullarımızdan biri bir konuşmasında ayrılığın en yüksek farkındalık olduğunu söyledi. Ayrılığın (*vipralambha*) en üstün kazanım olduğunu onun ağzından duymak beni çok mutlu etti. Ayrılık olmadan hiçbir şey bize ulaşamaz. Krishna'yla buluşma beklentisi bize *vipralambha* olarak görünür, bu nedenle *vipralambha* Krishna bilincine ait en iyi şeydir. Krishna'yla bağlantıyı da o ayrılıkta elde edebiliriz. O hâlde, en güvenli ve en korkusuz durum *vipralambhadır*. Eğer sağlam basabilirsek ve *gurudevamın* anısını onun ayrılığında canlı tutabilirsek, o zaman en zor sınavı geçtik demektir.

Adanmış: Manevî öğretmenimiz hayattayken, herşeyin üzerinde mutlak otorite olarak kabul edilmişti, buna yönetim kurulu komisyonumuz da dahildir. Yeni manevî öğretmenlerin pozisyonunu ve onların ruhanî kardeşleriyle ve öğrencileriyle olan ilişkilerini nasıl anlamamız gerekir?

Śrīla Śrīdhar Mahārāj: *Āchāryanın* öğrencileri karşısındaki durumu mutlak olmalı: öğrencileri karşısında mutlak otoriteye sahip olmalı. Bununla birlikte, otoriteden çığına dönmemeye özen göstermeli. Otorite, *pratiṣṭhānın*,

ad ve ünün parçasıdır. Bir başka eğilim daha var. Bir *guru vātsalya-rasa* ile bağlantı kurunca yani öğrencilerinin koruyucusu olma tavrını benimseyince, ruhanî kardeşlerle olan dostane ilişkisi azalır, özel bir ayrımcılık ortaya çıkar, ruhanî kardeşleriyle arasındaki bağlantıyı kayıtsızca ihmal ederek, gizliden gizliye öğrencilerine yönelir. Bu eğilim mutlaka ortaya çıkacaktır ve dengeyi korumak da zordur. Sonuç olarak kardeşler ihmal edilir, oğullar ise daha fazla ilgi toplar. *Guru* bu şekilde taraf tutmuş olur. Öğrencileriyle yakın ilişkiye girince, özgür olur; ona mutlak hocalık fırsatı verilmiştir. Akli çelindiği için bu pozisyonda saflığını koruması çok zordur; *āchārya* boyutundan aşağıya düşme olasılığı vardır.

GURU HERŞEYDİR

Otokrasi ve demokrasi bir arada iyi yürümez. Bizim sistemimiz otokratiktir. *Guru* herşeydir. *Guruya* teslim oluşumuz koşulsuzdur. Eğer bir öğrenci *gurusunun* gücünün diğer Vaişnava'lar tarafından kısıtlandığını görürse bu onun zihninde büyük bir tedirginlik yaratır, *gurusuna* olan mutlak inancında tedirginlik vardır. İşte burada karşımıza kurtarıcı olarak Tanrı'nın Krishna kavramı çıkar. Yücelerin yücesi olduğunu düşündüğümüz Krishna Yaśoda'dan dayak yer. Krishna Nanda'nın pabuçlarını başının üzerinde taşır, bir yandan da O Tanrı Katının Yüce Şahsiyetidir. Herşeyi bu şekilde uyarlayabiliriz. Mutlak inanç ve mutlak olmayanın görelî pozisyonu — bu iki şey arasında uyum sağlanmalıdır.

Guru'yu tarafsız yargıyla kabul etmek gerekir. Herkes kendi annesinin en müşfik anne olduğunu düşünür. Ama iki anneden hangisinin daha şefkatli olduğunu anlamak için bir kıyaslama yapıldığı zaman, tarafsız bir ölçüt uygu-

lanacaktır. Buna *taṭasthavicār* denir: görelî ve mutlak değerlendirmelerin tarafsız olarak kıyaslanması. İki si birden tartıldığı zaman, mutlak hesap her zaman daha büyük değere sahip olacaktır.

*Āchāryan*ın durumu çok karmaşıktır. Bir *āchāryayı* yönetmek çok zordur. Bu bizim pratikte kazandığımız bir deneyim. Lütfen bunu duyun ve göz önünde bulundurun. *Āchāryan*ın pozisyonu görelidir, öğrencinin durumu da görelidir, aynı anne çocuk, baba oğul, karı kocada olduğu gibi. *Guru* ruhanî kardeşlerinin gözünde görelî pozisyonda olsa da, öğrencisinin gözünde mutlaktır. Bu yüzden görelî ve mutlak arasındaki farkı kavramak zor şeydir; bu ebedî bir problemdir. Hatta Krishna-*lilāda* bile *mādhurya-rasa* ve *vātsalya-rasa* arasında düşmanlık vardır, ama mutlak kavramı gündeme geldiği zaman her iki *rasa* da aynı kapsama alınmalıdır.

GURU: TANRIDAN DAHA İLERİ

Öğrenci'ye göre *gurusunun* pozisyonu Yüce'dir, Tanrı'dan daha ileridir. Bu kutsal yazıtlarda belirtilmiştir. *Guru* bize Tanrı'nın Kendisinden daha yakın ve daha sevgilidir. Tanrı'nın uğraşması gereken çok şey vardır, oysa *guru* sadece benim iyiliğimi düşünür. *Gurunun* pozisyonu, öğrenciye Tanrı'dan daha çok yarar sağlar. Eğer toplumunuz içerisinde, öğrencinin *guruya* ve Mutlak Gerçeğe olan saygısının doğal bir şekilde artmasını istiyorsanız, yapılanmanızda buna izin verilmelidir, yapılanma ancak böyle hayatta kalabilir.

Yasa herşey demek değildir. Toplumunuzun yasaları manevî duyguları besleyecek şekilde düzenlenmelidir, aksi hâlde yasa olmaktan çıkar. Yasa inancı teşvik etmelidir. *Śāstran*ın yetkisi sınırlıdır. Amacı sadece aşkı yüceltmektir,

aşk geldiği zaman, *śāstra* azat olacaktır; akıcı, uyumlu çalışma sadece aşk alanında mümkündür. Śrīla Rūpa Goswāmī, *vaidhī-bhaktinin* yani yasaların ve kuralların, *śāstranın* güdümündeki adanmışlığın ancak bir yere kadar yararlı olacağını söyler. Bu türlü bir adanmışlık, aşkın ve şefkatin içsel uyanışına yardımcı olur, sonra da emekliye ayrılır. Yasa, yerini aşkın doğal akışına bırakarak emekliye ayrılır. Yasa gereklidir, özellikle de daha alt seviyelerde, ancak ilişkide özgür harekete fırsat vermesi gerekir. Özgürlük en üst şeydir. Özgür hizmet *rāga-marg*adır ve doğru olan hizmet odur, yönetilen, zorla yaptırılan, dayatılan hizmet değil. O hizmet değildir. Bizim hedefimiz Vṛndāvana'dır. Bu nedenle biz özgür hizmet istiyoruz. Özgürlük olmadan, hizmetin değeri yoktur. Dayatılan emek, emek sayılmaz; aşk dolu emek gerekir. Ve hepimiz bunu elde etmek için ortaya çıktık. Öncelikle düşünmeliyiz ki bizler yalnızca yasa gerektirdiği için değil, yasayı oluşturan şey için öne çıktık; yaşamın o yüksek amacını elde etmek için ortadayız; ilahî aşk. Yasa, kurallar o amacı teşvik etmelidir. Bu duyguyla yolumuza devam etmeliyiz. Yeni başlayanlar inançlarıyla beraber geliyorlar, inançları cesaretlendirilmelidir ve öyle uyarlanmalıdır ki bir kişinin inancı diğerini rahatsız etmesin.

ÖZGÜR İNANÇ MESİHLERİ

Hiçbir yasa *āchāryayı* sınırlamamalı veya kontrol etmemelidir, aksi hâlde öğrencinin *śraddhā*sı kaybolur ve herşey kurulu makineye döner. Daha doğrusu ne varsa maddeye indirgenir. Bizler kalpten gelen özgür Tanrı inancını geliştiren mesihleriz. Beslenmesi gereken şey inançtır. Kalp bahçesine bu tür bir sarmaşık dikilmelidir, sulanmalı ve beslenmelidir. İnançın gerçek niteliği dışarıdan

müdahale ile, yasaların ve kuralların dayatılması ile kaybedilmemelidir. Kalbin özgür akışı korunmalıdır. Śrī Chaitanya Mahāprabhu'nun hareketi akıldan çok kalple ilgilidir. Bunu her zaman dikkate almalıyız. Akıl kalbin özgür akışını kontrol altına almamalıdır. Bunu her zaman hatırlamalıyız. Özgür aşk ve özgür inanç bizlerin kendi evimizden çıkıp misyona katılmamıza neden olan yegâne ve en değerli şeylerdir. Amacımızdaki bu saflık hiç zarar görmemelidir. Kuşkusuz yasa ve kuralların desteği gerekir, ancak coşkumuzun gelişmesini denetim altında tutacak boyutta değil. Coşkuyu desteklemeliyiz. Misyonun gerçek ruhu, gerçek amacı aracısız verilmelidir. Kendi aranızda da hoşgörülü davranış içinde olmanız gerekir. Denir ki, "Eğer dış dili kesiyorsa, dışı söküp çıkartmam mı gerekir?" Sizler organik bir bütünsünüz; davranışlarınız sevginin bağışlayıcılığını unutturacak tarzda olmamalı. Yasa ile değil, sevgi göstererek daha fazla kişiyi fethedersiniz. Eğer hepimiz aslında Tanrı'nın hizmetkârı isek bunca formaliteye ve tarza ne gerek var?

Āchārya iki tehlikeyle karşı karşıyadır. Birincisi öğrencilerine düşkün olmasıdır. Düşkün olma, öğrencileriyle tam özgürlük ilişkisi içinde olması demektir. Üstelik bu ilişki ona çok daha cazip gelir. İkinci tehlike ise yoldan sapmadır. O hâlde yoldan sapma ve düşkün olma — bu iki şey *āchāryayı* aşağıya çekebilir. Bunlar bir *āchāryanın* iki düşmanıdır. Ve o pozisyonda olan kişi bu şeylere özellikle dikkat etmek zorundadır. *Āchāryanın* pozisyonu tehlikelidir. Bir sürü tahrikle doludur. Bu nedenle, *āchāryanın* vazgeçilmez ihtiyacı, Krishna bilincinin daha yüksek beklentileri adına güçlü, samimi, boyun eğmez arzuya sahip olmaktır. Aksi hâlde pozisyonunu koruyamaz. Düşer. Öğretmen olmuştur ve şöyle düşünecektir, "Gözlediğim

herşeyin efendisiyim." Belli bir çevrede kral olmuştur. Ve saltanat delilik getirebilir. Bu büyük tahriktir. Eğer bir kişi bu gerçeğin tam anlamıyla bilincinde değilse, pozisyonunu korumayı başaramaz. İnsanlara ve paraya hükmeden kişinin hizmetkâr olarak pozisyonunu koruması çok zordur. Hemen hepimizde bulunan üstünlük egosu *guruya* saldırır. Ne de olsa bizler sömürü ülkesinde dolaşmaktayız. Bu nedenle, öz sorgulamamızda çok uyanık ve titiz olmalıyız. Kişi ilerlediği ölçüde "düşüyorum" diye düşünürse, bu genel sağlık belirtisidir. Bu dolaylı ölçme yöntemini içsel gelişmemizi ölçmek için kullanabiliriz. Dış görünüşte kişi üst bir pozisyonda olabilir, ama içsel olarak daima şöyle düşünmelidir, "Ah Tanrım! Muhtaç durumdayım. Bana daha fazla lütuf ver! Durumumu koruyamıyorum."

PARA, KADINLAR VE ŞÖHRET

Bir Vaişṇava *gurunun* çizgiden sapması büyük talihsizliktir. Enderdir ama bazen karşılaşılır. Genellikle sapmanın belirtileri üç farklı sınıfa ayrılır: *kanaka*, *kāminī* ve *pratiṣṭhā*: *para*, kadınlar ve şöhret. *Guru* ilk önce kendi *gurusuna* ve *śāstra-upadeśaya*, *śāstranın* öğüdüne olan bağlılığını kaybeder. Ardından, daha önce ifade ettiği, kutsal metinlerden yaptığı alıntılar ve kendi *gurusunun* sözleri zamanla aklına gelmez olur. Daha üstün şeye olan cazibesi azalır. Bu *pratiṣṭhā*dır, yani prestij. *Kanaka*, *kāminī*, *pratiṣṭhā*: para, kadınlar ve şan, şöhret — bunlar bir kişinin *sādhu* olup olmadığını veya ne ölçüde *sādhu* olduğunu anlamak için her yerde uygulanabilecek üç sınavdır. Birincisi daha üst *gurularından* sapmasıdır. Bunu fark etmek gerekir. Bu *pratiṣṭhā*dır, kibirdir.

Sonra, para biriktirmeye, para harcamaktan daha fazla eğilim gösterir. Para toplanabilir ama *sampradāyanın*,

Vaiṣṇava'ların hizmeti için dağıtılmalıdır. Oysa biriktirme, yoldan sapmanın ikinci işaretidir. Üçüncüsü ise bayanların cazibesine kapılmaktır. Kuşkusuz, para ve kadınlarla ve öğrencilerinin saygısıyla bağlantı içinde olabilir. Bu da gereklidir ancak sadece manevî amaç, manevî hedef için, kendisi için değil. Ama bütün bunları *sampradāya* için değil de kendi kişisel çıkarı için kullandığını fark edebilirsek o zaman dikkatli olmalıyız.

Başlangıçta, tek tük ortaya çıkan problemleri görmezden gelebiliriz; bu türlü sapmalardan bazılarını göz ardı edebiliriz. Ama eğer bunların daha sık gündeme geldiğini görürsek, o zaman durumu dikkatle gözden geçirmeli ve konuyu benim pozisyonumdaki kişilere getirmeliyiz. Danıştıktan sonra konuyu daha üst kaynaklara götürebiliriz ve güvenilir *āchāryaların* görüşlerini alabiliriz. İlk başta bize küçük gibi görünen şeyin gerçek, zarar verici ve büyük çaplı olduğunu ve manevî öğretmenimizin düşmekte olduğunu anlayınca kendimizi kurtarmak için harekete geçmeliyiz. Ve kendimiz gibi sömürüye yem olacak diğerlerini de kurtarmaya çalışmalıyız. Bu büyük içtenlikle yapılmalıdır. Bu mümkündür; *śāstralar* bundan söz ederler ve bu konuda pek çok örnek de vardır. O hâlde, uykuda ilerlemeyelim, gözlerimiz açık olarak yolumuza devam edelim.

SAHTE GURULARI TERK ETMEK

Adanmış: Eğer inisiyasyon veren *guru* yoldan çıkarsa, öğrenci ne yapmalıdır?

Śrīla Śrīdhara Mahārāj: Yeniden Krishna'nın kutsal adına sığınabilir ve bir süre bekleyebilir. Eğer *guru* başlangıçta manevî öğretmenin samimi bir öğrencisi ise ve şu anda bazı ihanetleri nedeniyle *gurusu* tarafından ihmal ediliyorsa, bir süre yolunu şaşırabilir. Ama

tekrar o düzeye dönebilir. Yine de *Mahābhārata* şöyle der (*Ūdyoga-parva 179.25*):

**guror apy avaliptasya
kāryākāryam ajānataḥ
utpatha-pratipannasya
parityāgo vidhīyate**

"Neyin yapılması gerektiğini, neyin yapılmaması gerektiğini bilmeyen, adanmış hizmet yolunu terk etmiş bir *guru*yu terk etmek gerekir." Bhişma, *Mahābhārata*'da böyle söyler. Bhişma on iki *mahājanadan* biridir ve *astra-gurusu* Paraşurāma'ya bu ifadeyi kullanır.

Jīva Goswāmī, eğer bir *guru* yoldan çıkarsa terk edilmelidir der, ancak öyle bazı durumlar vardır ki Krishna'nın akıl almaz arzusuyla, *guru* bir süre sapabilir ve sonra tekrar dönebilir. Bu durumda öğrenci bir süre beklemelidir. Böyle şeylerin olması öğrenci için büyük talihsizliktir. Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākur'un bu konudaki detaylı anlatımını *Harināma-cintāmaṇi*'de bulacaksınız. Eğer bir oğul evi terk ederse ve babasına itaatsizlikte bulunursa, baba ona karşı kayıtsız kalabilir; onu vasiyetinden çıkarabilir. Ama eğer oğul bir süre sonra döner ve yeniden itaatkâr olursa, mirastan payını alabilir. Aynı şekilde, manevî öğretmen *gurusuna* karşı itaatsiz olabilir, *gurusu* da ona karşı bir süre kayıtsız kalabilir, ancak eğer kendisini düzeltirse, mirastan mahrum edilmez. Bu *Bhagavad-gītā*'da (*api cet sudurācāro*) açıklanmıştır. Bu talihsiz durumlarda çok ani çıkışlar yapmamalı, bekleyip sonucu görmeliyiz. Herşey ihtiyatlı, ölçülü yapılmalı.

Guru ve ruhanî kardeş, *guru* ve öğrenci arasındaki ilişkileri anlamaya çalışırken çok yoğun duygusallık anlayışla karşılaşırız. Nasıl ki Krishna, Kamsa'nın arenasında

farklı kişilere farklı görünmüşse, benzer şekilde, öğrenciler *gurularını* bir açıdan görürler, ruhanî kardeşler bir başka açıdan. Gerçek bir *gurunun* öğrencileri *gurularının* beraberliğini Krishna ile beraberlik gibi görürler, oysa ruhanî kardeşler böyle görmeyebilirler. *Mādhurya-rasada* Krishna bir şekilde görünür, *vātsalya-rasada* Yaśoda Anne Onu başka şekilde görür. Hizmetkârlar Onu başka şekilde görürler. Gargamuni gibi *ṛşiler* ise başka türlü. Krishna Kendisini nasıl göstermek isterse, öyle görünür.

Guruyu kendinize göre değerlendirebilirsiniz, ama yine de yeni gelenlerin inancı zedelenmesin diye belli bir davranış içinde olmak gerekir. Yeni gelenler daima cesaretlendirilmelidirler, çünkü düşmüş bir ruhun bütün inancını ve saygısını toplayıp *guruya* sunması çok zordur. Onların maksimum saygıyı toplayarak *guruya* sunmaları bizi yakından ilgilendirmelidir. Öte yandan, ruhanî kardeşim hakkında kendimce bir anlayışa sahip olabilirim. Bunu kalbimde beslerim. Mümkün olduğu kadar öğrencilerini huzursuz etmemeye çalışırım. Eğer bir *āchārya* şanssızlık eseri düşerse ve kendisinin o kapasiteye sahip olmadığını ispatlarsa, bu belli bir dereceye ulaştığı zaman, bazı önlemler alınabilir; hoş olmayan önlemler almak zorunda kalabiliriz. Ama Tanrı bizleri bu felaketten korusun. Hislerimiz bu doğrultuda olmalı.

Aksi hâlde, mümkün olduğunca uzun süre rütbeye saygı gösterilmelidir. Hem görelî, hem mutlak değerlendirme başa baş yürümelidir. Öğrenciler çoğunlukla görelî yaklaşıma göre cesaretlendirilmelidirler. Ruhanî kardeşler ise mutlak yaklaşıma daha fazla yakınlık hissedeceklerdir. Ama yine de yeni gelenleri başlangıç pozisyonunda rahatsız etmemeleri gerekir. Hatta *āchārya* görevini üstlenmiş kişinin nitelik, *adhikāra*, olarak sizden daha aşağıda

olduğunu düşünseniz bile, o pozisyonda olduğu için ona resmiyet içerisinde özel saygı göstermelisiniz. Oğul yargıç olabilir, baba ise avukat olabilir. Babanın oğula saygı göstermesi gerekir. Makama saygı göstermelidir. Dolayısıyla misyonda böyle bir uyum sağlanmalıdır. Yalnız başına iken, *āchārya* kardeş ve *āchārya* olmayan kardeş serbestçe hareket edebilirler. Onun yüzüne şamar atabilirsiniz. Ama öğrencileri arasındayken, o türlü bir davranış göstermelisiniz. Misyonun huzurunu korumak adına topluluk içinde saygılı davranılmalıdır.

VYĀSA...BİLMEYEBİLİR

Adanmış: Her ne kadar öğrenci *guruyu* mutlak olarak ve mane vî kazanımın en üst mertebesinde görse de, *guru* kendi pozisyonunu nasıl değerlendirmelidir?

Śrīla Śrīdhar Mahārāj: Śrīdhar Swāmī *Śrīmad-Bhāgavatam* üzerine bir yorum yazmıştı. Bu daha önceki yorumlardan biraz farklıydı, bu nedenle bilgi adamları, özellikle de Śānkariteler bu yorumun evrensel olarak kabul edilmesine karşı çıktılar. Sınava tâbi tuttular. Yorumu Lord Śiva'nın Viśvanātha tapınağına bıraktılar ve eğer Lord Śiva yorumu kabul ederse kendilerinin de kabul edeceği konusunda anlaştilar. Sonra, Śiva tapınağından şu ayet gönderildi:

ahañ vedmi śuko vetti

vyāso vetti na vetti vā

(*Chaitanya-charitāmṛta-Madhya 24.313*)

Lord Śiva, "*Śrīmad-Bhāgavatam*'ın gerçek amacını idrak etmek çok zordur," der. "Ben *Bhāgavatam*'ın gerçek amacını biliyorum; Vyāsadeva'nın oğlu ve öğrencisi olan

Śukadeva da tam anlamıyla biliyor; *Bhāgavatam*'ın yazarı olan Śrīla Vyāsadeva ise anlamını bilebilir veya bilmeyebilir."

Mahāprabhu, Sanātana Goswāmī'ye eğitim verirken şöyle dedi, "Sanātana, Krishna Kendi cömertliğini benim vasıtamla sana verecek. Ben seninle konuşurken deli gibiyim. Pek çok şeyin içimden sana aktığını hissediyorum. Ama ben şahsen o şeye sahip miyim bilmiyorum." Bu mümkündür. Harikuladedir, ama yine de karşımızdadır. Akla yakın olmasa da, akıl dışı değildir.

Bakınız, İkinci Dünya Savaşı patlak verdiğinde Kalkūta'da Dalhouse Meydanı'nda herkesin bildiği bir resmî poster vardı. Duvarda bir asker üniforması resmi, altında ise bir yazı, "Sadece bu üniformayı giyin, üniforma size ne yapmanız gerektiğini gösterecektir." O halde, samimi bir insan belli bir işi üstlenince görevinin gerektirdiği yükümlülükleri bir şekilde öğrenir. Samimidir. Ve Tanrı yardım eder. Tanrı kendilerine yardım edenlere yardım eder. Siz görevi üstlendiniz ve bu görev sadece bir fırsat olarak karşınıza çıktı, ancak gizli bir bağ vardır. Ve eğer siz ilerlemeye çalışırsanız, yardım gelir. O sizi kandırmaz. Bu sorumluluğu, öğretmeninizin size verdiği şekliyle, samimiyet içinde üstlendiniz, öğretmen sahtekâr değildir. Bütün gücüyle yardımınıza gelir, bir yandan da şöyle der, "Bunu yap. Ben yardım ediyorum; arkadayım." Hepimiz samimi olunca, herşey böyle gerçekleşir.

Nāma Guru *ve* *Mantra Guru*

Öğrenci: Duyduğuma göre bir kişi kendisini ilk kez Hare Krishna *mahā-mantra* zikrine inisiye eden manevî öğretmenle (*harināma-guru*) ebedî bağlantıya sahiptir. *Mantra-guru* ile de benzer bir bağlantı var mı?

Śrīla Śrīdhara Mahārāj: Evet. Ufak bir farklılık dışında ikisini benzer kabul edebiliriz.

Öğrenci: Bhaktivedānta Swāmī Prabhupāda'dan inisiasyon almış olan bazı adanmışlar, daha sonra *gāyatrī mantra* inisiasyonlarını onun bir öğrencisinden aldılar. İki inisiasyon arasındaki farklılığı ve öğrencinin iki farklı manevî öğretmenle olan ilişkisini nasıl değerlendirmesi gerektiğini açıklar mısınız?

Śrīla Śrīdhara Mahārāj: İlk önem *nāma-guruya* yani kişiyi Krishna'nın kutsal adını zikretmeye inisiye eden *guruya* verilmelidir ve ikinci önem ise *gāyatrī-mantraya* inisiye eden *guruya* verilmelidir. *Dikṣā-guruya* yani inisiasyon veren manevî öğretmene saygı göstermek gerekir, sonra da Bhaktivedānta Swāmī Prabhupāda'nın diğer bütün öğrencilerine saygı gösterilmelidir. Herşeyden önce *nāma-guru* olan Prabhupāda'ya, gurunun gurusuna saygı gösterilmelidir. İkinci olarak *dikṣā-guruya* saygı gösterilir ve sonra da diğerlerine, yani herkesi kapsayacak şekilde. Hepsi statülerine göre saygı görür.

MANTRA: ÇEMBER İÇİNDE ÇEMBER

Jīva Goswāmī *gāyatrī mantradaki* Krishna adının en başta gelen şey olduğunu yazmıştır. *Mantra* içerisinde çok sayıda başka sözcükler de vardır, ancak ad en önemlisidir. Eğer Krishna'nın adı çıkartılır ve yerine başka bir ad konursa, bozulur, değerini kaybeder. Jīva Goswāmī'nin kararı budur. Krishna'nın kutsal adı herşey demektir. Krishna'nın kutsal adı orada *gāyatrī-mantra* içerisinde ve başka pek çok sözcük de orada yer alır. Ama eğer Krishna'nın adı çıkartılır ve Śīva'nın adı ile yer değiştirirse, o zaman herşey Śīva'ya gider. Kutsal ad en önemli unsurdur.

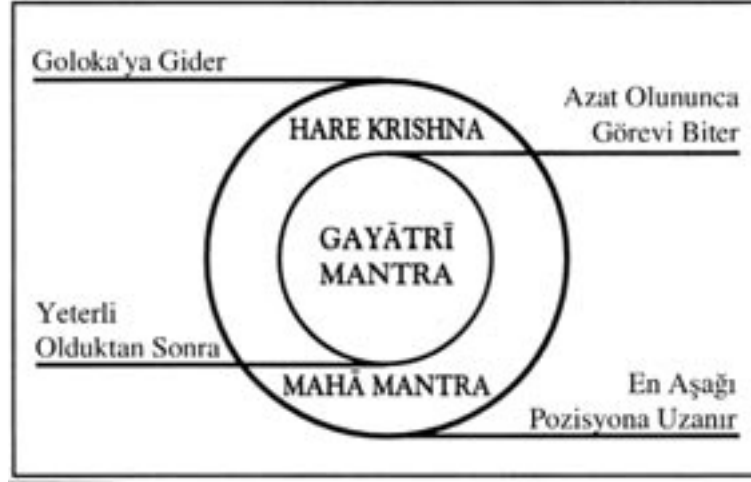
Krishna'nın adı o kadar önemlidir ki, *gāyatrī mantraya* bile gerek kalmaz.

**no dikṣāṁ na ca sat-kriyāṁ na ca puraścaryāṁ manāg ikṣate
mantro 'yam rasanā-spr̥g eva phalati śrī-kṛṣṇa-nāmātmakaḥ**

(*Padyāvalī* 29)

"Kişi dindar bir yaşam sürmek için, arındırma özelliği olan bütün yöntemleri uygulamak veya Vedalar'da sözü edilen ve manevî yaşam için gerekli olan altı ritüeli yerine getirmek zorunda değildir; hatta *gāyatrī-mantraya* inisiye olması bile gerekmez. Eğer saygısızlık etmeden sadece kutsal adı zikrederse, herşey başarıya ulaşır. Krishna'nın kutsal adı en önemli konudur. *Gāyatrī mantraya* bile gerek kalmaz.

Biz *mantrayı*, kutsal adın ibadetini yani *nāma-bhajana*-yı kolaylaştırsın diye alırız. Aksi hâlde hiç de gerekli olmayabilir. Değerlendirme bu yöndedir. Ad, tek başına kişi için herşeyi yapabilir. Bütündür ve tamdır. *Mantra aparādhalardan*, yani saygısızlıklardan ve *bhajanamız* sırasındaki belirsiz kavramlardan yani *ābhāsadan* kurtulmamıza yardım eder. *Mantra* yardımımıza işte böyle gelir.

Büyük ve küçük çemberlerle ilgili bir de örnek verilir. Krishna'nın kutsal adı büyük çemberdir. En yukarıdan en aşağıya uzanır. *Mantra* çemberi büyük çember içindeki daha küçük çemberdir. *Mantra* en aşağı pozisyona uzanamaz. Oysa Kutsal ad kendisini en aşağı pozisyona kadar yayabilir. *Mantra* bizim azat olmamızı sağlar, ad bizi daha da ötelere götürür. Bizim *mantra* ile ve adla olan bağlantımızın yapısı budur.

Ad en aşağı pozisyona, *caṇḍālalara* ve *yavanalara* uzanır. Herkes adı alabilir. Ancak *gāyatrī mantra* herkes için uygun değildir. Kişi belli bir olgunluğa eriştikten sonra mantra alabilir. Ve özgürlük kazanılınca, *mantranın* yetkisi biter. *Chaitanya-charitāmṛta*'da (*Adi.7.73*) şöyle denir:

**kṛṣṇa-mantra haite habe saṁsāra mocana
kṛṣṇa-nāma haite pābe kṛṣṇera caraṇa**

"Krishna *gāyatrī mantra*, kişiyi bu dünyadaki doğum ve ölüm döngüsünden kurtarır; Krishna'nın kutsal adı kişiye

Krishna'nın kutsal ayaklarının sığınağını verir." *Gāyatrī mantra* özgürlük elde etmemize yardım eder ve sonra çekilir. Azat olunduktan sonra *mantranın* işi biter. Oysa ad en aşağıdan en yukarıya kadar bize eşlik eder. Adı zikrederken dilekçe vermek söz konusu değildir — o sadece bir adrestir. "Şunu istiyorum" zihniyeti ile zikir yapmamalıyız. Sadece doğal bir şekilde adı zikretmeliyiz. Bu içimizde iyi niyetin oluşmasını sağlar. O hâlde, *mantranın* işlevi sınırlı ve ad da herşeyden önemli olduğu için öncelikli olarak *nāma-guruya* saygı gösterilmelidir, sonra *mantra-guruya* ve ardından diğer Vaişnava'lara.

RUHANÎ KARDEŞ OLAN GURULAR

Öğrenci: Bir ruhanî kardeşten ikinci inisiyasyonu almış olan bir adanmış, ruhanî kardeşini nasıl görmeli — ruhanî kardeş olarak mı yoksa *guru* olarak mı?

Śrīla Śrīdhara Mahārāj: Bu algılanması imkânsız bir şekilde aynı anda hem aynı hem de farklıdır. Genelde bu ruhanî kardeş, öğrencinin o anki durumuna göre, *guru* olarak görülür ancak eğer öğrenci bunu aşar ve geçmiş tarihe dönerse o zaman onu daha çok ruhanî kardeş olarak görür. Ama genelde, o anki durumunda, onu *guru* olarak, geri planda da ruhanî kardeş olarak görür.

Öğrenci: *Harināma* azat olma durumundan sonra devam eder dediniz. Bu durumda, *gāyatrī-mantra guru*, özgürlük noktasının ötesinde adanmış kulla herhangi bir faaliyet sürdürür mü?

Śrīla Śrīdhara Mahārāj: O Ruhanî dünyaya döndüğü zaman, kutsal adın zikri bile geri planda kalacaktır, öteki hizmetleri yerine getirme işlevi ise ön plana çıkacaktır. Bir kişi Lord'un ülkesine girince, kendisine orada Krishna'nın hizmetinde bir görev verilir ve bu da çok belirgin ve seçkin

bir görevdir. O zaman geldiğinde, ad arka planda kalır. Kişi *sakhya rasa* gibi belli bir *rasa*daki belli bir gruba katılınca, Subala veya Baladeva gibi bir grup lideri tarafından kendisine özel bir görev verilir. Yaptığı hizmet öncelikli olarak önem kazanır, ad ise arka plandadır, yardımcı olur, enerji verir. Ve orada herşey *guru* olarak görünür ama yine de bir hiyerarşi vardır. Bu bir aile yaşantısıdır. *Gurunun gurusu* oradadır ve öğrenci kendi patronunun emrinde çalışır, o patronun da kendi patronu vardır. Öğrenci kendisine en yakın üst kişiden talimat alır. Bu şekilde bir hiyerarşi vardır ve öğrenci yavaş yavaş bu türlü bir çalışmayla değişime uğrar. Herkes bir hizmetkârın hizmetindedir ve başlıca görevleri bu hizmetkâra ve emirlerine uymaktır.

Öğrenci: Pek çok adanmış bir kişinin nasıl iki *guruya* birden sahip olabileceğini anlayamıyor.

Śrīla Śrīdhar Mahārāj: Bunun nedeni onların resmî bir pozisyonda olmalarındandır, ama gerçek manevî farkındalık aşamasına geçtikleri zaman böyle bir dertleri olmayacak çünkü *gurunun* ne olduğunu anlayacaklar. *Guru* Krishna bilinci vermek üzere gelmiş olan kişi demektir. İnsan, böyle bir *gurunun* saygı görme nedeni olan öğretilerin gerçek özünü yakalayınca resmî ayırım azalacaktır. Kişi, *gurunun* bize vermek üzere geldiği ilahî aşk bağı ile sınıksız bağlanınca, nereden gelirse gelsin bunu kabul edecektir. Bunu muhalif değil aksine işbirlikçi, dostane bir ilişki olarak görecektir.

Dış görünüşte ayrı olsalar bile, kalp olarak her iki *guru* da birdir çünkü ortak bir nedenleri vardır. Birbirleriyle savaşmak üzere gelmediler; sadece şeytan'ın aracılılarıyla savaşmaya geldiler. Eğer *guruya* yaklaşma nedenimiz olan o gerçek şeyin farkına varabilirsek, o zaman *śikṣā-guru*, *dikṣā-guru* ve *vartma-pradarśaka-guru* ile olan ilişkimizde nasıl uyum sağlayacağımızı anlayacağız.

Bizler bütün *gurularımıza* sonsuz şükran borçluyuz. Bizler aciziz. Ne yapabiliriz? Onlar cömerttirler, sonsuz ölçüde vericidirler, benim koruyucumdurlar. Pek çok koruyucuya sahip olabilirim; onlar benim iyiliğimi gözetmekle görevliler, beni mahvetmeye gelmediler.

Öğrenci: Krishna yakınlarıyla, arkadaşlarıyla ve çevresindeki herşeyle birlikte iner. Bu *guru* için de geçerli midir?

Śrīla Śrīdhara Mahārāj: Evet, ama yakınları genellikle görevle gelmişlerdir; içlerinden çok azı onun ebedî refakatçisidir.

IŞIK SAÇAN VE KANIT GEREKTİRMEYEN

Öğrenci: Eğer *guru* karşımıza başka bir formda veya farklı bir bedende çıkarsa onu nasıl tanıyacağız?

Śrīla Śrīdhara Mahārāj: Sārvabhauma Bhaṭṭāchārya, Śrī Chaitanyadeva'nın bir enkarnasyon olamayacağını iddia etmişti. Gopīnath Āchārya ise karşılık olarak ona şöyle dedi, "Sen *śāstrayı* bilmiyorsun."

"Hayır, hayır," dedi Sārvabhauma. "Kutsal metinlerde, Lord'un *Kali-yugada* tezahür etmeyeceği, sadece üç çağda görüldüğü ve bu nedenle de Triyuga olarak bilindiği anlatılır."

Gopīnath Āchārya şöyle cevap verdi, "*Śāstra* hakkında çok şey bildiğini sanıyorsun, oysa *Kali-yuga avatārından Śrīmad-Bhāgavatam'da* ve *Mahābhārata'da* açıkça söz edilir. Bundan haberin yok mu?"

Sārvabhauma besbelli yenik düşmüştü, şöyle dedi, "Git ve *prasādam* ye, sonra gel ve bana öğret."

Daha sonra Gopīnath dedi ki, "Kişi çalışarak veya zekâsıyla Tanrı'yı anlayamaz, sadece Onun lütfuyla anlar."

**athāpi te deva padāmbhuja-dvaya-
prasāda leśānuḡrḡhita eva hi**

(*Chaitanya-charitāmṛta, Madhya 6.84*)

Bunun üzerine Sārvabhauma şöyle dedi, "Siz bu lütfā sahip olduğunuzu, benim ise olmadığını mı söylüyorsunuz? Bunun ardındaki mantık nedir? Siz Śrī Chaitanyadeva'nın bir enkarnasyon olduğunu söylediğiniz için onun lütfuna sahip olduğunuzu söylüyorsunuz. Ve ben bunu onaylamadığım için lütfā sahip değilim, öyle mi? Bunu nasıl kanıtlarsınız?"

Gopīnath Āchārya cevapladı:

**ācārya kahe, — “vastu-viṣaye haya vastu-jñāna
vastu-tattva-jñāna haya kṛpāte pramāṇa”**

(*Chaitanya-charitāmṛta, Madhya 6.89*)

"Tanrı'nın lütfuna sahip olduğu aşikârdır çünkü onu tanıyorum; siz ise sahip değilsiniz çünkü Onu inkâr ediyorsunuz."

Sorunuzun cevabı burada verilmiştir. Kendi içsel deneyimimiz, kendi içsel doyumumuz, gerçekle bağlantımız veya tanışıklığımız gerçek kanıttır; dıştan gelen hiçbir şey gerçek kanıt sağlayamaz.

Guru mahārāj'ımızın verdiği örneğe göre, eğer bir adam zindanın karanlığında doğmuşsa ve bir başkası, "Haydi gidip güneşi görelim," önerisinde bulunursa, o zaman mahkûm eline bir fener alarak şöyle diyecektir, "Ah, bana güneşi mi göstereceksin?"

"Evet. Gel benimle. Fenerini geride bırak. Güneşi görmek için fenere gerek yok."

"Beni kandırmaya mı çalışıyorsun? Işığın yardımı olmadan hiçbir şey görülemez."

Arkadaşı mahkumu yaka paça, zorla gün ışığına çıkarıp soracaktır; "Güneşi görüyor musun?" Mahkûm ise şöyle diyecektir, "Ah, güneş *bu* mu! Güneşi ancak güneş ışığı ile görebiliriz." Kişi gerçekle bağlantıya geçince bu türlü bir deneyime sahip olur. Ne hesap kitap, ne delil, ne şahit, sadece doğrudan deneyim Krishna'nın orada olduğunu kanıtlayabilir, aynı güneş gibi.

Śrīmad-Bhāgavatam'da şöyle denir, *ātmāparijñāna-mayo*: bilinçli zerre bile ışık saçar, kaldı ki Krishna. Belli bir kesim şöyle der, "Tanrı vardır. Hiç kuşku yok ki O mevcuttur." Diğerleri der ki, "Hayır, Tanrı yoktur, asla var olmadı." Bu tartışma boşunadır; yine de sürüp gider. Belli bir kesimde bu tartışmanın sonu gelmez. Gözleri olmayanlar güneşi göremeyeceklerdir. Onlar güneşin olmadığını söyleyeceklerdir.

**ātmāparijñāna-mayo vivādo
hy astīti nāstīti bhidārtha-niṣṭhaḥ
vyartha 'pi naivoparameta puṁsām
mattaḥ parāvṛtta-dhiyaṁ sva-lokāt**

(*Śrīmad-Bhāgavatam* 11.22.34)

[Yüce iradenin bilgisinden yoksun olan kişiler, bu dünyanın gerçek olup olmadığını tartışırlar. Onların dikkatleri her zaman bu maddesel doğanın ikiliklerini anlama çabasına yöneliktir. Böyle konular her ne kadar anlamsız olsa da Benden uzaklaşmış olanlar için bu tartışmalar asla son bulmayacaktır.]

Bu yanılğı, ruhun ve Yüce ruhun varlığını inkâr edenler için sürecektir. Oysa doğrudan deneyim sahibi olanlar için bir sorun yoktur: o mevcuttur! Ama güneşin varlığını kabul edemeyen baykuş kesimi için; güneş mevcut değildir.

Bunun gibi birşey. Birşey hakkındaki bizim kendi farkındalığımız onun varlığının en büyük delilidir: *vastu-tattva-jñāna haya kṛpāte pramāṇa*.

Bir kişi kör olarak doğmuş olabilir, ama eğer gözleri bir şekilde açılırsa çevrenin belli özelliklerini görmek onu şaşırtacaktır. Ama eğer kişi görüşe sahip değilse ne renk görür ne de şekil. Görüşe sahip olanlar şöyle hissederler, "Gerçeği nasıl inkâr edebilirim? Onu gördüm. Onu hissediyorum, o öylesine cömert, öylesine büyük ve iyi kalpli ki; Bunların hiçbirini inkâr edemem. Sen şanssızsın; göremiyorsun." Bazıları görür, bazıları göremez. Aynı yerde biri görür, diğeri göremez. Krishna'nın kendisini açmak istediği kişiler Onu görürler; diğerleri göremezler.

EVRENSEL FORM

Kuruların meclisinde Krishna, Duryodhana'nın taraftarlarına, Pāṇḍavalar ve Kauravalar arasında barış sağlanması önerisiyle gidince Duryodhana şöyle düşünmüştü, "İşte şimdi karşımıza altın fırsat çıktı. Eğer şu anda Krishna'yı hapse atabilirsem, o zaman Pāṇḍavalar kederlerinden ölürler ve onlarla savaşıma sorunu da ortadan kalkar." Kauravalar da bu komploya katıldılar ve Duṣṣāsana'ya şöyle dediler, "Git ve Krishna'yı bu iple bağla." Duṣṣāsana elinde iple geldi ve Krishna'yı bağlamaya çalıştı. Sātyaki, Krishna'nın refakatçisi oradaydı, kılıcıyla öfke içinde Duṣṣāsana'ya yaklaştı. Krishna sakince onun elini yakaladı ve Kendisini öylesine tezahür ettirmeye başladı ki Duṣṣāsana şaşkına döndü.

Duṣṣāsana Krishna tarafından sergilenen evrensel formu gördüğü zaman şöyle düşündü, "Karşımda bir sürü şekil beliriyor. İpi kimin üzerine atacağım? Kimi bağlayacağım?" Krishna tarafından evrensel formu içinde sayısız görüntü sergilenmişti. Bir tarafta Baladeva vardı, diğer

tarafıta da Arjuna ayakta durmaktaydı ve birçok saygın *ṛṣi* Krishna'nın adını zikrediyordu. Duḥśāsana şaşkındı. Bhīṣma ve Droṇa Krishna için övgüler söylemeye başladılar. Herkes şöyle düşünüyordu, "Bu nedir? Bu içinde sayısız çehreyle muhteşem bir görüntü!" Tüm atmosfer ilahî ruhla dopdoluydu. Sonra, Devaṛṣi Nārada ve bir çok *ṛṣi* Krishna'yı övmeye başladılar. Krishna evrensel formunu meclisin önünde böyle sergilemişti.

Dhṛtarāṣṭra kördü, ama onların Krishna'yı övmelerini duyabiliyordu, kendi kendine şöyle düşündü, "Etrafımda harikulade birşey oluyor, ama göremiyorum." Ve bu yüzden Krishna'ya dua etmeye başladı. "Ey Lord'um, lütfen şu an için körlüğümü yok et. Senin büyük tezahürünü görmek istiyorum. Daha sonra beni yeniden kör yapabilirsin, ama en azından şu anda körlüğümü al." Krishna ona şöyle dedi, "Körlüğünü yok etmeme gerek yok. Ben gör derim, görürsün." Yalnızca Lord'un iradesi sayesinde, fiziksel körlük bile Krishna'nın o büyük tezahürünün görülmesi için engel oluşturmadı. O hâlde Tanrı'yı fiziksel göz göremez; Onu sadece manevî göz görebilir. Ve Krishna'nın iradesiyle, Dhṛtarāṣṭra'ya geçici olarak manevî göz verildi. Körlüğü görmesini engellemedi ve Krishna'yı görebildi.

ULTRASONİK SES

İlahî olanı farketme yeteneği yukarıdan iner. Bizler Tanrı'yı maddesel duyularla göremeyiz. Kaldı ki sonsuzu görebilelim. Duyularımız öylesine sınırlıdır ki kulaklarımız sadece belli bir dalga boyunun sesini duyabilir. Bize güneşin, ayın ve bütün yıldızlarla gezegenlerin döndükleri ve şiddetli bir ses çıkardıkları söylenmiştir, ama kulaklarımız o yüksek seviyedeki ultrasonik sesi duyamaz. Ne de kulaklarımızla subsonik sesleri duyabiliriz. Gözlerimiz

sadece belli bir dalga boyundaki ışığı farketmek üzere tasarlandı. Ne ultraviyole ışınları görebiliyoruz, ne de kızıl ötesi ışınları. Maddesel duyularımız belli bir algılama boyutuyla sınırlıdır.

Öğrenci: *Guru* öğrencilerini tanrı katına götürme sorumluluğunu kabul etmiştir. Bu bakımdan, *guru* ayrıldığı zaman öğrenci *guru*yla bağlantıyı nasıl sağlar?

Śrīla Śrīdhar Mahārāj: Bakın, bu aynı noktaya gelir. *Guru* kimdir? Ve neden o kişi *gurudur*? *Guru*, *śāstra* ve *sādhu* birdir ve aynı şeydir, bunu takdir etmemiz gerekir. Aksi hâlde, ileriye doğru yürüyüşümüz salt gözlerimize görünenle mi garanti edilir? Manevî öğretmenimizin fotoğrafı, gerçek *guru* ile bir miktar bağlantılı olsa da *gurumuz* değildir. Kişinin göz deneyimi ve kulak deneyimi deneyimin tamamı değildir. Gerçek deneyim sözler yoluyla, *gurunun* verdiği düşüncedir. Krishna bilinci odur.

Eğer Krishna bilincine gerçekten ilgi duyuyorsam, herşeyi ona göre uyarlamalıyım. Aksi hâlde *gurunun* bana vermek için getirdiği gerçek şeyi kaçırsam, herşey sıkıcı put ibadetinden ibaret olur. Salt formun peşine takılmak puta tapmaktır. Çok fazla insan formu var; neden o kişi *guru* oldu? Çünkü o aracıdır, manevî bilginin aktarıcısıdır. Her yerde sınanacak olan ölçüt budur. Bu sınavı hemen her yerde uygulayın. Krishna bilincine gelmemize neden olan ilgi nedir? Ve Krishna bilinci nedir? Bu bakımdan, forma çok fazla da önem vermemeliyiz.

DİN ORMANI

Öğrenci: Dünyada neden o kadar çok sayıda farklı din var?

Śrīla Śrīdhar Mahārāj: *Śrīmad-Bhāgavatam*'da Uddhava da benzer soruyu sordu, "Neden din adına dünyada bu

kadar çok 'izm' var. Burada bulunan her 'izm' tek başına beni amaca götürecektir mi? Yoksa belli bir sıralama mı var?" Krishna şöyle dedi, "Yaratılış başladığında dinin gerçeklerini Brahmā'nın, yaratıcının kalbine aktardım ve o bilgi Brahmā'dan onun öğrencilerine ulaştı. Ancak elde ettikleri şey öğrencilerin farklı kapasitelerine göre, başkalarına nakledilirken bir miktar değişti. Ben Brahmā'ya verirken, o bilgi tekti. Brahmā öğrencilerine anlattı ve onlar da bu bilgiyi kabul ettiler, ama bazı değişiklikler oldu. Onlar da kendi öğrencilerine aktarınca daha fazla değişime uğradı." Maddesel mekânın bozma özelliğine bağlı olarak kayboldu. Bir etken alıcının farklı oluşudur, diğeri ise öğretici zincirindeki farklılıktır.

Böylece gerçek, zaman içerisinde değişime uğradı ve şimdi görüyoruz ki din dünyası vahşi bir ormandır. Bazıları acı çekmeye, bazıları başıbaşa, bazıları şuna, bazıları ona önem verirler. Din dallanıp budaklandı. Değişime uğramış, çökmekte olan bu görüşlere tepki olarak insan zihninin ürünü olan ateizm gibi düşmanca görüşler ortaya çıktı. Sonuç olarak, şu anda karşımızda vahşi bir orman var.

Krishna dinin ilkelerini yeniden kurmak için ara sıra görünür: *yadā yadā hi dharmasya glānir bhavati*. Din aşırı derecede yozlaşınca Krishna yeniden gelir veya "Git ve düzelt," diyerek temsilcisini gönderir.

Dinsel farklılıklar kaçınılmazdır, ancak gerçeğin hakiki içsel anlamını yakalayabilen kişi kurtulur. Diğerleri ise yanlış yönlendirilirler ve kurtulmaları hayli zaman alır. Kişi bir kez güvenilir bir *guru* ile gerçek bir ilişkiye sahip oluncaya yolunu kaybetmez. Krishna, Uddhava'nın sorusunu *Śrīmad-Bhāgavatam*'ın Onbirinci Kanto'sunda bu şekilde cevapladı, bu cevap oldukça açıktır; ne mantık dışıdır, ne de dogmatiktir. Eğer bizler samimi isek, yolumuzu şaşırmayız.

YAŞLI BAYAN VE MOLLA

Her öğrenci *gurunun* tavsiyesinin gerçek ruhunu yakalayamaz. Bir öykü vardır. Bir müslüman molla, düzenli olarak Kuran açıklaması yapardı. Kendisini dinleyenler arasından yaşlı bir kadın köşedeki yerini alır ve molla Kuran okuduğu sürece sessiz sessiz ağlardı. Göz yaşları yanaklarından süzülür dururdu, öyle ki bir gün molla bayanın yoluna çıktı ve ona sordu. "Konuşmalarında sizi bu kadar etkileyecek ne buluyorsunuz? Ne zaman gözüm size ilişse gözlerinizden yaşlar boşandığını görüyorum. Konuşmalarında sizi böylesine duygulandıran şey nedir?"

Bu soruya yaşlı kadın şöyle cevap verdi, "Bir zamanlar dişi bir keçim vardı ve sakalı da tıpkı sizinkine benziyordu. Otlarken başı otların üzerinde aynı sizin başınız gibi hareket ederdi. Siz bana sevgili dişi keçimi hatırlatıyorsunuz. O bana karşı sevgi doluydu. Gözyaşı dökmeden onu düşünmeye katlanamıyorum ve bu amaçla, konuşmanızı izlemeye geliyorum."

Krishna Şahsen geldi ve pek çoğu tarafından farkedilmeden gitti. İsa'nın durumunda da, on iki öğrencisinden biri olan Yahuda bir haindi. İsa hayal kırıklığı içinde dedi ki, "Bana ihanet edecek olan kişi siz on iki kişinin arasında bulunuyor." O hâlde, büyük bir adamın yanındayız diye herşeyi elde ettiğimizi, herşeyi öğrendiğimizi mi düşünmeliyiz? Bu o kadar kolay birşey değil. Bizlerin sonsuzla sadece belli belirsiz bir ilişkimiz vardır ve o birikimle devam etmemiz gerekir. Herşeyi elde ettik diye düşünmek aslında ters bir duygudur. Sonsuza yaklaşan kişi hiç bir yerde olmadığını gitgide daha fazla anlayacaktır. Belirtiler bunun tam tersi olacaktır. Kuşkusuz yine de, inancımızdan güç alarak, cesaretle kendimizi onaylamamız gerekir: "Söylediğim şeyler doğrudur."

Newton'a çağdaşları "Sen bilginin en üst zirvesine eriştin," dediler. O öylesine muhteşem bir buluş yaptı ki kendi döneminin insanları onun *sarvajña*, herşeyi bilen olduğunu düşündüler. Onun tüm bilgi dünyasını aştığını düşündüler. Oysa Newton şöyle dedi, "Ben sizden iyi biliyorum, çünkü bilgi okyanusunun kıyısında sadece çakıl taşı topladığımı idrak ettim. Hepinizden daha bilgili olduğumu görüyorum çünkü siz benim tüm bilgiyi aştığımı söylüyorsunuz, oysa ben biliyorum ki uçsuz bucaksız bilgi okyanusunun sonu gelmez. Ben sadece onun kıyısına dokundum. Bütün bildiklerim bundan ibaret." Sonuç olarak, bu da bir onaylama, yani ben sizden daha bilgiliyim, çünkü biliyorum ki bilginin sonu gelmez, sizler ise bilginin sonu geldi dediniz.

Sonsuzun yapısı böyledir. Sonsuzla uğraşacak kişinin kendi zayıflığının idrakinde olması gerekir. Ancak o zaman sonsuzdan ışık elde edebilir. *Gurudevanın* sözlerini anlamak çok da kolay değil. *Gurudeva* sonsuzdur. Sözlerinde de sonsuzu irdeler. Bize vermek istediği şeyi hallettiğimizi düşünüp sınır koyamayız. Bizler öğrenciyiz ve sonsuza dek öğrenci kalacağız.

Öğreti Zinciri

Brahmā-Madhva-Gauḍīya Sampradāya

एवं परम्पराप्राप्तमिमं राजर्षयो विदुः ।

Bhagavān Śrī Krishna
|
Brahmā
|
Nārada
|
Vyāsadeva
|
Madhvācharya
|
Padmanābha
|
Nṛhari
|
Mādhava
|
Akṣobhya
|
Jayatīrtha
|
Jñanasindhu
|
Dayānidhi
|
Vidyānidhi
|
Rājendra
|
Jayadharmā
|

Devamī bir sonraki sayfada

Eğitim Veren Manevî Öğretmenler

Adanmış: Öğreti zinciri ilkesi nasıl işler açıklayabilir misiniz? Öğretinizde, bilginin doğru anlaşılması için Tanrı'nın Kendisinden başlayan kesintisiz bir zincir olmalı diye bir izlenime sahiptim. Ancak Bhaktivedānta Swāmī Prabhupāda'nın *Bhagavad-gītā*'sını okuduktan sonra sistemin elli yüzyıl yaşında olmasına rağmen, öğretti zincirinin sadece otuz sekiz isim içerdiğini gördüm. Bu tam liste midir, yoksa bazı isimler atlandı mı? Bu gözle görünür tarihsel çelişkileri nasıl anlamalıyız?

Śrīla Śrīdhara Mahārāj: Bizim *guru-paramparā*mız, öğretti zincirimiz, ideali izler, bedeni değil; eğitim veren manevî öğretmenlerin zinciridir, resmen inisiyasyon verenlerin değil. Śrīla Bhaktisiddhānta Saraswatī tarafından *guru-paramparā* üzerine yazılmış olan şarkıda bundan şöyle söz edilir:

**mahāprabhu śrī chaitanya, rādhā-kṛṣṇa nahe anya
rūpānuga janera jīvana**

Krishna bilincinin en üstün gerçeği, *śikṣā-guruların*, eğitim veren manevî öğretmenlerin kanalından aşağıya iner. Doğru çizgide farkındalık düzeyine sahip olanlar öğretti zinciri listemize alınmışlardır. Bu *dīkṣā-guru paramparā* zinciri, resmen inisiyasyon veren *gurular* zinciri değildir.

Dīkṣā yani inisiyasyon az çok resmi birşeydir; esas olan *śikṣā*dır, yani manevî eğitimidir. Ve eđer *śikṣā* ve *dīkṣā gurularımız* yani eğitim ve inisiyasyon veren manevî öğret-

menlerimiz aynıysa o zaman çok şanslıyızdır. Farklı derecelerde manevî öğretmenler vardır. Kutsal metinlerde, *gurunun* göstergeleri ve öğrencinin göstergeleri açıklanmıştır; *guru* pek çok yönden nitelikli olmalıdır, öğrenci de nitelikli olmalıdır. Dolayısıyla, ilişkiye girdikleri zaman ortaya arzu edilen sonuç çıkar.

Bizler nerede bulursak bulalım Krishna bilinci ile ilgileniyoruz. *Bhagavad-gītā*'da ve özellikle de *Śrīmad-Bhāgavatam*'da Krishna şöyle der, "Ben Krishna bilinci hareketini başlatırım, ancak zamanla maddesel dünyanın yıpratıcı etkisiyle zayıf düşer. Belli ölçüde azaldığını anlayınca, dönerim ve taze bir hareket başlatırım. Ve yine, çevrenin olumsuz etkisiyle yozlaştığını görürsem, yolu temizlesin ve taze enerji versin diye, Krishna bilinci hareketime taze yatırımda bulunsun diye Kendi temsilcilerimden birini gönderirim."

Krishna bilinci nedir? Bilginin düzeyini incelemeliyiz. *Guru* öğrencisine Krishna bilincinin gerçekten ne olduğunu okuma kapasitesi vermeye çalışmalıdır. Krishna bilinci ticaret değildir; kimsenin tekelinde değildir. Samimi ruhlar, nerede karşılırlarına çıkarsa çıksın, Krishna bilincinin ne olduğunu takdir edebildikleri için şans yıldızlarına teşekkür etmelidirler.

Adanmış: Öğreti zincirimizin tarihinde, resmen öğrenci kabul etmek üzere inisiasyon veren *gurunun* bulunmadığı bazı boşlukların var oluşunu nasıl izah edeceğiz?

MANEVÎ IŞIK YILLARI

Śrīla Śrīdhar Mahārāj: Bizler maddesel bağlantıyla ilgilenmiyoruz. Aracı, bizim genelde sandığımız gibi, etten kemikten değildir. Bilimsel düşüncenin gelişimini incelerken önemsiz bilim adamlarını bir kenara bırakarak

Newton'u Einstein'e bağlayabiliriz. Bilimin gelişimini Galile'den başlatıp arada yer alanları göz ardı ederek Newton'a ve sonra da Einstein'a getirebiliriz. Eğer *onların* katkıları hesaba katılırsa, o zaman bütün şey hesaba katılmış demektir, daha az önemi olan bilim adamları dışarıda bırakılabilir. Uzun bir mesafenin haritası çıkarılırken yakın istasyonlar atlanabilir. Bir gezegenle diğeri arasındaki ölçü birimi ışık yılıdır; mesafe ışık yılı olarak ölçülür, mil mil ya da metre metre değil. Öğreti zincirinde yalnızca çizgimizdeki büyük kahramanlar önemli kabul edilirler.

Adanmış: *Guru-paramparā* hakkında zihnimde hâlâ açıklığa kavuşmayan bir soru var. Baladeva Vidyābhūṣaṇa ve Jagannātha Dāsa Bābājī arasında yaklaşık yüz yıllık bir boşluk var. Nasıl oluyor da *guru-paramparāmızdaki* bu iki *guru* arasında listede kimseye yer verilmiyor?

Śrīla Śrīdhar Mahārāj: Manevî çizgiyi dikkate aldığımız zaman maddesel değerlendirmeleri unutmamız gerekir. Burada bu mekânda manevî akım sürekli olarak maddesel engeller tarafından bozular ve kesilir. Gerçek, maddesel bir akış tarafından kesildikçe ve karışarak değişime uğradıkça Krishna, gerçeği önceki saf hâline getirmek üzere o dönemde ortaya çıkar (*yadā yadā hi dharmasya glānir bhavati bhārata*). Bu girişim Lord ve Onun adanmış kulları tarafından daima yapılmaktadır.

Manevî gerçeğin akışı canlı bir şeydir, ölü bir şey değil. Lord'un keskin gözü her an başlarımızın üzerindedir ve akımı saf ve var gücüyle akar durumda tutmak gerektiğinde, yukarıdan yardım gelir. Krishna Arjuna'ya der ki, "Sana bugün söylediğim şeyi uzun yıllar önce Vivasvān'a söylemiştim. Şu anda, maddesel düşüncenin etkisiyle o gerçek kirlenmiş bulunuyor; bu nedenle aynı şeyi bugün sana yeniden söylüyorum."

DİNSEL MUTASYONLAR

Burada maddesel dünyada, maddesel düşünce, manevî akımı her an yozlaştırır; gerçeğin saflığı devamlı olarak bozulur. Bu bakımdan, gerçeği başlangıçtaki saf duruma getirmek için bazen Krishna Şahsen gelmek zorunda kalır ve bazen de gerçeği ilk baştaki saf hâline getirsin diye Kendi özel temsilcisini gönderir.

Gerçek, *māyā*nın yani yanıltıcı enerjinin etkisiyle yeterince örtüldüğü, bozulduğu ve mutasyona uğradığı zaman Lord'un kulları veya Lord'un Kendisi tarafından onu canlandırmak ve önceki saf düzeye getirmek için bir girişimde bulunulur. Burada bu yanlış anlamalar dünyasında gerçeğin değişmeden veya kesilmeden sürmesini bekleyemeyiz. Bu imkânsızdır.

Akıllı olanlar bu ilkeleri günlük yaşantıya nasıl uygulayacaklarını anlarlar. Farzedin ki bir tarih yazıyoruz: tarihteki başlıca karakterleri belirleriz, yeterince nitelikli olmayanları kenara koyarız ve hanedanı önem sırasına göre başlatırız. Atlanabilir olanlardan söz edilmez. Aynı şekilde manevî gerçeğe gerçekten susamış olanlar saf ruhanî miras çizgisini görmek isterler. Nerede bulabileceklerini araştırırlar, hanedanın kahraman öğretmenlerini bir araya getirirler ve "İşte bizim çizgimiz budur," derler.

Öğreti zinciri bedensel bir zincir değildir. Bazen vardır, bazen yok olur ve ancak iki veya üç nesil sonra ortaya çıkar, aynı Prahlāda Mahārāj'ın durumunda olduğu gibi. O büyük bir adanmıştı, oysa oğlu şeytandı; daha sonra torunu yine adanmış bir kuldu. Hatta fiziksel çizgide bile böyle kesintiler karşımıza çıkar. Manevî çizgide de gerçek kanalının, *māyā*nın yani yanılgının etkisi altında kaldığını görürüz. Bu bakımdan, uzmanlar çizgideki önemli şahsiyetleri bulup çıkaracaklardır.

KOPERNİK, GALİLE, NEWTON VE EİNSTEİN

Farzedin ki bir bilim adamı bazı gerçekleri araştırıyor. Birkaç nesil sonra, bir başka bilim adamı gelir ve ipi eline alır, araştırmaya onun bıraktığı yerden devam eder. Sonra birkaç nesil daha geçince bir başkası gelip ipi alır ve araştırmayı sürdürür. Eğer o belli araştırmanın, içinden geçerek geliştiği gerçek kanalı kavramamız söz konusuysa, o araştırmanın ortaya çıkmasında yardımcı olan önemli düşünürleri incelememiz gerekir.

Galile başlamadan önce Kopernik'in bir katkıda bulunmuş olduğunu görüyoruz, ardından Newton gelir. Sonra bir süre için bir boşluk olabilir ve Newton'dan Einstein'ın aldığını görürüz.

Bu şekilde, bir boşluk olabilir, ama o ip devam ettirilir. Akıllı bir adam bunun belli bir kişiyle başladığını, sonra başkasına geçtiğini ve nihayet buraya ulaştığını anlayacaktır. Doğru araştırma çizgisi budur. Dolayısıyla aynı şey manevî çizgi için de geçerlidir.

Bu basit noktayı anlayamayanlar fiziksel değerlendirmeler tarafından yönlendirilirler. Asıl manevî gerçeğin ne olduğunu anlamazlar. Onlara göre fiziksel süreklilik *guru-paramparād*ıdır. Oysa manevî gözleri açık olanlar şöyle derler, "Hayır. İlk *āchārya*da olan ikincide veya üçüncüde bulunmaz. Ama aynı saflık derecesi dördüncü *āchārya*da yeniden karşımıza çıkar." Mahāprabhu'nun *Gauḍīya Sampradāya*'sı tektir ve o gerçek çizgiye her kim katkıda bulunursa kabul görür.

Śrīla Baladeva Vidyābhūṣaṇa'nın *sampradāyaya* katkısı, çizgideki diğer büyük kahramanlardan daha az önemli değildir. O fiziksel anlamda başka bir çizginin, Madhvā *sampradāyanın* üyesi olabilir, ancak onun, özellikle de *Vedānta-sūtra* yorumu ile insanları *Gauḍīya Vaiṣṇavism*'e

Śrī Rāmānujāchārya

Śrī Madhvāchārya

çekme şeklindeki katkısı, soyları inceleyen öğrenciler tarafından göz ardı edilemez. Dolayısıyla, onun düşüncesinin ruhanî çizgimizdeki derecesi, özü ve saflığı dikkate alınarak yapmış olduğu katkı *āchāryalarımız* tarafından kullanılmıştır.

Śāstra-guru, śikṣā-guru, dīkṣā-guru ve *nāma-guru* hepsi bir arada ele alınır; böylece bizi kurtarmak için, en üstün gerçeğin o dünyadan bu dünyaya akışını korumak için, bizlere gerçek bir kanal verilmiştir. Bu politika *āchāryalar* tarafından uygulanmıştır. Nerede bir katkıyla karşılaşmışsak, yani Krishna'nın iradesiyle nerede öğretiye en üstün katkı sağlanmışsa, onu kabul ettik. Onun için, *śāstra-guruyu, śikṣā-guruyu, dīkṣā-guruyu, mantra-guruyu, nāma-guruyu* — hepsini *gurumuz* olarak kabul ederiz.

Vaiṣṇava'ların farklı bir okuluna başkanlık yapmış olan Rāmānuja'ya saygı gösteririz, fakat bir *sahajiyāya*, sadece fiziksel olarak Mahāprabhu'nun çizgisinde olan, Mahāprabhu'nun gerçek öğretilerini değiştiren ve bozan

Śrī Nimbārkāchārya

Śrī Viṣṇuswāmī

bir taklitçiye saygı göstermeyiz. Taklitçiler kabul görmezler. Her ne kadar fiziksel olarak Mahāprabhu'nun ve Rūpa ile Sanātana'nın çizgisinde olsalar da, çizginin asıl ruhunu yargıladığımızda hiçbir yerde olmadıklarını görürüz. Onların Mahāprabhu ile olan bağlantıları sadece fiziksel taklitten ibarettir.

Öte yandan, Rāmānuja'nın Vaiṣṇavism'e hatırı sayılır bir katkıda bulunmuş olduğunu görürüz, Madhvāchārya Vaiṣṇavism'e yeterli katkı sağlamıştır, Nimbārka da kendi katkısını yapmıştır, bu nedenle gereksinimimize bağlı olarak onları da kabul ederiz. Ama bizler sözüm ona fiziksel akım bekçilerine karşıyız çünkü orada olan ne varsa değiştirilmiş ve bozulmuştur.

Bir ata sözü vardır. "Hangisi daha yararlıdır: burun mu yoksa nefes mi?" Akıllı olanlar nefesin burundan daha önemli olduğunu söyleyeceklerdir. Yaşamı sürdürmek için burun kesilebilir ama nefes devam ediyorsa, kişi yaşayabi-

lır. Biz nefesin burundan daha fazla öneme sahip olduğunu düşünürüz. Fiziksel form insanları yanlış yönlendirerek gerçekten uzaklaşmalarına ve farklı bir yön izlemelerine neden olur.

Āchāryalık sisteminde beden bağlantısının önemli olduğunu düşünmüyoruz. Bu manevî bir akımdır, beden akımı değil. Hatta gerçek bir adanmışın öğrencisi adanmış olmayabilir. Bunu kabul ediyoruz, çünkü görüyoruz ve Lord'un Kendisi de *Bhagavad-gītā*'da (4.2) şöyle der:

**sa kāleneha mahatā
yogo naṣṭah parantapa**

"Akım, bu maddesel dünyanın etkisiyle bozulmuştur." Çizgide olanlardan bazıları etki altında kalırlar, yoldan çıkarlar ve hatta kulluktan ayrılırlar. Bu yüzden fiziksel zincir vasıtasıyla devamlılığı sağlamak kabul edilecek güvenli bir ölçüt değildir. Bizler manevî bilginin sadece akımını izlemeliyiz.

Onu nerede bulursak bulalım kabul etmeliyiz, ister Rāmānuja, Madhvā, ister Nimbārka *sampradāyadan* gelsin. Onlardan aldıklarımız gerçek oldukları sürece kabul etmeliyiz ve kendi geleneğimizin sözde takipçileri eğer salt taklitçilerse reddetmeliyiz. Bir siyasi liderin oğlu

Baladeva Vidyābhūṣaṇa, Vedānta felsefesi üzerine *Govindabhāṣya* yorumunu sundu. Aydınlik düşüncesi *sampradāyamıza* değerli bir katkıdır.

siyasi bir lider olmayabilir üstelik siyasi lider siyaset zincirinden gelmiş olabilir ve kendi oğlu elverişli ortamda yetişmiş olsa da kabul görmeyebilir. Bir doktorun oğlu doktor olmayabilir. Öğreti düzeninde de herkesin aynı düzeyde olmayabileceği olasılığını kabul etmeliyiz. Aynı düzeyde olmayanlar reddedilmelidir.

Ve eğer gerçek somut olarak başka yerde bulunuyorsa, o kabul edilmelidir. Nerede adanmışlık ve Śrī Chaitanya Mahāprabhu hakkında doğru algılama varsa, *gurumuz* oradadır. *Gurumuz* kimdir? O fiziksel formda karşımıza çıkmayacaktır; Śrī Krishna Chaitanya Mahāprabhu'nun bizleri kurtarmak için aktardığı saf düşünce ve anlayışın beden almış hâlini nerede bulursak *gurumuz* oradadır.

Baladeva Vidyābhūṣaṇa, Madhvā *sampradāyaya* çok yakındı. Ama Visvanātha Chakravarti Thākura ile bağlantı kurunca, Gauḍīya Vaiṣṇavism'e büyük ilgi gösterdi. O *Śrīmad-Bhāgavatam* ve Jīva Goswāmī'nin *Ṣaṭ-Sandarbhā*'sı üzerine yorum da yapmıştır. Ve o aydınlık düşünce *sampradāyamıza* değerli bir katkıdır. Onu dışlayamayız. O bizlerin *gurusudur*.

Öte yandan, eğer kendi akrabalarım *gurumu* veya Mahāprabhu'nun hizmetini tanımıyorsa onları dışlamalıyım. Śrīla Bhaktisiddhānta Prabhupāda *śikṣā-guru paramparayı* bu şekilde açıklamıştır. Nerede Tanrı sevgisi ve desteğinin akışının olağanüstü çizgisini bulursak önünde eğilmeliyiz. Bu çizgi zikzak şekilde ortaya çıkabilir ama yine de bu benim *gurudevamın* çizgisidir. Bu şekilde kabul edilir. Bizler özü istiyoruz, formu değil.

GERÇEĞİN ZIKZAK ÇİZGİSİ

Biz bütün sosyal kaygıları ve başka pek çok prangayı terk ettik. Ne için? Mutlak Gerçek için. Onu nerede bulur-

sam önünde başımı eğmeliyim. Ve eğer yüce bir ruh bize gösterirse ki, "Seni susuzluğunu gidereceğin yere ulaştıran yol budur. Yol bu şekilde zikzaklıdır," bunu kendi çıkarımız için kabul etmeliyiz. Bizler şekle değil öze tapanlarız. Eğer manevî özün akışı başka yoldan gelirse, oysa ben amaca ulaşmak için bu yoldan gitmeye çalışmalıyım diye düşünürsem, fiziksel şeye yapışıp kalmak yalnızca kıskançlık ve kör inattır. Kendimizi bu maddesel kirlilikten kurtarmalıyız ve manevî gerçeğin değerini anlamaya çalışmalıyız. Buna daima hazırlıklı olmalıyız. Kendi çıkarımız için gerekli olanı izlemeliyiz.

Ben A,B,C veya D'nin hizmetkârı değilim. Ben Mahāprabhu'nun hizmetkârıyım. Lord'uma ulaşmak için bu yöne, o yöne veya olumlu olan herhangi bir yöne dönmek zorunda kalabilirim. Nerede Lord'umun varlığını en yoğun şekilde hissedersen, o yöne yönelmeliyim. Bizler o şey için yola çıktık, moda veya formalite için değil; bu bizim davamızı engeller.

Krishna der ki, *sarva-dharmān parityajya, mām ekaṁ śaraṇaṁ vraja*. Onu nerede bulursak o yöne koşmalıyız. Yön her zaman düz olmayabilir, zikzak çizebilir, ama eğer Krishna o taraftan geliyorsa oraya koşmalıyım. Ve yine bu tarafta görünüyorsa, bu tarafa koşmalıyım. Benim çıkarım Onunladır. Kuşku duyamayız, "Neden Krishna burada göründü ve neden orada görünüyor? Bu kuşkulu bir durum olabilir, onun için bu tarafta kalmalıyım." Hayır. Eğer gerçek olan şeye, doğru şeye içtenlikle değer veriyorsam o tarafa gitmeliyim, Krishna'nın tarafına.

Eğer körsem, bu ayrı bir konudur. O takdirde, yeteneksizliğim nedeniyle acı çekmeliyim. Ama, eğer kişi doğru anlama yeteneğine sahipse nereden yardım alabilirse oraya koşar. Eğer bir adam tekneyle bir akıntıyı geçiyorsa ve

kendisini tehlikede görürse, hangi taraftan yardım gelirse o tarafa dönmelidir.

Śiva'ya ibadet ederken, Narayan'ın özel üstünlüğünü anlayınca Śiva'ya mı bağlı kalmalıyız? Ve eğer Nārāyaṇa'ya ibadet ederken bize Krishna'nın üstünlüğü gösterilmişse Nārāyaṇa'ya ibadet etmeyi sürdürmeli miyiz? Krishna'nın *Bhagavad-gītā*'sından *Śrīmad-Bhāgavatam*'a geçmeye çalışmamalı mıyız? Kişi şöyle düşünebilir, "Ben *Bhagavad-gītā*'yı okudum, *Gītā*'da konuşan Krishna'yı sevdim." Sonra *Śrīmad-Bhāgavatam* bize verilince, *Gītā*'daki Krishna'ya mı saplanmalıyız, yoksa *Śrīmad-Bhāgavatam*'daki Krishna'ya mı gitmeliyiz? Eğer çıkarımız Krishna'daysa, O nerede görünürse Onun tarafına koşmalıyız.

Bṛhad-bhāgavatāmṛta'da, Gopa-kumāra'nın Gopāla *mantrayı* zikrederek zaman içerisinde, nasıl bir mertebeyi bırakıp bir sonrakine ilerleyişinin öyküsü anlatılır. Orada, adanmışlığın basamağı *karma-kāṇḍa brāhmaṇadan*, adanmış krala, sonra Indra'ya, sonra Brahmā'ya, sonra Śiva'ya, ondan Prahlāda'ya, sonra Hanumān'a, sonra Pāṇḍava'lara, sonra Yādava'lara — Uddhava'ya ve nihayet *gopilere* uzanır.

Gopa-kumāra bu zikzak yoldan ilerliyor. Arayışının içtenliği susuzluğunu gidermiyor. Bu taraftan o tarafa ve yukarıya gidiyor. Dolayısıyla, hepsinin *guru-paramparāları* vardır. Prahlāda'nın *guru-paramparāsı* var, Hanumān'ın *guru-paramparāsı* var, Pāṇḍava'ların *guru-paramparāsı* var, Mahādevanın *guru-paramparāsı* var. Hepsinin kendi *guru-paramparāları* var. Brahmā ve Mahādeva kendileri *gurudurlar*; onlar kendi *guru-paramparā çizgilerinin* yaratıcılarıdır, ama Gopa-kumāra onları da aşar. Neden? Susuzluğu Vṛndāvana'ya gidene kadar geçmediği için. Bu bakımdan *Bṛhad-bhāgavatāmṛta* bize *guru-paramparā çizgisini*, veya araştırmamızın, arayışımızın gerçek çizgisini gösterir.

Eğer samimiyetle doğru gerçeği arıyorsak, o zaman gittiğimiz her yer bizim gelecekte daha fazla vaaz vermemiz için deneyimize katkıdır. Bütün içtenliğimizle, susuzluğumuzun orada giderileceğini umduğumuz bir yere gidersek, ama orada giderilmediğini anlarsak, huzursuzluk hissedimiz ve Lord'un lütfuyla, daha üst bir gerçekle bağlantı gelir ve susuzluğumuzun orada giderileceğini düşünüp farklı yere gideriz. Zaman içerisinde yine tatminsizlik duyarız, daha üst birşeye olan ihtiyaç ortaya çıkar ve daha ileriye gideriz. Bu şekilde pek çok *guru-paramparā*lar aşarız ta ki Śrī Chaitanya Mahāprabhu tarafından verilen Krishna'nın *Vraja-līlāsı*nı elde edinceye kadar.

Moda veya form bizi ilgilendirmez; eğer asıl gerçeği istiyorsak, o zaman o gerçek nerede bulunursa onu kabul etmeliyiz. Mahāprabhu şöyle der:

**kibā vipra, kiba nyāsi śūdra kene naya
yei kṛṣṇa-tattva-vettā, sei 'guru haya**

(*Chaitanya-charitāmṛta, Madhya 8.128*)

"Eğer kişi Krishna bilimini biliyorsa, kast ya da sosyal durumuna bakmadan *guru* olabilir." Bazen velimiz, babamız olmayabilir. Rehberimiz babamız değil amcamız olabilir. Bu mümkündür. Çıkar çizgisi en önemli şey olarak kabul edilmelidir. Dolayısıyla çizgimiz *śikṣā-guru paramparā* çizgisidir.

Ben manevî anlayışına sadece resmi olarak değil gerçek anlamda yardımcı olanların hepsine minnettarım. Kim bu maddesel dünyaya bizi bağlayan esaret düğümlerini çözüyorsa, bize ışık tutuyorsa ve içsel anlayış ve doyma olan susuzluğumuzu gideriyorsa o kişi bizim *gurumuz*dur. Bu şekilde, bütün bu ruhanî öğretmenlerin katkıları-

la yaşıyoruz. Onların hepsi bizim *sikṣā-gurularımızdır*. Tüm Vaiṣṇava'lar eğitim veren manevî öğretmenlerimiz sayılırlar. Bizim manevî yaşamımız onların katkısıyla sürebilir. Ancak taklitçileri kabul etmiyoruz. Onlar bizim düşmanımızdır, *asat-saṅgadır*, kötü ilişkidir. Onlar bizi anlayış ve ilerlemenin gerçek yolundan uzaklaştırırlar.

Samimi kalplerimize sormalıyız, "Manevî yaşamın yararını gerçekten kimden alıyorum?" En iyi yargıç samimi bilincimizdir, şekil değil. Eğer bir toprak kaptaki Ganj suyu varsa ve eğer altın bir kaptaki normal su varsa hangisini seçmeliyiz? Bu durumda, akıllı olan insan sınıfı, toprak kaptaki kutsal Ganj suyunu alır. O hâlde asıl önem kaba değil muhteviyata verilmelidir.

BEN BU BEDEN MİYİM?

Ben bu fiziksel beden değilim. Eğer fiziksel *guru-pa-ramparāya* çok fazla bağımlı hâle gelmişsem o zaman kendi fiziksel kimliğim sorgulanmalıdır. "Ben kimim? Ben bu fiziksel beden miyim?" Eğer manevî isem, o zaman manevî ortamda ruhanî gözlerle bakmalıyım ve karşıma çıkan ve gerçekten Mahāprabhu'nun yolunu izleyen kim olursa peşinden gitmeliyim.

Pāṇḍavalar Himalaya'lara çekildikleri zaman, Yudhiṣṭhira Mahārāj önden gidiyordu. Kimse düşeceklerine inanmazdı. Arjuna kardeşlerinin yere düşmesine inanmadı. Ama Arjuna da düştükten sonra, bir köpek Mahārāj Yudhiṣṭhira'yı izleyerek yoluna devam etti. Ruhanî amaca doğru yolculukta pek çok kişinin yolda düştüğünü görebiliriz, ama yine de biz amaca ulaşmaya çalışmalıyız. Yardım için karşıma kim çıkarsa onunla giderim.

Bazı kişiler elenebilirler; hatta *madhyama-adhikārī guru* bile düştüğü zaman bazen elenebilir. Bu hoş birşey

değildir, fakat önde giden, beni ileriye götüren *gurum* bile düşebilir. Bu durumda, taze enerji ile, Lord'un yardımı için dua ederek devam etmeliyim. Yolculuğumuzda böyle bir felaket bile olabilir. Ama yine de cesaretimizin kırılması gerekir. Bazen tek başına, bazen beraber yola devam etmeliyiz.

Önce *sukṛti* olmalıdır, yani birikmiş meziyet; ardından ise *śraddhā* yani inanç bize rehberlik eder. İnancın niteliği incelenmelidir. *Śraddhā*, inanç genel bir terimdir, ama *śraddhā* farklı sınıflara ayrılabilir. Yüksek bir inanç türü Tanrı Katına dönüş yolculuğumuzda bizim ücretimiz olabilir. Bazen bizimle çalışanlar olabilir, bazen tek başımıza gitmemiz gerekir. Olsun! Pek çok görünmez *gurunun* lütfunu elde edeceğimiz için, hedefe ulaşabiliriz.

GÖRÜNMEZ GURULAR

Faaliyette olan başkaları da mevcuttur ve onları yanımda fiziksel olarak refakatçi veya yolcu olarak görmesem bile idealleri bana ilham verir. Görünmeyen *guruların* ilhamı bizim yol paramızdır. Onlar bizlere yolculuğa devam etmemiz için ilham verirler. Ve gerçeğe karşı kendi içten özlemimiz rehberimiz olur. Bu *guru-paramparā*dır.

Guru kimdir? *Guru* bir beden midir? Veya *guru* bir *vairāgī* yani bir vazgeçmiş midir? Yoksa *guru* kendisini *sādhu* kılığında gösteren ama içten içe başka şey yapan resmi bir ikiyüzlü müdür? *Guru* kimdir? Beni aşkla yalnız ve yalnız Krishna'ya, Mahāprabhu'ya yönlendiren kişi *gurudur*. O kişi her ne olursa olsun benim *gurumdur*.

Mahāprabhu, Rāmānanda Rāya'ya sordu, "Rāmānanda neden kendini çekiyorsun? Benim bir *sannyāsī* ve kendinin de bir *grhastha* olduğunu mu düşünüyorsun? Her zaman Benim sorularına cevap vermekte tereddüt ediyorsun. Bir

sannyāsī brāhmaṇaya öğüt vermenin doğru karşılanmayacağı mı düşünüyorsun? Tereddüt etme. Krishna'yı en iyi sen bilirsin. Bana Krishna'yı ver. Cesaretli ol." Mahāprabhu, Rāmānanda'yı böyle cesaretlendiriyordu. "Krishna'nın lütfuyla o kapitale sahipsin. Ver onu Bana. Sen gerçek bir kapitalistsin. Ben senin manevî dünyanın en varlıklı kapitalisti olduğunu dünyaya duyurmaya geldim. Ve bu da toplumun iyiliği için kullanılmalı. Tereddüt etme. Geri çekilme. Öne çık."

Rāmānanda dedi ki, "Evet, bu senin kapitalin. Onu benim üzerime devrettin ve bugün onu benden çekmeye geldin. Bu senin malın. Anlıyorum. Dışarıya çıkartmam için bana baskı yapıp sıkıştırıyorsun. Pekâlâ. Ben yalnızca Senin tarafından kullanılan bir aracım. Benim ne söylememi istersen, söylemeye hazırım." Rāmānanda böyle konuştu. Ancak Rāmānanda bir *sampradāyanın* üyesi midir? Biz Rāmānanda Rāya'ya şükran borçluyuz ama o *guru-paramparā* içerisinde yer almaz. Yine de, *guru-paramparāda* yer alan *guruların* çoğundan öndedir.

Śrīmatī Rādhārāṇī *guru-paramparā* içerisinde değil. Onu gözden çıkartmalı mıyız? Önce ortada bir *guru* olmalı, *paramparā* konusu daha sonra gelir. Başta gelen soru "kim *gurudur*?" sorusudur. Ancak ondan sonra onlardan oluşan bir zincir aşağıya inebilir.

BÜYÜK İSKENDER — KURAL YIKICI

Bazen formalite bir kenara bırakılmalıdır. Bir zamanlar, Büyük İskender'le babası yolda bir araba görmüşler, ipine kalın bir düğüm atılmış. Düğümün üzerindeki yazıda şöyle yazılıymış, "Kim bu düğümü çözmeyi başarırsa ilerde kral olacaktır." Genç İskender babasına sormuş, "Bu nedir, baba?" Babası cevap vermiş, "Buraya sınıksız bir düğüm

atılmış ve yazıda da kim bunu çözebilirse ilerde büyük bir kral olacak deniyor." İskender şöyle demiş, "Ben yaparım." Ve kılıcını çektiği gibi ipi kesmiş. Anlaşıldı mı? Formaliteye sadık kalınmadı. Kenarda bir adam duruyormuş, öne çıkmış ve demiş ki, "Evet, o büyük bir kral olacak. Aksi düşünülemez." Formalite bir kenara bırakıldı, realist görüş benimsendi ve İskender bir anda Gordion düğümünü kesti. Bu ünlü bir öyküdür. Formaliteye sadık kalsaydı kaybedecekti. Kolomb'un durumunda da aynısı oldu. Birisi ona, "Yumurtayı bir çivinin üzerinde durdurabilir misin?" diye kafa tuttu. Kolomb yumurtanın tabanını kırdı, çivinin üzerine oturttu ve şöyle dedi, "evet, ben yaptım." Bu pratik bilgidir.

O hâlde, gerçek öğretiyi zinciri aşağıya inen ilahî aşkı desteklemek için pratik bilgi sağlar. Bizler nerede bu desteği bulursak önünde başımızı eğmeliyiz. Formaliteye bağlı olmamalıyız, somut olandan yana olmalıyız; modadan yana değil, taklitçi değil, realist düşünürler olmalıyız. Yaklaşımımız her zaman böyle olmalıdır.

Gurular Ülkesi

Śrīmad-Bhāgavatam'da (11.9.31) şöyle denir:

**na hy ekasmād guror jñānam
su-sthiram syāt su-puṣkalam**

"Bir kişi elbette tüm bilgiyi sadece tek bir *gurudan* alamaz." Adanmışlığın en üst aşamasında, *gurunun* sadece bir yerde değil, her yerde olduğunu görmeliyiz. Krishna'nın ülkesinde herkes *gurudur*; dönüşümümüz o yönde olmalıdır. Manevî dünyada herşey, bütün çevre *gurumuzdur* ve bizler de hizmetkârlarız. Vaikunṭha'ya veya Goloka'ya girmek demek her tarafta *guruyu* görmeliyiz ve saygılarımızı sunmalıyız demektir. Kuşkusuz sıralama vardır ama hepsi *gurudur*.

Değişik sınıf *gurular* vardır. Bütün Vaiṣṇava'lar *guru* kabul edilirler. Eğer manevî öğretmen öğrenciyeye bir tek harf bile verse, bu tek harfin kapsadığı şey sonsuzdur. Manevî öğretmen tarafından verilen bilgi sonsuzdur. Ancak bunu tam olarak bilmek ve anlamak için değişik kaynaklar gerekir. En üst pozisyonda kişi Krishna'ya adanmışlığı her yerden okuyabilir. Eğer doğru bakış açısına sahip olursak, o zaman görevlerimizi uygulamamız için herşey bize ilham verir. Mahāprabhu ne zaman bir orman görse, onu Vṛndāvana olarak görürdü. Ne zaman bir nehir görse, Yamunā'yı görürdü. Ne zaman tepe görse, onu Govardhana tepesi olarak görürdü. Bu en üst mertebedeysen, bakışlarımız nereye çevrilse bize Lord'u hatırlatır. *Gurunun* görevi budur. Onlar bize öğretirler, onlar bizi Krishna'nın hizmetiyle uğraşmaya zorlarlar. Bakışımızı nereye

çevirsek, ne ile bağlantı kursak bize heyecan verir: "Görevini yerine getir." *Guru* budur. *Gurumuz* Krishna'nın hizmeti için bize itici güç veren kişidir, merkeze bakmamıza yardım eden kişidir. Bundan dolayı, Vaikunṭha ve Goloka'da her bir atom görevimize yönelmede bize cesaret verdiği için, hepsi *gurumuzdur*. Kendimizi daha yukarı seviyeye çekebildiğimiz zaman her yerde bol miktarda *Guru* bulabiliriz.

GURU — KARANLIĞI KOVAR

Maddesel idrakin alt seviyelerindeyken, gördüğümüz herşey, dışarıya sürükleyen akıntıyla bizi merkezden uzaklaştırır. Gördüğümüz herşey, "Oh! gel ve zevk al," der. Zevkin davetiyesi bu alt seviyede bulunur, vazgeçmenin ilhamı ise belli bir mertebede yer alır. Kurtuluş isteyen gayrişahsiyetçiler şöyle derler, "Burada bulduğumuz herşey geçicidir. Hepsini reddet!" Oysa Tanrı'ya adanma pozitif taraftır. Adanmışlık tarafında olunca herşey beni merkeze, Krishna'ya çeker. Ve bizlere o şekilde yardım edenlerin hepsi *gurumuzdur*. *Guru*, "hem zevkin, hem de vazgeçmenin karanlığını kovan kişi," anlamına gelir.

Krishna bize tek noktaya bağlanmamamızı söyler (*ācāryam mām vijāniyān*). Çizgide çok fazla *śikṣā-guru* vardır ve fazla *guru* görmek, her yerde *guru* göreceğimiz mertebeye gelmek iyi şansa sahip olduğumuzu gösterir. Her yerde Tanrı'nın güzel varlığının ipuçlarını görmeye çalışacağız. Krishna der ki, "Her yerde Beni gören ve herşeyi Bende gören kişiyi asla gözümden ayırmam, o da Beni gözünden ayırmaz."

**yo mām paśyati sarvatra
sarvaṁ ca mayi paśyati**

(*Bhagavad-gītā* 6.30)

Onu her ortamda görmeye çalışacağız. O zaman durumumuz güvencede olur. *Guruyu* görmemek tehlikeli bir durumdur. Ama eğer enerjimizi Tanrı'nın hizmetine yoğunlaştırmamızı öneren *guruyu* her yerde görebilsek, o zaman güvende oluruz. Elbette, maksimum yardımı en kısa yoldan aldığım belli bir *guru* görüntüsü de mevcuttur. Ama nihayet Krishna şöyle der, "Ben *āchāryayım*. Beni onda gör."

ELDEKİ MÜCEVHER

Āchārya kimdir? Kendi *āchāryasına* gereken saygıyı göstermeyi bilen kişidir. Baladeva Vidyābhūṣaṇa yorumlarından birinde Rūpa ve Sanātana Goswāmī'nin Govinda'yı dünyaya nasıl gösterdiğini açıklar. Der ki, eğer bir kişinin elinde bir mücevher varsa, bu mücevheri değişik şekillerde tutarak farklı gösterebilir. Rūpa ve Sanātana, Yüce Şans Tanrıçası'nın devamlı hizmet ettiği Govinda adlı mücevheri farklı şekillerde ele almışlardır. Onlar o yüksek özü, Govinda'yı ellerindeki mücevher gibi dünyaya göstermişlerdir.

O hâlde bilgimiz, sırf yaşamın yüce hedefi konusunda değil, her konuda birden fazla kaynağa dayanır. Genelde tek yerden öğreniriz, ama bu çok sayıda kaynak tarafından onaylanır ve doğrulanır; sonra doğru bilgiye dönüşür. *Nyāya śāstra*, mantık yasası, bilgi almanın altı yolunu anlatır: *vişaya*, tez; *samśaya*, antitez; *pūrva-pakṣa*, karşılıklı değerlendirme; *mīmāṃsā*, sentez; *siddhānta*, sonuç; ve *samgatih* değişik kaynaklardan doğrulama. Bu altı aşamadan sonra, bu dünyaya gerçek adında birşey gelebilir. Genelde tek kaynaktan alabilsek de, her türlü bilginin farklı kaynaklara danışılması öngörülür. Önce, gerçeği tek kaynaktan değil fazla sayıda kaynaktan araştırırız. Sonra özel bir üst kaynaktan araştırmaya yoğunlaşırız.

Bizlerin gerçekle ilgili ilk bağlantımız sağdan soldan küçük miktarlarda gelir. İlk başta *ajñāta-sukṛti*, bilmeden yapılan hayır işleri; sonra *jñāta-sukṛti*, bilerek yapılan hayır işleri; sonra *śraddhā*, inanç; sonra *sādhu-saṅga*, azizlerle beraber olma gelir. Bu şekilde Śrī Krishna'yı ararız. Orada burada sorarız. Pek çok aziz belli ölçüde yardım eder. Sonunda gerçeği öğrenme olasılığının en fazla olduğunu gördüğümüz o manevî öğretmene gideriz ve oraya teslim oluruz.

Bir manevî öğretmeni benimsedikten sonra, kişi *gurusu* nun çok fazla öğrencisi olduğunu görür ve onlardan da yardım alır. Manevî öğretmeni ona bazı kitaplar tavsiye eder. "*Bhagavad-gītā*'yı oku ve *Śrīmad-Bhāgavatam*'ı oku," der. Bu da, içinde *gurular* dan sözler ve referanslar bulacağımız kitaplar yoluyla, bizlerin birçok *guru* edinmemize yardımcı olur.

HERŞEY GURUDUR

Bunların hepsi kendi katkılarını yaparlar ve nihayet kesinlikle anlarız ki *gurular* ın ülkesine girmemiz gerekir. Krishna'yı aramak ve Krishna'ya hizmet etmek için bana ivme veren herkes *guru* olarak saygı görmelidir. Hepsi beni merkeze taşıma ya yardım eder. Herkesi, her yerde *guru* olarak görmek, kimsenin bizim hizmetkârımız olmadığını ve kimsenin bize kayıtsız kalmadığını görmek: bu da en şanslı pozisyondur. En üstün servetimiz budur: herkesin *gurumuz* olduğu en üst manevî ortam. Bu maddesel ortamda herkes bizim hizmetkârımızdır; hatta babamız annemiz bile. Bu sömürü dünyasında herkesten birşey elde etmek isteriz. Vazgeçme yoluyla ise herşey dışlanır; bu yalnızlık durumudur. Eğer ebedî umut dünyasına girmek istersek, o zaman herşeyin *gurumuz* olduğunu ve bizlerin de hizmetkâr olduğumuzu öğrenmemiz gerekir.

Hepsi *gurumuz* dur ve hepsi de bizim iyiliğimizi isteyen koruyucularımızdır. O mekânda, her yerden yardım alacağız.

Her yerden onların cömertliği ve lütfu gelecektir. Hepsini de iyi niyetlidir, koruyucudur; bizleri şansımızın en üstün kazanımına yönlendirirler. Buna karşı çıkmak mümkün değildir.

Ama yine de sıralama mevcuttur, nasıl Tanrı'nın var olmasında sıralama varsa öyle: *Vāsudeva*, *Viṣṇu*, *Nārāyaṇa*, *Dvārakeśa*, *Mathureśa*, *Svayam Bhagavān* Krishna — çok fazla merteye sahiptir. İçsel pozisyonumuza göre sıralama hep vardır. Bu nedenle korkmamalıyız.

Kuşkusuz, elverişsiz ortamlarla kuşatıldığımız, gerçek bir azizin yakınlığının bulunmadığı bir dönem olur. O dönemde *māyāvādilerle* örneğin Budistlerle, *Śāṅkaritlerle*, *nāgā-bābālarla* ve sözde *sādhu* gruplarıyla karışmama uyarısı alabiliriz, böylece bir *gurunun* öğüdünü almak için bir oraya bir buraya koşmamış oluruz. Bizleri olumsuz durumlardan kurtarmak ve korumak için "Her yerde *guruyu* görmeye çalışma," diye uyarılırız. Ancak belli bir aşamada, asıl gerçeğe eğilim duyunca herkesin *gurumuz* olduğu, hedefe ilerlememizde bize yardım ettikleri o boyuta alınırız.

Bu uyarı ilk başta gereklidir çünkü bizi yutmak isteyen çok fazla sahtekâr mevcuttur. Özellikle o aşamada amaca ilerlememize yardımcı olmak için dikkatimizi sadece *gurumuza* vermeliyiz, Budistleri, *māyāvādileri*, ateistleri ve *sādhu* adı altında kırmızı bez kuşanmış olanları dikkate almamalıyız.

Yine de her *sampradāyada* veya dinsel gelenekte bu hile kullanılagelir: "Sadece burayı dinle. *Gurunun* sözlerine, öğüdüne bağlı kal. Öğüt almak için oraya buraya girip çıkma, sağa sola koşma. Pek çok kişi *gurunun* düşmanıdır. Onlar asıl gerçekten söz etmiyorlar." Bu uyarı belli bir düzeyde gereklidir. "Her yerde *guruyu* görmeye çalışma, çünkü bu dünyada *sādhu* kılığında bir sürü insan alt düzey kampanyalar yürütüyorlar." O aşamada böyle bir uyarı gelmelidir.

VAİKUNṬHA'YA ATILMAK

Ve yine alt düzeyde iken, *gurumuza* olan dikkatimizi ve adanmışlığımızı sürekli kılmak ve geliştirmek için bizden büyük olan ruhanî kardeşlerden çok fazla yardım gelmelidir. Onlar *gurumuzun* yüceliğini anlamamızda bize değişik şekillerde yardımcı olurlar. Onlar bir yandan *śikṣā-guru* işini yaparlar. Ama biz hizmet dünyasına girdiğimizde elbette herkes bize yardım edecektir. Söylendiğine göre Vṛndāvana'ya karşı içsel bir çekim olabilir ve içsel uyanışımız Goloka'nın Krishna'sına hizmet etme şeklinde olabilir, ama eğer Vaikunṭha'daki *sādhularla* bir arada olursak Vaikunṭha'ya atılırız.

Belli bir aşamada kötü beraberliklerden kaçınmalıyız, bu nedenle *Bhakti-rasāmṛta-sindhuh*'da (1.2.90) Rūpa Goswāmī şöyle der:

sajāti-yāśaye snigdhe sādhanu saṅgaḥ svato vare

Hangi kutsal kişilerle ciddi olarak birlikte olmaya çalışmalıyız? Bizim çizgimizde olanlarla, bizim gibi üstün manevî özelemleri olanlarla ve bizden daha üstün olanlarla. Böyle kutsal kişilerin yanında olmanın nihai hedefe ulaşmamızda bize çok fazla yararı olacaktır.

Bazı engeller olabilir, ama eğer kalben samimi isek, çevre bizi yanıltamaz, çünkü Tanrı'nın içsel yardımı oradadır, kalpten gelen içsel ihtiyacımızla iş birliği içindedir: *na hi kalyāṇa kṛt kaścit durgatim tāta gacchati*. Kalpten istediğimiz herşey mutlaka gerçekleşir, çünkü Krishna herşeyi bilir. Bazı engeller olabilir ama Krishna'nın yardımı ile bertaraf edilirler ve kalpten gelen özlemimiz başarıyla ödüllendirilir.

Hizmetkârın Hizmetkârı

Adanmış: Bugün benim doğum günüm. Takvime göre yılın en kötü günü.

Śrīla Śrīdhar Mahārāj: Hayır. Bugün en mutlu ve en şanslı gün, çünkü bugün *guruya* ve Krishna'ya geldin. Pek çok doğum günü zaten geçti, ama bu doğum günü senin Krishna ile ilişkini sağladı. O hâlde bugüne sadece öğrencilerin, arkadaşların ve dostların değil, sen de saygı göstermelisin. Krishna seni kutsamış bulunuyor.

Chaitanya-charitāmṛta'da Rāmānanda Rāya tarafından kaydedilmiş bir ayet var: *ye kâle vā svapane dekhinu vanṣi-vadane*. Śrīmatī Rādhārāṇī der ki, "Trans hâlindeyken Krishna'nın ilahî hayalini gördüğüm zaman birden iki düşman belirdi: vecd ile tam teslimiyetteki olağanüstü aşkın karşılığı olan bir duygu. O durumda, Krishna'yı çok net göremedim. Bu iki düşman Beni rahatsız etti. Vecd Benim düşmanımdı çünkü kendimi kaybetmeme neden oldu ve Onun dokunuşu için duyduğum açlık bir diğer düşmandı. Bunlar benim Krishna'yı net olarak görmeme izin vermediler, bu yüzden Onu görmeye olan susamışlığım giderilmedi.

KRISHNA'NIN İLAHÎ GÖRÜNTÜSÜ

"Eğer şans eseri Onun *darśanına*, ilahî görüntüsüne nail olursam o zaman ne yapmalıyım? Krishna'yı görmezden gelip onun yerine zamana ibadet etmeliyim. Krishna'nın görüntüsünü gördüğüm o ana, o dakikaya, o saniyeye ibadet edeceğim. Zaman'ın gönlünü alacağım ki olduğu yerde biraz daha kalabilsin. Çiçekten kolyelerle, sandal ağacı macunuyla, değerli taşlarla zamana ibadet etmeye çalışa-

cağım. Krishna'ya değil. Eğer zaman Benim saygılı davranışından hoşnut kalarak durursa, o zaman Krishna da durur. Bu şekilde zamanı sabitleştirmeye çalışacağım, 'Lütfen burada biraz kal. Krishna Kendisini gösteriyor — zaman, burada ebedîleş!' Aksi hâlde Krishna bir şimşek gibi gelir ve bir anda gözden kaybolur."

Biz Krishna'nın zamanına, ülkesine, yerine, beraberindekilere ibadet ederiz. Krishna'yla ilgili herşey *cinmayadır*, aşkındır. Krishna'nın malzemesi, kullandığı herşey ibadetime değer. Aslında, Krishna'nın malzemesine Krishna'dan daha fazla saygı göstermeliyiz. Başarının ipucu budur. Krishna'nın mekânı, Onun gereçleri, malzemesi ve Onun kulları Krishna'yla bağlantılıdır, *Krishna-sambandha*. Onlar Krishna'nın kullarıdır ve O da onların emrindedir. O hâlde bizler onları hoşnut edersek bize ilgi duyarlar ve bizi o mekâna götürürler. Aksi hâlde çaresiz durumdayız. *Padma Purāṇa*'da şöyle denir:

**ārādhānām sarveṣām
viṣṇor ārādhānām param**

Bir zamanlar, Pārvatī-devī Lord Śiva'ya sormuştu, "Bütün ibadet türleri içinde kimin ibadeti en iyisidir?" Lord Śiva ona açıkça şu cevabı vermişti, "Lord Nārāyaṇa'nın, Viṣṇu'nun ibadeti ve adanmış hizmeti en üstünüdür." Pārvatī, "Fakat ben Śiva'ya hizmet ediyorum, öyleyse daha aşağı durumdayım," diye düşünerek bir parça komplekse kapılmış ve hayal kırıklığına uğramıştı. Ardından ikinci satır geldi:

**tasmāt parataram devi
tadiyānām samarcanam**

"Ancak Nārāyaṇa'nın ibadetinden daha üstün olanı, Lord Nārāyaṇa'nın adanmış kullarına ibadettir. Bu Lord'un kendisine adanmaktan daha ileridir." O zaman Pārvatī, "Ben Lord'un adanmış kuluna hizmet ediyorum. Śiva bir adanmıştır: *vaiṣṇavānām yathā śambhuḥ*. O hâlde en iyi şeyi yapıyorum," diye düşünerek gülümsedi.

Aynı şey, *Ādi Purāṇa*'da Krishna tarafından da onaylanmıştır:

**ye me bhakta-janāḥ pārtha
na me bhaktāś ca te janāḥ
mad-bhaktānām ca ye bhaktās
te me bhaktatamā matāḥ**

"Doğrudan Bana ibadet edenler gerçek adanmış değildir; gerçek adanmışlar kendilerini Benim kullarıma adanmış olanlardır." Bu ilke kendi deneyimimize göre de doğrudur. Şöyle denir, "Eğer beni seviyorsan, köpeğimi sev." Eğer efendisinin köpeğini sevebiliyorsa, efendisine olan sevgisinin çok yoğun olması gerekir. Köpeği sadece efendisine ait olduğu için seviyor; köpeği kendisi sahiplenmek istediği için değil. Köpeğe bağımsız sevgi duyma düşüncesi ile değil, efendisinin köpeği olduğu için seviyor.

Bu, efendiyi sevmekten çok daha üstün bir sevgi sınavı. Bu gerçekten aşık olup olmadığımızın sınavıdır. Krishna hizmetkârına hizmet edildiğini görürse daha fazla mutlu olur. Neden? Çünkü hizmetkârı her an ona hizmet etmektedir ama karşılığında Krishna'dan hiçbir şey almamaktadır. Krishna kullarına birşey vermek ister ama onlar almazlar. Hizmetleri sırasında tatmin edecekleri beklenti, sunacakları dilekçe yoktur. Onlar sadece ve sadece hizmet isterler. Bu durumda Krishna'nın hizmetin karşılığını

vermesi imkânsızdır; Krishna, onların adanmış hizmetlerinde bir miktar ödülün sığdırılabileceği en ufak bir boşluk bulamaz. Onun adanmış kulları toptan hizmetkârdırlar, başka birşey değil.

Krishna kullarına hizmetlerinin karşılığı olarak birşey vermek için elinden geleni yapar, ama başarısız olur. Bu bakımdan, adanmış kullarını ödüllendirme arzusunun başka biri tarafından yapıldığını görünce, "Hizmetkârım için yapmak istediğimi o yapıyor. Ben yapmak istiyordum, ama başaramadım; kabul edilmedi. Oysa şimdi başka biri benim yapmak istediğimin aynısını yapıyor," diye düşünerek, Kendisini o kişiye karşı borçlu hisseder. Krishna hizmetkârına hizmet eden kula karşı daha fazla cömerttir. Sonra Krishna ona hizmet etmeye gelir. "Benim adanmış kullarımın kulları kalbimin gerçek kullarıdır," sözlerinin ardındaki amaç budur. Bu nedenle, bhakta-pūjā, kullara hizmet en iyi hizmettir. Bu ifade *Śrīmad-Bhāgavatam*'da, *Vedalar*'da ve Vṛndāvana Dās Ṭhākura'nın *Chaitanya Bhāgavata*'sında onaylanmıştır:

āmāra bhaktera-pūjā — āmā haite baṛa

Her yerde *bhakta-pūjā*, adanmış kullara hizmet tavsiye edilir. Aynı zamanda, adanmış kulun kim olduğunu anlamaya çalışmalıyız. Bu da netleşmelidir. Gerçek bir adanmışın belirtisi nedir?

Krishna der ki, "Doğrudan Bana adanmış olduklarını söyleyenler doğru şekilde adanmış değildirler; Benim gerçek kullarım, adanmış kulların kullarıdır." Biz bu sözün ilkesini izlemeye çalışmalıyız. Bu saptırılmış bir ifade değildir, içinde samimi bir gerçek saklıdır. Eğer içsel

anlamına bakacak olursak, *guru mahārāj*'ımızın anlattığı sonuca ulaşırız. O şöyle demişti, "Bizler *śuddha-śakta*'yız, saf enerji'ye tapanlarız, maddesel enerjiye değil. Bizler, Kendi bireysel bağımsızlığını ayrı bir varlık olarak korumaksızın, topyekûn yönetene adanmış olan ve yüzde yüz Krishna'ya bağımlı (dişil) enerji'ye ibadet ederiz.

Krishna'ya doğrudan yaklaşmak uygun değildir. Kişi Ona doğru kanaldan, adanmışlar vasıtasıyla yaklaşmalıdır. Gerçek yaklaşma böyle olur. Bu nedenle Gauğiya Maṭh, Mirabhai ve diğer pek çok adanmış gerçek kul kategorisinden çıkarır, çünkü onlar Krishna'yı delicesine övdükleri hâlde, Krishna'nın gerçek adanmışlarına az miktarda saygı duyarlar.

MANEVÎ BÜROKRASİ

Krishna tek başına değildir. Bir kral her zaman refakatçileri ile, büyük yapısal oluşumu ile birlikte vardır. Eğer bir kişi krala gerçekten yaklaşacaksa, bu doğru kanaldan olmalıdır. Krishna her zaman büyük bir hiyerarşi ile, büyük bir bürokrasi ile çevrilidir ve kişi Krishna'ya doğrudan yaklaşamaz. Gerçekten yaklaşmak isteyen, doğru kanal seçmelidir. Böyle bir kişinin adanmışları övmemesi, onlara cömertliklerinden dolayı saygı duymaması imkânsızdır. Sadece onların yardımlarıyla Krishna'nın yakınlığını elde edebiliriz. Kişinin bütün bu sistemi bir sıçrayışta aşip krala yaklaşması mümkündür, diye mi düşünüyoruz? Bu gerçekçi olmaz.

Bir kişi dışsal olarak kendisini öylesine verebilir ki Krishna'nın büyük bir kulu olarak kabul görür. Ancak eğer adanmış kulları dışlıyorsa, o adanmışlık gerçek şekline ulaşmamış, belli belirsiz bir adanmışlık sayılır; o

Krishna'dan çok uzaktadır. Örnek olarak Himalaya'ların zirvesi Everest'i ele alalım. Everest'i uzaktan görebiliriz. Ama Everest'e yaklaşmak için ona daha yakın dağların zirvelerini aşmamız gerekir. Everest'e yaklaşmakta kararlı olduğumuz zaman, onu çevreleyen zirvelerin adlarını ve karakterlerini keşfetmememiz edemeyiz. Ama uzaktan baktığımızda onu çevreleyen diğer zirveleri değil sadece Everest'i görürüz. Bu bakımdan, ilişkimiz sadece Krishna ile dir dediğimiz zaman, çok uzaklardayız demektir. Eğer krala gerçekten yaklaşacaksak, en yüksek zirveyi çevreleyen yakın zirvelerle bağlantı kurmamak olmaz. O hâlde Krishna'ya yaklaşma uğraşı içindeyse, Krishna'ya farklı katlardan hizmet sunan çok sayıda adanmışın hizmetiyle uğraştığımız zaman yaklaşmamız gerçekçi olur.

ADANMIŞLIĞIN GERÇEK SINAVI

Güney Hindistan'da konuşmalar yaparken ne zaman saygın bir adanmış olan bir beyefendi, *guru mahārāj*'ımıza yaklaşırsa, Śrīla Bhaktisiddhānta Saraswatī Ṭhākura Prabhupāda o türden kişilere şu soruyu sorardı, "Krishna'ya adanmış hizmetiniz kimin rehberliğinde sürüyor?" Genelde onlar şöyle derlerdi, "Yok, hayır ben doğrudan Lord Krishna ve Lord Rāmā ile ilgiliyim." Onlar uzaklaşıncı *guru mahārāj*'ın şöyle dediğini duyardık, "Kendisini adanmış değil." O kişi taklitçi bir adanmış kabul edilerek uzaklaştırılırdı. Bu belirsiz bir adanmışlıktır. Belli bir şekil almamıştır, çünkü *āśrayayī*, yani Lord'u çevreleyen ve sığınak olan adanmış kulları hiçe sayıyor. Bu adanmışlığın büyük sınavıdır.

Aksi hâlde, bir kişi bir adanmış kula sığınmaksızın büyük adanmışlık gösterirse amacı nedir? Onlar genellikle

şöyle düşünürler, "Biz özgürlük istiyoruz, Krishna'nın hizmetini değil. Özgürlük kazanmak için Krishna'ya adanmayı kabul ediyoruz." Bu en alt ibadet şeklidir, dünyevi ibadettir, aşkın mekândaki gerçek ibadet değildir. Bu ebedî değil geçicidir. Lord'a adanmışlık, yaşamın herhangi bir amacına hizmet etmek olmamalıdır. Özgürlük arzusu taklitçi adanmışın göstergesidir, bir diğer gösterge ise yükselmiş adanmışları göz ardı etmektir. Sadece Lord'a ibadet etmek sahtedir. Dünyada genellikle karşılaşılan bu iki tür adanmışlık uygulaması terk edilebilir. Ancak dünya bütün bunlardan haberdar değildir.

Adanmış: O hâlde manevî öğretmen bazen *āśraya-vigraha* diye adlandırılır, yani kişinin sığınması gereken şahsiyet?

Śrīla Śrīdhara Mahārāj: Evet. Nasıl ki başlangıçta kişi ormanı uzaktan görürse, ama sonunda ormanın iç halkasına dalarsa, öyle. Krishna uzaktan tek başına *āśraya* olarak görünür, ama Krishna'ya daha fazla yaklaşıncaya sığınağımızı Onun adanmış kulları arasında buluruz. Gerçek sığınağımızı Onun iç halkasının hizmetkârlarında buluruz, doğrudan Krishna'da değil.

Bizler bozulan bir yapıya sahibiz, ancak öyle kişiler vardır ki hiç bir koşulda Krishna'dan sapmazlar. Onlar Krishna'nın ebedî refakatçileridirler. Onlar bize benzemezler; onlar ebediyen Krishna ile bağlantıdadırlar, oysa bizler zaman zaman gelir gideriz; bizler güvenilmez hizmetkârlarıdır. Durumumuz budur, bu nedenle Lord'un mutlak hizmetkârlarıyla aynı pozisyonda olduğumuzu iddia edemeyiz. Bize onların rehberliğinde hizmet fırsatı verilebilir, o hâlde o pozisyonu kabul etmeliyiz. Bizler geçici işçileriz, Krishna'nın sürekli hizmetkârlarından değiliz. Hizmetimizi

güvenilir bir üst kişinin rehberliğinde yerine getirmeliyiz. Yeni takipçilere, Krishna'nın ülkesindeki güvenilir, sürekli hizmetkârların rehberliğinde yavaş yavaş yer gösterilmelidir.

Azizlerin Yaşamı

Śrīla Śrīdhara Mahārāj: *Chaitanya Śikṣāmṛta*'da Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura *premārurukṣu* seviyesinde yani saf ilahî aşkın başlangıç seviyesinde iki tür adanmış olduğunu anlatmıştır. Bu iki tür kul *viviktānandī* ve *goṣṭhyānandī* olarak sınıflandırılırlar. *Goṣṭhyānandī*ler yapı olarak vaaz vermekten hoşlanırlar. Vaiṣṇavalar arasında yaşam sürerler. Ama *viviktānandī* diye bir başka grup daha vardır ki onlar yalnızlığı tercih ederler. Onlar Lord'un kutsal adlarını zikrederler veya Lord'un oyunlarını (*līlā*) düşünürler. Her iki grubun da, adanmışlık hizmetinin yüksek platformunda yani saf Tanrı aşkı mertebesinde bir önceki seviyede yer aldıklarından söz edilir. Tamamen en üst mertebeye ulaştıklarında, birinin diğerinden nitelik olarak farkı kalmaz: her ikisi de birdir, aynıdır. Krishna onlar aracılığı ile ne iş yapmamızı isterse, Ona teslim olarak yerine getirirler. Bu nedenle vaaz verme eğilimi olmayan kişi daha alt Vaiṣṇava'dır diyemeyiz.

Bhaktivinoda Ṭhākura bu iki grup adanmış, en üst mekânı işgal etmek üzere olanlar arasına katmıştır. İki grup vardır: biri vaaz veren tip, diğeri yalnızlığı seçmiş tip, ancak Bhaktivinoda Ṭhākura'ya göre biri daha üst ve diğeri daha alt diye ayırım yapamayız. Onlar Krishna'nın arzusuna göre Onun isteğini gerçekleştiriyorlar. Krishna'nın vaaz vermesini istediği kul o işi yapar, ama o şekilde çalışmak istemeyenler niteliksizdir denemez. Vaaz vermekten hoşlananlar doğaldır ki vaaz verme kampını över-

Śrīla Bhaktinoda Ṭhākur: Krishna bilinci hareketinin on dokuzuncu yüzyıldaki kurucusu.

ler. O hizmeti yapmak için Krishna tarafından ilham aldıklarından başarılı olurlar. Krishna der ki, *ācāryam mām vijānīyān*: "Düşmüş ruhları gerçekten kurtaracak olan Benim ilhamımdır." Krishna kimi kabul ederse Kendisini o kişi anlar — diğerleri anlayamazlar. (*yam evaiṣa vṛṇute tena labhyas*). Krishna bir Vaiṣṇava'ya yeterli güç verdiği zaman ve pek çok düşmüş ruhu onun vasıtasıyla kurtarmak istediği zaman, bu Onun iradesiyle gerçekleşir. Svarūpa Dāmodara'nın yoğun vaaz verdiği görülmemiştir. Rāmānanda Rāya'nın da öğrenci edinmek için kapı kapı dolaşıp yoğun şekilde vaaz verdiği görülmez. Öte yandan, Nityānanda Prabhu ve diğerleri bunu yaptılar. Krishna araçlarını Kendi arzusuna göre seçer.

Kavirāja Goswāmī şöyle dua eder: *vande 'ham śrī-guroḥ śrī-yuta-pada-kamalam śrī-gurūn vaiṣṇavāmś ca*. O önce düşmüş ruhlarla yakın temas içinde olan manevî öğretmenler grubuna saygılarını sunar. Ardından şöyle der: *śrī rūpam sāgrajātam: sāstra-gurulara saygılarını sunar*. Śrī Rūpa ve Sanātana vaaz vermek için kitlelerle temasa geçmediler, ancak vaaz verenlere kutsal metinleri verdiler. *Śāstralar* yani yasalar ve kurallar ve otolojik (varlık bilimiyle ilgili) sorular — bunların hepsi Rūpa ve Sanātana tarafından verildi. Onlar *uttama-adhikārī* değiller mi? İnsanlarla doğrudan temasa geçmediler, ama Śrī Chaitanya Mahāprabhu'nun niyeti doğrultusunda Gauḍīya Vaiṣṇavizm hakkında vaaz verilmesinin temelini oluşturdular. Onlar *sāstra-gurudurlar*, vahyolunmuş kutsal metinleri aktaran manevî öğretmendirlere.

MANEVÎ MİHENK TAŞLARI

Krishnadāsa Kavirāja Goswāmī saygılarını öncelikle öğrenci yetiştiren *gurulara*, sonra daha üst seviyede *śāstra gurulara* ve ardından da dünyada yeni bir gerçeği başlatmak üzere refakatçileriyle ve malzemesiyle gelen Śrī Chaitanya Mahāprabhu'ya sunar. O manevî öğretmenlerine saygılarını beş aşamada sunar, en üst aşamalarda ise saygılarını Śrī Śrī Rādhā ve Govinda'ya ve Lalitā ve Viśākhā'nın önderliğindeki bütün gopilere sunar: *śrī rādhā kṛṣṇa pādān saha-gaṇa lalitā śrī viśākhānvitāms ca*. Böylece *śāstra gurular* Śrī Krishna'dan aldıkları ilhamla bazı uğraşlar verirler. Onlar düşmüş ruhlarla doğrudan temasa geçmezler. Bu nedenle, doğrudan düşmüş ruhlara vaaz vermiyorlar diye onlar *sparśa-maṇi* yani mihenk taşı değiller diyemeyiz. Bunu söylemek vaaz veren grubun tarafını tuttuğumuzu ifade etmek olur.

Manevî öğretmene inanç beslemeliyiz. İnanmalıyız ki, yaptığı şey onun içinde çalışan Yüce Lord'un faaliyetidir ve Krishna manevî öğretmenimiz aracılığı ile Kendisi hakkında vaaz vermeye gelmiştir.

Guruda Krishna'yı görmeye çalışmalıyız, *gurunun* eylemleri ise bizi kurtarmak içindir. Bu şekilde cesaret buluruz.

Yine de bu bakış açısı görelidir. Çok katı, tarafsız bakış açısıyla, *guruyu* farkındalığına göre, orta düzeyde adanmış (*madhyama-adhikārī*) veya en üst adanmış (*uttama-adhikārī*) olarak sınıflandırabiliriz. Krishna'nın hizmetkârları arasında, bazıları Rādhāraṇī'ye eğilim duyarlar, bazıları Candrāvalī'ye; bazıları ise aradadırlar. Bazı adanmışlar Vraja-līlānın, bazıları Gaura-līlānın cazibesine kapılırlar, bazıları da aradadırlar. Lord'un oyunlarının doğası budur. Bu farklılıklar da ebediyen var olacaktır.

Śrīla Gaura Kişora Dāsa Bābāji Mahārāj. Tek öğrencisi Bhakti-siddhānta Saraswatī Ṭhākur onun hakkında şöyle dedi, "Bütün manevî bilgi onun lotus ayaklarının tozunun bir zerresinde bulunur."

GAURA-LİLĀ KRİSHNA-LİLĀ'DAN DAHA ÜSTÜNDÜR

Bazı adanmışlar vaaz verme yapısına sahipken bazıları münzevi yapıya sahiptir, ancak bu demek değildir ki münzevi yapıda olanlar daha aşağıdadır ve vaiz yapısında

olanlar daha üstündür. Bunu söyleyemeyiz. Onlar Krishna'ya teslimiyetlerine ve kabullerine göre yargılanmalıdır. Goloka'daki Gaura-*lilā* da, Krishna-*lilā* da en üstündür, ama eğer biz cömert tavırlarından dolayı, kendisini yaydığı için Gaura-*lilā* Krishna-*lilā*dan daha üstündür diye iddia edecek kadar cesaret sahibiysek, o zaman ona daha fazla önem verilmelidir. Bu değerlendirmeye göre, o Krishna-*lilā*dan daha üstündür. Ve eğer bu noktayı çok kesin bir şekilde izleyecek olursak, o zaman kuşkusuz, evrendeki en yararlı işi yaptıklarını (*loka hitāya ca*) göz önüne alarak, Vaiṣṇava'ların vaaz veren grubunu takdir etmemiz gerekebilir.

"Vaaz verenler daha şanslıdır çünkü Krishna onlar vasıtasıyla pek çok düşmüş ruhu kurtarmaya çalışır." Göreli bir bakış açısı böyle değerlendirilebilir: "Gaura-*lilā* Krishna-*lilā*dan daha üstündür. Neden? Çünkü kapsamlıdır ve geniştir; herkese açıktır. Gaura-*lilā*da Krishna Kendisini düşmüş olanlara dağıtır." Bu Krishna-*lilā*ya ek bir şeydir. O hâlde, ne zaman bir kişi iyi şans eseri, düşmüş ruhları ayağa kaldıran bir aracı olmuşsa, ona karşı daha büyük takdir duyabiliriz. Krishna'nın Kendi grubuyla oynarken değil de vaaz verirken daha iyi olduğunu kabul edersek, vaaz verenlerin daha şanslı olduğu düşüncesi onaylanabilir.

Doğaldır ki, tercihimizi Krishna bilincini buraya, aramıza getiren vaizler için kullanırız. Krishna belli kullarını, düşmüş ruhlara Kendisi hakkında vaaz versinler diye aracı olarak seçmiştir. Ve bu da içinde bulunduğumuz durumda çok daha fazla arzulanan bir şeydir. O hâlde, bakışımızı o çizgide geliştirirsek, diyebiliriz ki bizim gibi düşmüş ruhlar kuşku yok ki, bizlerin kurtuluş nedenimiz olan o kişilere daha fazla önem verecektir. Öte yandan

cömertlik belirtisinin daha kolay gözlendiği bazı araçların diğerlerine göre daha çok tercih edildiğini düşünmek, en üstün gerçeklik kavramı içerisinde, görelî bir bakıştır.

Bizler zaman zaman Vaişnava'ları farklı faaliyetlerine göre değerlendirdiğimiz halde her zaman haklı değilizdir, çünkü bir adanmış Lord tarafından belli bir hizmet için seçilmiştir ve Lord Kendi iradesiyle, onun aracılığını kullanarak yapmak istediği şeyi gerçekleştirir. Bu temelde yatan ilkedir: Onun seçimidir. Seçim bazen A'ya bazen B'ye bazen de C'ye isabet eder. Bizler hepimiz, Lord'un sonsuz iradesinin hizmetindeyiz ve faaliyetlerimiz Onun güzel iradesine göre, Krishna'nın bizleri nasıl kullanmak istediğine bağlı olarak başarı kazanır. Bu mutlak değerlendirmedir. Başarıyı ortama bağlayabiliriz; bunun da belli bir katkı payı vardır, ancak geri planda Krishna'nın olduğunu dikkate almalıyız. Her zaman bilmeliyiz ki ilahî irade, en yüksek irade bizim içimizden çalışıyor. Bu bakımdan bir adanmış dış görünüşe göre yargılamada aşırıya kaçmamalıyız.

BĀBĀJĪ'LER VE VAİZLER

Gaura Kīśora Dās Bābājī Mahārāj vaaz vermedi ama öğrencisi, manevî öğretmenimiz Śrīla Bhaktisiddhānta Saraswatī Prabhupāda, geniş çaplı vaazlar verdi. Śrīla Lokanātha Goswāmī hiç vaaz vermedi ama tek öğrencisi Śrīla Narottama Dāsa Ṭhākur'un vaazlarının çok yaygın olduğunu görürüz. O hâlde bir Vaişnava, dış görünüşte sergilediği işin yoğunluğuna göre yargılanmamalıdır. Onun başarısı ilahî iradenin hizmetindedir. Krishna belli bir kişiye Kendi seçimine göre hizmet bahşeder ve o insanın hizmeti gerçekleştirmesine imkân sağlar. Bunun pek çok örneği bulunmaktadır.

Śrīla Nityānanda Prabhu büyük bir güçle, Bengal'de bir uçtan bir uca vaazlar verdi, oysa Śrīla Gadādhara Paṇḍita, Śrī Chaitanya Mahāprabhu'nun *līlā*sında gözle görünür hizmet yapıyor görünmediği halde, Rādhārāṇī'nin *bhāvası*, yani aşkın duyguların bedenlenmiş hâli olarak kabul edilir. Ve Gadādhara Paṇḍita'nın Mahāprabhu'ya olan yakınlığı herkesinkini geçer.

O hâlde, bir Vaiṣṇava'nın pozisyonunu dış görünüşteki faaliyetlerinin yoğunluğu ile ölçmemeliyiz. Elbette, bir adanmışın hizmetini göz ardı edemeyiz ama sonuç olarak anahtar Lord'un elindedir, *ekala īśvara kṣṇa āra saba bhṛtya*.

KRISHNA DANS EDİYOR

Krishna herşeyin köküdür ve O ne isterse gerçekleşir. Krishna belli bir hizmetkâr ile belli bir tarzda dans etmek ister ve Kendi güzel arzusuna göre başarıyla danseder. Krishna ipleri çekendir, kontrol edendir. Anahtar onun elindedir. Hem evrensel, hem de belli uğraşları kontrol eder. Bunu anlayarak kendimizi sahte *pratiṣṭhā*dan, sahte prestijden, ad ve üne duyduğumuz susuzluktan kurtarabiliriz. Eğer herşeyin Lord'un ellerinde olduğunun tam bilinci içindeyseniz o zaman gurur hissedemeyiz.

Gadādhara Paṇḍita, sadece dış giysilerine ve tavırlarına bakarak gerçek bir Vaiṣṇava'yı tanımanın kolay olmadığını öğretmek için, Puṇḍarīka Vidyānidhi'nin yani Lord'un üst düzey refakatçisinin durumunu yanlış değerlendirmişti.

Mukunda Datta, Gadādhara Paṇḍita'yı Puṇḍarīka Vidyānidhi'yi ziyarete götürdü. Mukunda Datta Puṇḍarīka ile aynı köydendi ve onu tanıyordu, bu nedenle Gadādhara Paṇḍita'ya sordu, "Gerçek bir Vaiṣṇava görmek ister miydin?" Gadādhara Paṇḍita, "Evet," dedi. "Gerçek bir

Vaiṣṇava'nın *darśana*sına sahip olmak için her zaman can atarım." Ardından Gadādhara Paṇḍita, Mukunda Datta'nın peşinden *Puṇḍarīka Vidyānidhi*'nin yerine gitti ve orada gördükleri karşısında donup kaldı. "Bu da nesi?" diye düşündü. "Bir aristokrat bukleli, kokulu saçlarıyla, şık, prens giysileriyle, altın ipe süslü piposunu tüttürüyor ve tüm oda tatlı bir kokuyla dolu. Bu mu Vaiṣṇava?"

Mukunda Datta, Gadādhara'nın kalbindekini anlayabildi ve *Śrīmad-Bhāgavatam*'dan bir ayet okumaya başladı (3.2.23):

**aho bakī yaṁ stana-kāla-kūṭaṁ
jīghāṁsayāpāyayad apy asādhvī
lebhe gatim dhātry-ucitām tato 'nyam
kaṁ vā dayāluṁ śaraṇaṁ vrajema**

"Ah! Ne garip! Bakāsura'nın kızkardeşi (Pūtanā), Śrī Krishna'yı öldürme arzusuyla göğüslerine zehir sürdü ve Krishna'yı süt emmeye zorladı. Buna rağmen, Krishna onu Kendi annesi yerine koydu, böylece o Krishna'nın annesine layık bir hedefe ulaştı. En merhametli olan Krishna'dan başka kime sığınabilirim?"

VECD İÇİNDE YUVARLANMAK

Bunu duyduğu zaman Puṇḍarīka Vidyānidhi çok ciddiye aldı. Hareketleri kesildi, sonra bedeninde titremeler belirdi. Bütün atmosfer değişmişti. Ellerini ve ayaklarını sağa sola sallamaya başladı. Pipoşunu bir yana fırlattı, ipek giysisini ve çarşafı parçalayarak, güzel buklelerini, yapılı saçlarını bozarak yatağında yuvarlanmaya başladı. Bağırıyordu, "Cömert Lord'dan başka kime sığınabilirim? Böyle bir Lord olmadan nerede barınabilirim?" Dudaklarında bu sözlerle vecd içinde yerlerde yuvarlanıyordu.

Uzun bir süre sonra yavaş yavaş yatıştı; Gadādhara kendi kendine şöyle düşündü, "Bu büyük şahsiyet hakkında neler düşündüm? İçinde ne kadar çok Krishna sevgisi var. Dıştan bakınca sıradan bir adam, bir lüks kölesi gibi görünse de iç olarak büyük bir kul. Krishna'ya duyduğu aşk ne kadar yoğun!" Sonra şöyle düşündü, "Ben *Vaiṣṇava-aparādha*, büyük bir kula karşı günah işledim. Kendimi nasıl kurtarabilirim? Onun hakkında kötü düşündüm. Bu günahın ilacı nedir?" Böylece kendi kendine düşündü ve ardından Mukunda'ya şöyle dedi, "Bu büyük *mahātmāya* karşı günah işledim. Bundan nasıl kurtulabilirim? Düşünüyorum da, bu adanmışlık yoluna gelenlerin genellikle resmen bir önder seçmeleri gerekir, oysa ben henüz herhangi bir Vaiṣṇava'dan inisiyasyon almadım. Eğer ondan inisiyasyon alırsam, beni ve günahlarımı bağışlar. Onun kutsal ayaklarına teslim olursam benim günahlarımı almamış olur. Bu suçtan ancak bu şekilde kurtulabilirim. Ama hocam Gaurāṅga Mahāprabhu'ya danışmak zorundayım. Böylece Śrī Chaitanya Mahāprabhu'ya danışmaya gitti.

Bundan bir süre önce, Śrī Chaitanya Mahāprabhu'nun Puṇḍarīka'nın adını seslendiğine ve "Puṇḍarīka, babacığım! Puṇḍarīka! Neredesin?" diye ağladığına şahit olunmuştu. Böyle birden bire ağlamaya başlamıştı. Sıradan kişiler anlayamadılar. Sormaya başladılar, "Kim bu Puṇḍarīka? Lord kimin için bu kadar göz yaşı döküyor? Neden Nimai Paṇḍita 'Puṇḍarīka! Puṇḍarīka!' diye ağlıyor?"

Birkaç gün sonra, Puṇḍarīka başka bir köyden Navadvīpa'daki evine geldi. Mukunda Datta da aynı köyden dolayısıyla Puṇḍarīka'yı tanıyordu. Adanmışlar, "Puṇḍarīka kim?" diye sorduklarında Mukunda Datta şöyle cevapladı, "Puṇḍarīka küçük bir araziye sahiptir;

varlıklı, evli bir adamdır." Bunun üzerine Gadādhara Paṇḍita, Śrī Chaitanya Mahāprabhu'nun görüşünü sordu; "Büyük Vaiṣṇava Puṇḍarīka Vidyānidhi'ye karşı günah işledim, bu yüzden kendi manevî yararım için ondan inisiasyon alma gereği hissediyorum. Ama Sana danışmadan, Senin onayını almadan birşey yapamam. Sana bırakıyorum. Ne yapmalıyım?"

Śrī Chaitanya Mahāprabhu, "Evet, çok iyi olur. Onu *gurun* olarak kabul etmelisin," diyerek bu fikri olumlu karşıladı. Yetkili kaynakların ifadesine göre Puṇḍarīka Vidyānidhi, Rādhāraṇī'nin babası Vṛṣabhānu Mahārāj'ın enkarnasyonudur. Böylece Gadādhara Paṇḍita, Puṇḍarīka Vidyānidhi'den inisiasyon aldı. İşte bu yüzden bir adanmış kulu sadece dış faaliyetlerine göre yargılamada aşırıya kaçmamalıyız.

Śrī Rūpa'nın Çizgisi

Gayrişahsiyetçi transandantalistler, bir kez beden ilişkisinden bağımsız olduk mu, insan ruhunun bilincinin en üstün şey olduğunu ve ondan daha ince ve üstün birşeyin mevcut olmadığını söylerler. Oysa Kutsal Metinler Yüce ruh veya *paramātmān*ın, varoluş açısından bireysel ruha göre daha üstün olduğunu; Bhagavān kavramının, yani Tanrı'nın şahsiyet oluşu kavramının ise çok daha üstün olduğunu ifade ederler. Bu, Vāsudeva kavramı ile: salt Krishna ile başlar. Aynı şekilde Nārāyaṇa kavramı daha üstün, Krishna kavramı ise en üstündür. Hatta Krishna kavramında bile kademeler vardır: Dvārakā, Mathurā ve Vṛndāvana. Śrī Chaitanya Mahāprabhu ve *Śrīmad-Bhāgavatam*, Krishna'nın Tanrı Katının Yüce Şahsiyeti olduğunu öne sürerler: *Kṛṣṇas tu bhagavān svayam*.

Krishna'nın Yüce Varlık olarak Vṛndāvana'daki kavramı en üstünüdür çünkü güzellik herşeyin üzerindedir. Güzellik her türlü ihtişamın ve kudretin üzerindedir. Orada ne fiziksel, zihinsel, entellektüel kudretin, ne de başka bir kudretin sözü geçer; orada egemen olan gerçek kudret, sadece güzellik ve aşktır. Mutlak iyi mutlak güzellik demektir ve mutlak kontrol eden de odur. Merhamet adaletin üzerindedir.

Genelde, adaletten daha yüce bir şeyin olabileceğini algılayamayız; en üstün ilkenin adalet olması gerektiğini düşünürüz. Ama bize merhametin adaletten daha üstün olduğu söylendi. Kim merhamet gösterebilir? Sıradan biri değil, sadece bir kral. Adaletteki kaybı telafî edecek olan kişi merhamet verebilir. Ve en yüce yargı herşeyi telafî etmeye muktedirdir. Böyle bir âlem mevcuttur. Ve orada

Lord kendisiyle eşit niteliklere sahip refakatçileriyle oyunlarını sürdürmektedir. Bizim ufak beynimizdeki adalet duygusunun ötesinde böyle bir yasa, bir yargı mevcuttur.

Uddhava Lord'un en başta gelen kulu olarak tanınır; onun merhametle ilgili ifadesi ise *Śrīmad-Bhāgavatam*'da (3.2.23) yer alır:

**aho bakī yañ stana-kāla-kūṭaṁ
jighāmsayāpāyayad apy asādhvī
lebhe gatiṁ dhātry-ucitāṁ tato 'nyaṁ
kañ vā dayāluṁ śaraṇaṁ vrajema**

O der ki, "Başka nereye teslim olayım? Şeytan Pūtanā'nın anne şefkati kılığına bürünüp Krishna'yı öldürmeye gittiğini ama bunun yerine harikulade bir kutsama elde edip, Krishna'nın annesi mertebesine yükseldiğini öğrenince, Krishna'dan daha merhametli kime teslim olabilirim? Benim Lord'um öylesine iyi ve cömert ki. Başka nereye teslim olabilirim? Zehir sürülmüş göğsü, bebek Krishna'nın ağzına itilmişti ve ne kadar yüksek ve şefkatli bir görevle kutsandı! O hâlde Onun lütfunu, Onun sonsuz merhametini nasıl ölçebiliriz? Onun tarzı ve merhameti bütün beklentilerin ötesindedir." Pūtanā'ya karşı adalet uygulamak yerine, bunun tam aksi ile karşılaşırız. O en büyük düşmanına yüce gönüllülük gösterdi. Dolayısıyla adaletin ötesinde merhamet vardır ve bu öylesine üst derece merhamettir ki, öylesine nitelikli ve yoğun bir merhamettir ki onu ölçmek mümkün değildir. Uddhava şöyle dua eder, "Böyle bir lütuf düzeyine nerede rastlayabilirim? Lord Krishna'nın kutsal ayaklarına boylu boyunca secde etmeliyim. Akıllı olan neden Krishna kadar cömert bir şahsiyetin ayaklarına boylu boyunca secde etmek için koşmasın? Onun yapısı, en üstün aşkın yapısıdır."

MERHAMET SERVİSİ

Bizler, sonlu olanlar, sonsuza şu ruhla yaklaşmalıyız: "Eğer adalet uygulanırsa, hiç şansım yok. O servisi atıyorum. Şansımı merhamet servisinde aramaya geldim, burada doğru yanlış, değerli değersiz hesapları yok. O servise geldim Lord'um, çünkü kendi içimde ne olduğumu bilmiyorum. Kendi kalbimi inceleyip araştırınca, kendi özüm bile yabancı olduğumu görüyorum. Öylesine çaresiz ve acınacak hâldeyim ki kendimi bile tanımıyorum. İyi ve kötü yanlarım hesaplandıktan sonra bana birşeyin bahşedileceği bir servise başvurmaya nasıl kalkışabilirim? Bunu istemiyorum. Adaletle dayalı hiçbir karar istemiyorum.

"Teslim oluyorum. Bana istediğini yapabilirsin. Ben günahkârların en kötüsüyüm. Bana olacaklar artık Senin elinde. Sana, Ey Kurtarıcı, Sana geldim! Eğer mümkünse beni kurtar. Bu benim açık dilekçem, tek taraflı dilekçem." Bu türlü bir kendini inkâr otomatik olarak kalplerimizi temizler. Bu *śaraṇāgati*, teslimiyet tavrıyla yukarıdan en büyük ilgiyi davet ederiz. *Śaraṇāgati*, teslimiyet, kaybolmuş umudumuzu yeniden oluşturmak için tek yoldur."

Şu anda, kalplerimizin derinliklerinde beslediğimiz ilahî aşk umuduyla bağlantımız kopmuş durumda. Eğer o ayrıcalığı kolayca ve en hızlı şekilde elde etmek istersek, Tanrı'ya sade bir dille, çıplak bir beden ve zihinle, herşeyin maskesini atıp öyle yaklaşmalıyız. Śrīla Rūpa Goswāmī *Bhakti-rasāmṛta-sindhuḥ*'da (1.2.152) şöyle yazar:

**mat-tulyo nāsti pāpātmā
nāparādhī ca kaścana
parihāre 'pi lajjā me
kiṁ bruve puruṣottama**

Altı Goswāmī'den biri olan Śrīla Gopal Bhaṭṭa Goswāmī şöyle yazdı, "Ey Śrī Rādhe, Sen Govinda'nın kalbinin kraliçesisin. Lütfen beni hizmetinle görevlendir."

"Lord'um, utanıyorum. Sana çiçek gibi onca saf şeyi nasıl sunacağım? Genellikle sana saf olan şeyler sunulur, peki ya ben? Sana sunmak üzere en kirli şeyi getirdim. Utanıyorum. Senin merhametini dilenmek için Sana yalnızca utancım ile geldim. Benim günahkâr yaşantımın, canı yaşantımın bir eşi yok. Kötü olarak algılanacak ne varsa

bende bulunur. Benim iğrenç günahlarımın ve suçlarımın özellikleri üzerinde konuşmak bile zordur. Buna rağmen Senin yapın, varlığın, şöhretin ve cömertliğin beni cezbediyor. Beni Sen kurtarabilirsin. Beni arındırabilirsin. Olmayacak bir şey istediğimi bilerek Sana geldim. Ve tek tesellim senin merhametinin gerçek hedefi olmamdır. Senin eğilimin en aşağılık olanı arındırmaktır. Senin merhametini en çok ihtiyacı olanlar hak ederler. Ben ihtiyaç içinde olanların en kötüsüyüm ve en alçakların alçağıyım. Benim tek özelliğim budur, tek umudum Senin dikkatini çekmek ve Senin cömertliğine başvurmaktır."

Rūpa Goswāmī *Bhakti-rasāmṛta-sindhuḥ*'da (1.2.151) içinde hâlâ bilinçaltı bir unsurun bulunduğundan söz eder.

**yuvatīnām yathā yūni
yūnaṁ ca yuvatau yathā
mano 'bhiramate tadvan
mano bhiramataṁ tvayi**

"Nasıl genç bir oğlan genç bir kızın cazibesine kapılırsa, ben de Sana karşı o türlü bir cazibe istiyorum. Maddesel olan herşeyi unutup Sana yoğunlaşmak istiyorum." Ve samimi teslimiyetle, bir anda gelişiminiz başlar. Bu türlü bir cazibenin gelişmesi bizi en üst mertebeye çıkarır. Seninle o samimi ilişkiyi istiyorum Lord'um. Ben yoksulların en yoksuluyum, ama aynı zamanda böyle bir tutkum var. Dışarıdaki dünyadan öylesine tiksiniyorum ki Seninle en yoğun ve kapsamlı ilişkiyi istiyorum. Bu yaklaşımla teslim olma uygulaması başlar ve adım adım yükselir. Ben o düzeydeki ilahî aşkı, yakınlığı istiyorum. Sana derinlemesine dalmak istiyorum.

GÖRÜNEN VE KAYBOLAN YAZITLAR

**govinde-vallabhe rādhe
prārthaye tvām ahañ sadā
tvadīyam iti jānātu
govindo māñ tvayā saha**

Bu dua Gopal Bhaṭṭa Goswāmī'nin *Hari-bhakti-vilāsa*'sından alınan *Arcana Paddhati*'de bulunur. Oradan onun vasıtasıyla dışarıya taşar; belli bir bilgi dalgasının ebedî akışı sayılan *śāstrada* yer alır. Vaikunṭha'da ve Goloka'da herşey ebedîdir. Nasıl ki güneş doğar ve batar, belirir ve kaybolursa, düşünce de ebedîdir, bazen belirir, bazen kaybolur.

Bu *govinda-vallabhe rādhe* ayetinde, ani bir dönüş vardır. Krishna adanmış kuluna der ki, "Ah, Benimle samimi bir ilişki mi istiyorsun? Bu benim servisimde bulunmaz. Başka bir servise gitmen gerekir. Bunun için Rādhikā'nın servisine git." O zaman adanmışın düşüncesi bir anda o yöne çevrilir. Bütün enerjisi o tarafın tekeline geçer. Bu Rādhikā'nın tekeldir. "Senin içsel arayışın Benim servisimde bulunmaz," der Krishna. "Başka yere gitmen ve oraya dilekçe vermen gerekir."

Ve adanmış, bu ilhamla bir anda dilekçesini Rād-hāraṇī'ye verir. *Govinda-vallabhe rādhe*: "Ah, Śrī Rādhe, senin efendin ve dayanağın Govinda'dır. O Senin kalbinin efendisidir." Govinda "Bütün duyularımıza doyum veren" anlamına gelir. Algılamayı ve bilgiyi duyularımızla his-sederiz. Govinda tüm algılama kanallarımıza doyum veren efendidir. "Govinda Senin Lord'undur. Ama bunun tam tersi de doğrudur. Sen Govinda'nın, Yüce Öğretmen'in kalbinin sevgilisisin. Değil mi? Sen Govinda'nın kalbinin

kraliçesinin. Dilekçemle birlikte Sana gelmek üzere yönlendirildim. Lütfen adımları servisine kaydet ve beni hizmet-kâr olarak grubuna kabul et."

AKAN NEKTAR NEHRİ

**radhe vṛndāvanādhīse
karuṇāmṛta-vāhini
kṛpayā nija-pādābja
dāsyam mahyam pradīyatām**

"Ey Rādhe, Ey Vṛndāvana'nın Kraliçesi, Sen merhamet nektarıyla dolu bir nehir gibi akıyorsun. Lütfen bana iyi davran ve Senin lotus ayaklarında ufak bir hizmet ver." Sen vecdin tümünü yöneten Kraliçesin (*rasotsava*). *Rasa* vecd demektir. Vecdin sınırsız akışıdır. Vṛndāvana'nın özelliği budur: *ādi-rasa*, özgün *rasa*, *mādhurya-rasa*, eşler arasındaki haz. Bütün *rasalar*, kendine özgü gelişen karakteriyle o baş rasanın dallarıdır. Eğer incelenirse, bütün *rasalar* *mādhurya-rasanın* içinde bulunur. Ve *mādhurya-rasa* adanmışlığın en üstün hazzıdır.

Rāmānanda Rāya ile yaptığı konuşmada Śrī Chaitanya Mahāprabhu akılla kirlenmiş olan adanmışlığı reddetti. Şöyle dedi, *eho bāhya, āge kaha āra*, "Bu yüzeyseldir; daha ileriye git." Mahāprabhu gerçek *bhaktinin*, akılla, muhakemeyle karışmamış olan saf adanmışlık seviyesinden başladığını kabul etti. Rāmānanda *dāsyā-rasayı* önerdiği zaman Mahāprabhu, "Bu iyidir, ama daha ileriye git," dedi. Rāmānanda *sakhyā-rasadan* söz etti: Mahāprabhu dedi ki, "Bu da iyidir, ama daha ileriye git." Sonra *vātsalya-rasaya*, Tanrı'nın oğul olma aşamasına geldi. Mahāprabhu, "Bu çok iyidir," dedi, "Ama daha ileriye git."

Sonra *mādhurya-rasaya* geldi, "Evet," dedi Mahāprabhu, "En iyisi budur." O aşamada, *rasanın* gelişmesi bakımından Vṛndāvana en uygun yerdir.

Mādhurya-rasa en kapsamlı olarak Vṛndāvana'da bulunur. Bu nedenle, *rādhe vṛndāvanādhiṣe* denir: "Sen Vṛndāvana'ya özgü *lilānın* kraliçesisin. Orada, en yüksek türden nektar akar. Sen akan nektar nehri gibisin."

VECD DAĞITMA

Krishna'nın gerçek yapısı "Vecd'in Kendisi" olarak tanımlanmıştır. O Kendi içten gelen vecdini tadıyor. O Kendi vecdini biliyor ve hissediyor ama o içten gelen vecdi dışarıya dağıtmak için belli bir enerji kaçınılmazdır ve bu da *hlādinī* olarak bilinir. *Hlādinī-śakti*'nin özü veya Krishna'nın içsel vecd enerjisi Rādhikā'dır. O en derindeki rasayı, en üst mertebenin vecdini çeken, içeriden özü olarak dışarıya dağıtandır."

Bu bakımdan, *karuṇāmṛta-vāhini* denir: "Cömertlikle karışmış olan vecd o büyük kaynaktan akar ve dağlardan akan nehir nasıl akıntısıyla dış dünyaya pek çok değerli mineral taşırsa *hlādinī* enerjisi de *rasa-svarūpa* mekânından yani Krishna'nın Kendisinden, vecdin kişileşmiş hâlinde dışarıya *rasa* taşır. O nektar nehrinin akışı, başkalarına dağıtmak üzere vecd ve *rasa* taşır, güzelliğin ve cömertliğin akışını taşır.

Ardından adanmışın zihninde bir başka koşulsuz değişim oluşur. Bu süre zarfında, kendi gelişim süreci içinde şunun farkına varır, "Oh! Krishna benim için ikinci derecede önemli. Ben ilk bağlantıyı Sende buluyorum, Śrī Rādhe. Ben Senin doğrudan hizmetini istiyorum, Krishna'nın doğrudan hizmetini değil." Teslim olmuş ruhta bu kalp uyanışı, yani onun yanındaki en yakın aracıya sıkı

sıkıya bağıllık ve minnet gelişir. Bu aşamada adanmış şöyle düşünür, "En yoğun dikkatimi, en yakın aracıya yani *gurudevama* vererek daha fazla yarar elde edeceğim. Bu yolla başarıya ulaşacağım." Üst bağlantılara onay vermek ise *gurudevanın* alanıdır. Elbette, niyetlerimiz saf ve gerçek olmalıdır, aracının işi ise bize hizmet sıralamasında elverişli, normal bağlantı sağlamaktır.

Bütün dikkatimiz *gurumuzun* hizmetine yoğunlaşmalıdır. Düşünce bu olmalıdır. İlk eğilimimiz Krishna'ya yaklaşmaktır. O seviyede, anlaşılması gereken ilk şey çaresiz olduğumuzdur. Elbette, herşey samimi olmalıdır. İlk başta çaresizlik devresi vardır, ardından Krishna'nın, güzelliğin beden almış hâlinin himayesini isteriz, ardından özel bir tür güzelliğin cazibesine kapılırız ve o servise yaklaşmak isteriz. Orada, en son, en yakın ilişkiye ulaşmak için veya orada hizmetkâr olarak daimî üyelik elde etmek için dua ederiz. Śrīla Raghunātha Dāsa Goswāmī, canlı varlığın en üstün başarısının bu olduğunu öğretmiştir.

Dāsa Goswāmī on altı yıl boyunca sürekli olarak Śrī Chaitanya Mahāprabhu'nun ve Svarūpa Dāmodara'nın yanında yaşadı. Onlar bu dünyadan ayrıldıktan sonra, Raghunātha Dāsa, gelecekle ilgili umut beslemekten sıkılarak, yaşamına son vermek üzere Vṛndāvana'ya gitti. Ama orada Rūpa ve Sanātana ile karşılaşınca bir başka görüntüye, yeni bir yaşamın hayaline şahit oldu. Ardından şunu anladı, "Śrī Chaitanya Mahāprabhu ve Svarūpa Dāmodara fiziksel gözlerimle görülmeseler bile, burada Rūpa ve Sanātana'nın içinde, onların faaliyetlerinde, vaaz verme eğilimlerinde yaşıyorlar. Mahāprabhu burada ve ondan canlısı yok." Yaşamına son verme fikrinden vazgeçmek zorunda kaldı ve yeni bir gayretle Vṛndāvana'da hizmet etmeye başladı.

Ve Dāsa Goswāmī bize en yüksek özlemimizin idrakini vermiştir. O der ki, "Ah, Rādhikā, ben Senin hizmetini istiyorum. Eğer benden hoşnut değilsen, ne Krishna'yı ne de Onun ülkesi *Vraja*'yı istiyorum." Onun duası böyledir ve o, *prayojana-āchārya* olarak kabul görür, yani yaşamımızın en üstün amacını, *prayojana-tattvayı*, nihai hedefi gösteren *guru* olarak kabul edilir. Ve bu *śloka* onun pozisyonunun, bize hedefimizi veren kişi olduğunu kanıtlar.

NEKTAR OKYANUSU

**āśābharair-amṛta-sindhu-mayaiḥ kathañcit
kālo mayātigamitaḥ kila sāmpratam hi
tvañ cet kṛpām mayi vidhāsyasi naiva kiñ me
prānair vraje na ca varoru bakārināpi?**

Bu *śloka* doğrudan Rādhāraṇī'ye duadır. Bu dua, öylesine tatlı, güven veren özel bir umut ifade eder ki uçsuz bucaksız nektar okyanusuna benzetilir. Raghunātha Dāsa şöyle der, "Her nasılsa günlerimi bu umutla geçiriyorum, sadece o amaç uğruna günlerimi eritiyorum, yaşamımı bu sıkıcı zaman boyunca sürüklüyorum. Beni o umut yaşıyor, o nektarsı umut okyanusu beni cezbediyor ve ayakta tutuyor. Her nasılsa, günlerimi tek güvenceme doğru sürüklüyorum.

"Oysa, Mahāprabhu'nun, Svarūpa Dāmodara'nın ve daha pek çok yüce ruhun doğrudan beraberliğini kaybettim ve hâlâ yaşıyorum. Neden? Özel bir umut ışığına sahibim. Ve umudumun görüntüsü ve niteliği çok büyük ve yüksek. Ancak sabrım sona erdi. Artık daha fazla dayanamıyorum. Bekleyemem. Tükendim. Daha fazla bekleyemem. Eğer bu noktada bana lütfunu vermezsen işim biter. Şansımı

ebediyen kaybederim. Yaşamımı sürdürmek için hiçbir istek kalmaz. Yapılanlar hiçbir işe yaramaz.

"Senin lütfun olmadan, bir dakika daha yaşamaya dayanmam. Ve kendi yaşamımdan daha değerli olan Vṛndāvana — ondan sıkıldım. Acı veriyor; beni hep üzüyor. Kaldı ki diğer şeyler, hatta Krishna'dan bile bıktım. Böyle sözler söylemek utanç verici ama Sen beni kendi gizli hizmet kampına alana kadar Krishna'ya bile sevgi duyamam. Bu sihir için geldim. Senin kampındaki hizmette bu sihrin ipucunu gördüm. O olmadan hiçbir şeyin tadı yok. Ve hatta Vṛndāvana'da bile varlığımı ayakta tutamam. Ve hatta Krishna bile beni cezbetmiyor, kaldı ki başkaları." Raghunātha Dāsa Goswāmī'nin duası böyledir.

RĀDHĀRĀṆĪ'NİN HİZMETİ

O hâlde, Mahāprabhu'nun kurduğu okula göre, *Rādhā-dāsyam* yani Śrīmatī Rādhārāṇī'nin hizmetkârlığını elde etmek, canlı varlığın en üstün kazancıdır. *Rādhā-dāsyam Śrīmad Bhāgavatam*'ın özüdür. Krishna'nın kendi yorumudur. *Śrīmad-Bhāgavatam*'da (11.14.15) O şöyle der:

**na tathā me priyatama
ātma-yonir na śaṅkaraḥ
na ca saṅkarṣano na śrīr
naivātmā ca yathā bhavān**

"Ey Uddhava! Ne Brahmā, ne Śiva, ne Baladeva, ne Lakṣmī, hatta ne Ben Kendim, Benim için senden daha değerli değildir." Ve o Uddhava, Vṛndāvana'yı, *vraja-gopīleri* ve Rādhārāṇī'yi *Śrīmad-Bhāgavatam*'da (10.47.61) şöyle yüceltir:

**āsā mahō caraṇa-ṛenu-juṣām ahaṁ syām
vṛndāvane kim api gulma-latauṣadhīnām
yā dustyajam sva-janam ārya-patham ca hitvā
bhejur mukunda-padavīm śrutibhir vimṛgyām**

"Vṛndāvana'nın *gopī*leri vazgeçmesi çok zor olan eşlerini, oğullarını ve diğer aile üyelerini bırakmışlardır ve Vedaların bile peşinde olduğu Krishna'nın lotus ayaklarına sığınmak için dini ilkelerini bile feda etmişlerdir. Ah! Bana Vṛndāvana'da bir ot olarak doğma şansını bahşet, böylece o yüce ruhların tozlarını başımın üzerinde taşıyabileyim."

ŚRĪ RĀDHĀ'YI ARAYIŞ

Uddhava bize *gopī*lerin sahip oldukları üstün konumu göstermiştir. Ve *gopī*lerin tümü ile Rādhārāṇī arasında da kesin bir fark vardır. Bu *rasa-līlā*da kanıtlandı. Krishna ve *gopī*ler, kalplerinin alışverişini, o ilahî *rasanın* akışıyla ve her yöne yayılışıyla açıkça sergilerken, Rādhārāṇī de oradaydı. Rādhārāṇī, *parakīya-mādhurya-rasanın* yani sevgililerce duyumsanan hazzın sıradan gösterisine, *rasa-vilāsa*'ya en büyük katkıda bulundu. Sonra kalbinde aniden tatminsizlik duyumsadı. Şöyle düşünmeye başladı, "Ben de bu sıradan *rasanın* içinde mi sayılıyorum?" Zihninde bir tepki oluştu ve bir anda orayı terk etti. Olağanüstü mükemmellikteki dansının ve şarkılarının özgün tarzını sergileyip yeni bir tarzın akışını sunduktan sonra birden bire gitti. *Rasa* dansı çemberini terk etti. Ve Krishna aniden farkına vardı, "Rādhārāṇī burada değil. Tadı yok." *Rasanın* akışı oradaydı ama özü, niteliği biraz düşüktü. Neden kalbimin derinliklerinde tatmin yaratmıyor?" Gel git dalgalarında bir geri çekilme vardı. Ve araştırma sonucu Rādhārāṇī'nin orada bulunmadığını anladı. Hayal kırıklığı içinde *rasa* dansı çemberini terk etti ve Onu bulmaya gitti.

Parakīya-mādhurya-rasa, sevgililerin duyumsadığı en üstün haz, Vṛndāvana ve *gopī*ler hepsi de orada oldukları halde, yine de diğer *gopī*lerle, Rādhārāṇī'nin kendine özgü grubu arasında nitelik açısından mertebe farkı vardır. Her yönden mertebe farklı vardır, hem nitelik olarak, hem de nicelik olarak. Jayadeva Goswāmī, *Gītā-govinda*'sında (3.1) Krishna'nın *rāsa* dansı çemberini nasıl terk ettiğini anlatmıştır:

**kāmsārirapi saṁsāra-vāsanā-baddha-śṛṅkhalām
rādhām ādhāya hṛdaye tatyāja vraja-sundariḥ**

"Lord Krishna Śrīmatī Rādhārāṇī'yi kalbinin içine aldı, çünkü Onunla dans etmek istemişti. Böylece *rāsa* dansı meydanını ve Vraja'nın diğer bütün güzel kızlarının beraberliğini terk etti." Jayadeva, Krishna'nın Rādhā'yı kalbinde taşıyarak *rāsa* dansı çemberini terk edişini bu şekilde anlatmıştır. Krishna, Rādhārāṇī'yi aramaya gitmişti. Rādhā'nın durumu çok üstündür. Denir ki, "Lord Krishna'nın sevgi alışverişi için duyduğu aşkın arzuları, milyarlarca *gopī*nin ortasında bile doyuma ulaşamadı. Onun için Śrīmatī Rādhārāṇī'yi aramaya gitti. Rādhā'nın ne kadar aşkın niteliklere sahip olduğunu artık siz düşünün." (*śata-koṭi-gopīte nahe kāma-nirvāpaṇa*).

Diğer *gopī*ler sayıca fazlaydılar ama daha az nitelikliyidiler. Hep birlikte Krishna'ya doyum sağlayamadılar. Nitelikte farklılık mevcuttu. Farklılık vardır.

Rūpānuga-sampradāya, yani Śrī Rūpa'nın çizgisini izleyenler, Rādhārāṇī'nin kampında hizmet vermenin eşsiz tadına varmış olanlardır. O mekânda hiçbir maddesel sömürüye ve inzivaya geçit yoktur, hatta yasalaşmış *śāstrik* adanmışlığa bile. En üstün adanmışlık hiçbir yasa

Śrīla Rūpa Goswāmī, *bhakti-rasāchārya*; *rāgānuga-śāstralāri* veren.

tarafından kontrol edilmez. Kendiliğindedir ve otomatiktir. En üst derecede özveri yalnızca o kampta mevcuttur. İlahî duygusallığın en üstünü Śrīmatī Rādhārāṇī'nin

kampından dağıtılır ve şimdiye kadar bilinen hiçbir hünerle asla kıyaslanamaz, buna ebedî zaman ve mekân faktörü bile dahildir.

Ardından hazırlıklı olmamız gereken bir başka aşama daha vardır. Neden Rādhārāṇī'nin kampına girmeye çalışmalıyız? Orada, o daha iyi atmosferde Krishna'nın varlığını daha güvenli bir şekilde elde edeceğimizi mi düşünmeliyiz? "Krishna'yla çok yakın temas içinde olacağım," diye mi düşünmeliyiz? O kampa mı girmek istemeliyiz? Hayır — Krishna'yla bağlantıdan sakınmak ve Rādhārāṇī'nin hizmetine konsantre olmak isteriz. Neden? Rādhārāṇī'nin hizmetinde, daha fazla yarar getiren imkân nedir? Eğer Krishna'ya hizmet vermek için doğrudan Ona yaklaşırsak kaybederiz. Rādhārāṇī'nin Krishna'ya hizmeti her bakımdan en üst mertebededir. Eğer enerjimizi Rādhārāṇī'ye yardım etmeye adarsak, enerjimiz Onun hizmetinde kullanılır. Bu şekilde O, hizmet ruhu daha da gelişmiş olarak Krishna'ya hizmet edecektir. Sonra, bu hizmetin karşılığı Rādhārāṇī'den, ödülümüz olarak bize geçecektir. En üst adanmışlık, *mahābhāva* odur.

Bu bakımdan, Rādhārāṇī'nin en yakın nedimleri olan *sakhī*lerin genel eğilimleri Krishna'yla doğrudan bağlantıya geçmemektir. Bundan sakınırlar. Ama yine de sırası geldiğinde bir bahaneyle onları Krishna'ya bağlamak Rādhārāṇī'nin iyilik sever ve cömert doğasından kaynaklanır. Ancak onların içten gelen doğaları daima Krishna'dan kaçınmak ve Rādhārāṇī'nin hizmetine yoğunlaşmaktır. Bu *Chaitanya-charitāmṛta*'da (*Madhya* 8.209) doğrulanır:

**rādhāra svarūpa — kṛṣṇa-prema kalpalatā
sakhī-gaṇa haya tāra pallava-puṣpa-pātā**

"Śrimate Rādhārāṇī, doğası gereği, aynı Tanrı aşkının sarmaşığı gibidir, *gopī*ler ise o sarmaşığın sürgünleri, çiçekleri ve yapraklarıdır." Sürgünler, çiçekler ve yapraklar ebedî olarak Śrimate Rādhārāṇī sarmaşığından filizlenirler. O gövdedir, onlar ise dalları. İlişkileri böyledir.

Ancak yine de, bir başka, daha üstün birşey var. Bizler *rūpānuga* olarak biliniriz, yani Śrī Rūpa'yı izleyenler. Neden? Śrimate Rādhārāṇī'nin hizmeti Krishna'ya gitmek için herşeyi eler, hatta Nārāyaṇa'yı bile. Dvārakā'lı Krishna vardır, Mathurā'lı Krishna vardır ve Vṛndāvana'lı Krishna vardır. Ve yine diğer kampların çekinmeden kaynaştığı Vṛndāvana'da, Rādhārāṇī'nin kampı en üstünüdür. Diğer bütün kampları eleyerek, doğrudan Rādhārāṇī'ye hizmet sunma en üstünü kabul edilir. Yine de bir başka nokta daha var.

ŚRĪLA RŪPA GOSWĀMĪ — ŚRĪ RŪPA MAÑJARĪ

Rūpa kimdir? Rūpa Mañjarī'dir. Genelde maneṅ dūnyadaki hiyerarşi ebedîdir. Yeni başlayanlar *mañjarī* rütbesi alırlar, *mādhurya rasada* asistanlık yaparlar. *Mañjarī*lerin lideri Śrī Rūpa Mañjarī'dir. *Mañjarī* kampına özgü olan ve Krishna'nın kız arkadaşları *sakhī*ler arasında bulunmayan özellik nedir? Öncelikle Rādhārāṇī oradadır, sonra sağ kolu Lalitā'nın grubu vardır. Lalitā'nın altında ise Śrī Rūpa Mañjarī bulunur. Śrī Rūpa'yı izleyenlerin müstesna pozisyonları nedir? Yeni başlayanlar o yetkiyi elde edebilirler. Şimdi bu *mañjarī* sınıfının yetkilerini büyük saygıyla ve dikkatle idrak etmeliyiz.

Rādhā ve Govinda saklı bir yerde, gözlerden uzak oldukları sırada, yaşça daha büyük oldukları için o tür oyun sanatında deneyimli olan *sakhī*ler, Onların samimi ilişkilerini bozmamak için oraya yaklaşmak istemezler.

Eğer yaşça büyük olan *sakhī*ler oraya girerlerse, Rādha ve Govinda çekinirler. Dolayısıyla varlıkları rahatsızlık yaratabilir. Ama daha küçük kızlar oraya girebilirler, o zaman Rādha ve Govinda serbestçe hareket etmekte tereddüt etmezler. Bu bakımdan, Rādha-Govinda'nın beraberliklerinin en üst aşaması sırasında, Rādha-Govinda'nın serbest oyunları sırasında bu *mañjarī*ler yani daha genç olan kızlar oraya girebilirler. Oysa yetişkin *sakhī*ler giremezler.

Yeni başlayanların *mañjarī* sınıfına yükselmesi mümkündür. *Mañjarī*ler Śrī Rūpa Mañjarī'nin öncülüğünde böyle özel bir avantaja sahiptirler. Onlar bu şekilde, orada en iyi avantaja sahip olurlar; *sakhī*lere bile açık olmayan saf hizmetin en kutsal türü, *mañjarī*lere açıktır. Bu Rādha-rāñī'nin kampında bulunur. O hâlde *rūpānuga*ların, Śrī Rūpa'yı izleyenlerin pozisyonu en kârlı pozisyondur. Bu Śrī Chaitanya Mahāprabhu tarafından ifade edilmiştir. Onun tarafından gösterilmiştir ve Krishna'nın gözünde, şansımızın en üst sınırı olarak kabul edilmiştir. Bu beklentilerin ötesindedir, önceden tasarlanması mümkün değildir ve umudun ötesindedir, fakat umudumuz Śrī Rūpa Mañjarī'nin, Rūpa Goswāmī'nin o latif kampında yatar.

Dolayısıyla o kamp, Śrī Chaitanya Mahāprabhu'nun *sampradāyası*, *rūpānuga sampradāya* olarak bilinir. Kaderimizin ve şansımızın mekânı orasıdır. Şu anda kendimizi öylesine yönetmeliyiz ki doğal bir şekilde o en yüksek, saf ruhanî kavramla buradan bağlantı kurabilelim. Kendimize bu en yüksek idealden daha alt şeylerle tatmin olma fırsatı vermemeliyiz. Yaşamımızın en üstün amacı bu olmalıdır. Ve yaklaşımımızı içinde bulunduğumuz pozisyondan uyarlamamız gerekir.

MANEVÎ MİRAS

Reşit değiliz. Babamız bize miras olarak bırakacağı mallarla ilgili pek çok önemli belge bıraktı. Rüşünü ispatlamamış kişiler olarak bu belgelerden hangi malların bize ait olduğunu anlamaya çalışmalıyız. Yaşımız tuttuğu zaman hakettiğimiz mirası elde ederiz. Kendiliğinden gelişen ilahî aşk üzerine yazılmış kutsal metinler, *rāgānuga-śāstra*, bize *gurumuz*, koruyucumuz, babamız tarafından miras bırakıldı. Manevî çizgide giderek gelişirken umudumuzun, gerçek servetimizin ne olacağını araştırmak zorundayız. Onu elde etmeliyiz. Ona sahip olmalıyız. Belgede kayıtlıdır. Bize aittir. Pozisyonumuz böyledir. Bizler reşit değiliz ama reşit olmalıyız ve koruyucularımız tarafından bize uygun görülen hizmeti talep etmeliyiz.

Adanmış: Biz size başvuruda bulunuyoruz. Sanırız babamızın yokluğunda, mahkeme bizi zarardan korumak ve mirasımızı idare etmek için bir veli tayin etmiş bulunuyor.

Śrīla Śrīdhara Mahārāj: Bu benim değil. Benim *gurudevamın* malı. Ve Bhaktivedānta Swāmī Prabhupāda size bir ipucu verdi. Anahtarı fazla fazla dağıttı ve bir ipucu verdi: "Anahtarla gel, demir kasayı aç ve içinde hangi değerli takılar, hangi mücevherler var öğren." Elbette böyle şeylerden söz ettiğimiz zaman kimse bizi anlamayacaktır. Kim takdir edebilir ki? "Oh, bunların hepsi doğru işlemeyen beynin ürünü. Bu insanlar somut dünyayı bir yana bırakıp, gökyüzünden elektrik elde etmeye çalışıyorlar. Aynı *cātaka* kuşu gibiler." Rūpa Goswāmī yeryüzünden bir damla olsun su içmeyen *cātaka* adlı bir tür kuş olduğundan söz eder. Yapıları gereği, bir damla su istedikleri zaman gözlerini hep bulutlara çevirirler. "Bir

damla saf su!" — diye seslenirler. Ve gagaları gökyüzüne, bulutlara çevrili hâlde beklerler. Yeryüzünden su kullanmazlar. İşte böyle, çizgimiz de buna benzer. O kuşun ruh hâli Rūpa Goswāmī tarafından aşağıdaki şekilde anlatılır:

SENİN BİR DAMLA LÜTFUN

**viracaya mayi daṇḍam dīnabandho dayām vā
gatih iha na bhavattaḥ kācid anyā mamāsti
nīpatatu śata-koṭīr nirbharam vā navāmbhas
tad api kila payodaḥ stūyate cātakena**

"Beni azarlayabilirsin, Ey bulut, azarlayabilirsin beni! Eğer bir yıldırım düşse, yok olurum. Sen yıldırım yağdırabilirsin veya su verebilirsin bana. Ama ufakık gagamla ne kadar içebilirim ki? Bir yağmur seli gelebilir. Ey, acizlerin Lord'u, çaresizlerin Lord'u, ya bana Senin adanmışlığından bir damla verebilirsin ya da beni dilediğin gibi cezalandırabilirsin."

O hep su için dua eder. Bulut onu hemen tatmin edebilir veya yıldırım göndererek işini bitirebilir, yeryüzünden silebilir. Kuş yapısından dolayı başka bir seçeneğe sahip değildir. Bu yüzden o şöyle der, "Benim pozisyonum da aynı o kuş gibi. Ey Krishna, benim işimi bitirebilirsin, beni yok edebilirsin, dünyadan silebilirsin, ya da beni sadece bir damla lütfunla kurtarabilirsin. Mutluluğu çamurda aramayacağım. Buna son verdim. Şansımı yeryüzünde, mad-desel olanda aramayacağım. Şunda çoktan kararlıyım; ya yerine getir ya da öl. Ya Senin bir damla lütfunu almalıyım, ya da canımı almalısın." Śrīla Rūpa Goswāmī Krishna'nın lütfunun bulutlardan yağmur gibi inmesi için

böyle yakarır ve sadece susuzluğunu gidermesi için değil, onu yıkaması, en üstün özlemini tatmin etmesi ve içsel gereksinimini karşılaması için dua eder.

O hâlde bizler şansımızı asla çamurda aramamalıyız. Her an engin göğe bakıp *Śrī Guru* ve *Śrī Gurunun* Lütfu için dua etmeliyiz.

**Bütün Övgüler Śrī Guru'ya
ve
Onun Lütfuna Olsun**

Śrī Chaitanya Sāraswat Maṭh'ın Logosunun Açıklaması

Yazan:

Kutsal Lütufları

Śrīla Bhakti Sundar Govinda Dev-Goswāmī Mahārāj

Om Gāyatrī'nin özüdür ve o Om'dan güneş ışınları gibi merhamet ışınları yayılır. Saṅkīrtan'ın aralıksız devam ettiği Śrī Chaitanya Sāraswat Maṭh, Krishna'nın flütünün içindedir ve bu Om sesi de oradan gelir. Om, Gāyatrī'nin anlamı, Śrī Chaitanya Sāraswat Maṭh'dan gelir ve Gāyatrī'nin açıklaması, Śrīla B.R. Śrīdhar Dev-Goswāmī Mahārāj tarafından oradan yapılmıştır:

gāyatrī muraliṣṭa-kīrttana-dhanam rādhā-padam dhīmahī

Gurunun durumu su gibidir; Śrī Chaitanya Sāraswat Maṭh'ın hizmetkârları lotus gibidirler; ve ibadet odağı olan Tanrı Katının Yüce Şahsiyetinin konumu, Rādhā-Krishna'nın İlahî formu, Om'dur. Herşey Om'un içindedir. Om Krishna'nın flütünden gelir ve Om'un anlamı,

Gāyatrī'nin anlamı, *gāyatrī muralīṣṭa-kīrttana-dhanam rādhā-padam dhīmahī*'dir. Krishna'nın flütü Śrīmatī Rādhārāṇī'ye övgü dışında ses vermez. *Gāyatrī-Mantram*'ın gerçek anlamı, özü odur.

Güneşin merhametli ışınları lotusa besin sağlar ama eğer su yoksa — kişi *Śrī Guruya* ve Onun lütfuna sığınmasa — o zaman lotus çiçeği, güneş ışınlarıyla yanıp kavrulur.

Sri Chaitanya Saraswat Math

Śrī Chaitanya Sāraswat Maṭh Road, Kolerganj, P.O. Nabadwip,
Dt. Nadia, West Bengal Pin. 741302, Hindistan
e-mail: math@scsmath.com • web sayfası: www.scsmath.com

Dünyadaki Merkezlerden & Şubelerden Bazıları:

Hindistan:

Sree Chaitanya Saraswata
Krishnanushilana Sangha
Opp. Tank 3, 487 Dum Dum Park
Kolkata(Kalküta), Pin 700055,
West Bengal, India
☎: (033) 2590 9175 • 2590 6508
e-mail: calcutta@scsmath.org

Sree Chaitanya Saraswata
Krishnanushilana Sangha
Kaikhali, Chiriamore (by Kolkata
Airport) P.O. Airport, Kolkata,
Pin 700052 West Bengal, India
☎: (033) 2573-5428

Sri Chaitanya Saraswat Ashram
P.O. and Village Hapaniya
District of Burdwan
West Bengal, India
☎: (03453) 249505

Sri Chaitanya Sridhar Govinda
Seva Ashram Village of Bamunpara,
P.O. Khanpur District of Burdwan
West Bengal, India

Sri Chaitanya Saraswat Math
Bidhava Ashram Road, Gaur
Batsahi Puri,
Pin 752001, Orissa, India
☎: (06752) 231413

Srila Sridhar Swami Seva Ashram
Dasbisa, P.O. Govardhan
District of Mathura, Pin 281502
Uttar Pradesh, India
☎: (0565) 281 5495

Sri Chaitanya Saraswat
Math & Mission 96 Seva Kunja,
Vrindavan District of Mathura,
Pin 281121 Uttar Pradesh, India
☎: (0565) 245 6778

Sri Chaitanya Saraswat Math
Hayder Para, New Pal Para,
Netaji Sarani Siliguri - 6,
India

İngiltere

Sri Chaitanya Saraswat Math
466 Green Street
London E13 9DB, U.K.
☎: (0208) 552-3551

İrlanda

Attn: Brian Timoney
Sri Chaitanya Saraswat Sangha
Willowfield Road Ballinamore
Co. Leitrim Republic of Ireland
☎: 071 9645661
e-mail: ireland@scsmath.org

ABD

Sri Chaitanya Saraswat Seva Ashram
2900 North Rodeo Gulch Road
Soquel, CA 95073, U.S.A.
☎ : (831) 462-4712
Fax : (831) 462-9472
e-mail: soquel@scsmath.org

Sri Chaitanya Saraswat Ashram
741 Lincoln St. Eugene,
Or. 97401, U.S.A.
☎: (541) 434-1008 • (541) 687-1093

Sri Chaitanya Sridhar Govinda
Mission RR1 Box 450-D,
Crater Road Kula, Maui,
HI 96790, U.S.A.
☎ & Fax: (808) 878-6821
Web: <http://www.krsna.cc/>

Kanada

Sri Chaitanya Saraswat Sridhar
Asan, 10671, 132A Street,
Surrey, BC, V3T 3Y1, Canada.
☎: 604.953.0280

Rusya

Pin 107031, Moscow, Bolshoy
Kiselnyy side-street 7/2, Russia
☎/Fax: +7 (095) 928-8855, 928-7404

Pin 197229 St. Petersburg, p.Lahta
St. Morskaya b.13 Russia
☎: +7 (812) 238-2949 • 973-5881 •
115-1788 • Fax: +7 (812) 351-4080

Ukrayna

Sri Chaitanya Saraswat Seva
Ashram 11/4 Panfilovsev Street
Zaporozh'ya, 69000 Ukraine
☎: (0612) 33-42-14
e-mail: zaporozhya@scsmath.org

Meksika

Mérida Sri Chaitanya Saraswati
Sridhar Seva Ashram de México,
A.R. Calle 69-B, No. 537,
Fracc. Santa Isabel, Kanasín,
Yucatán c.p. 97370, México
☎: (52-999) 982-8444
e-mail: merida@scsmath.org

Sri Chaitanya Saraswati Sridhar
Seva Ashram de México,
A.R. Reforma No. 864, Sector
Hidalgo Guadalajara, Jalisco,
c.p. 44280, México
☎: (52-33) 3826-9613

Sri Chaitanya Saraswati Sridhar
Seva Ashram de México, A.R.
Iro. de Mayo No.1057,
(entre Iturbide y Azueta) Veracruz,
Veracruz, c.p. 91700, México
☎: (52-229) 931-3024

Venezuela

Sri Chaitanya Sridhar Govinda Seva
Ashram Avenida Tuy con Avenida
Chama Quinta Parama Karuna,
Caracas, Venezuela
☎: [+58] 212-754 1257
e-mail: contacto@paramakaruna.org.ve

Ekvador

Srila Sridhar Swami Seva Ashram
P.O. Box 17-01-576 Quito, Ecuador
☎: 342-471 • Fax: 408-439

Brezilya

Sri Chaitanya Sridhar Govinda Seva
Ashram Krishna Sakti Ashram,
P.O. Box 386 Campos do Jordao,
Sao Paulo, Brazil
☎: (012) 3663 3168

Hollanda

Sri Chaitanya Saraswati Sridhar
Ashram Middachtenlaan 128
1333 XV Almere, Buiten Netherlands
☎: 036 53 28150
e-mail: gandiva@chello.nl

İtalya

Villa Govinda Ashram
Via Regondino, 5
23887 Olgiate Molgora (LC)
Fraz. Regondino Rosso Italy
☎: [+39] 039 9274445

Portekiz

Sri Chaitanya Saraswat Math,
Rua do Sobreiro 5, Cidreira,
3020-143 Coimbra, Portugal

Macaristan

Sri Chaitanya Saraswat Math
Andras Novak Nagyányai
út 52. H-1025 Budapest - Hungary
☎ : (361) 3980295
Fax : (361) 3980296
e-mail: sweetwater@scsmath.org

Slovak Cumhuriyeti

Pavol Nemcek (Pavan Krishna Das)
Vargova 22 984 01 Lucenec
Slovak Republic

Çek Cumhuriyeti

Sri Sridhar-Govinda Sangha
Libecina 14 566 01 Libecina
Posta Vysoke Myto Czech Republic
e-mail: czech@scsmath.org

Mauritius

Sri Chaitanya Saraswat Math
International Nabadwip Dham Street,
Long Mountain
Republic of Mauritius
☎&Fax: (230) 245-3118 / 5815 / 2899
e-mail: mauritius@scsmath.org

Türkiye

Sri Govinda Math Yoga Centre
Abdullah Cevdet Sok. No 33/8,
Cankaya 06690 Ankara, Turkey

☎: 090 312 441 58 57
090 312 440 88 82

e-mail: turkey@scsmath.org

Sri Chaitanya Saraswat Sridhar
Govinda Maha Mantra Yoga Center
Kuskondu Sok. 7/8 Cankaya
Ankara, Turkey

☎ : 090 312. 442 8226

e-mail: murali_mohandas@yahoo.com

Güney Afrika

Sri Chaitanya Saraswat Math
P.O. Box 60183, Phoenix 4068
Kwa-Zulu Natal, South Africa

☎: (031) 500-1576

Sri Chaitanya Saraswat Math
57 Silver Road, Newholmes,
Northdale Pietermaritzburg 3201
Kwa-Zulu Natal, South Africa

☎ : (0331) 912026

Fax : (0331) 947938

Avustralya

Sri Govinda Dham P.O. Box 72,
Uki, via Murwillumbah
N.S.W. 2484, Australia.

☎: (0266) 795541

Web: www.mandala.com.au/dham

e-mail: uki@scsmath.org

Sri Chaitanya Saraswat Asan
31 Kingsley Street. Byron Bay,
NSW 2481, Australia.

☎: 66 855423

Yeni Zelanda

1030 Coatesville Riverhead
Highway, Riverhead, Auckland,
New Zealand.

☎: (09) 4125466

e-mail: euckland@scsmath.org

Malezya

Persatuan Penganut Sri Chaitanya
Saraswat Sadhu Sangam Lot No.
224A Jalan Slim Lama 35900
Tanjung Malim, Perak, Malaysia

☎: (05) 459 6942

e-mail: klabanya@hotmail.com

Singapur

Sri Gaura Saraswati Sridhar
Society 19, Upper Dickson Road,
Singapore 207478

☎ : 63439018

HP : 90236341 • 91856613

e-mail: singapore@scsmath.org

Fiji

Sri Chaitanya Saraswat Sridhar
Asan P.O. Box 4507,
Saru Lautoka, Fiji

Filipinler

Sri Sridhar Swami Seva Ashram
c/o Gokulananda Prabhu
23 Ruby St., Casimiro
Townhouse, Talon Uno,

Las Pinas City, Zip code 1747,

Philippines

☎: 800-1340

e-mail: swamisridhar@hotmail.com

KİTAPLAR

Śrīla B.R. Śrīdhara Mahārāja:

- Adanmışlık Bekçisinin Vaazları: I-IV
- Altın Merdiven
- Bhakti-rasāmṛta-sindhu
- Bilincin Öznel Evrimi
- Gauḍīya Darśana Dergisi (kurucusu)
- İlahî Aşkın Altın Volkanı
- Kalp ve Hale
- Kayıp Hizmetkârı Sevgiyle Arayış
- Prapanna-jīvanāmṛtam
- Prema Dhāma Deva Stotram
- Śrī Guru ve Lütfu
- Śrī Kṛṣṇa'yı, Güzel Gerçeği Arayış
- Śrīmad Bhagavad-gītā — Güzel Tanrı'nın Gizli Hazinesi
- Yuvanın Rahatlığı

Śrīla B.S. Govinda Mahārāja:

- Altın Düşünceler
- İlahî Rehberlik
- İlahî Özlemin Bereketli Ağacı
- Kutsal Hizmetkâr
- Kutsal Hizmetkârın Saygınlığı
- Özgün Kaynağı Arayış

Diğer Kitaplar:

- Śrī Brahma-Samhita (Bengalce/İngilizce)
- Śrī Chaitanya Mahāprabhu, Yaşamı ve Öğretileri (Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura)
- Kutsal Dhama Nabadwip'in Gizli Hazinesi (Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura)

Daha fazla bilgi için lütfen web sayfamıza bakınız
<http://turkish.scsmath.org>